

THƯ TỪ LAI VÃNG 1990

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP

LƯƠNG SĨ HẰNG

VĨ KIÊN

Edition 2022

Thiền sư Lương Sĩ Hằng

Vĩ Kiên

(1923-2009)

LỜI GIỚI THIỆU

Những trang giấy đã in thành văn tự thủ tự lai vãng xuất phát từ chơn tâm đáy lòng của mọi người, đã dẫn thân tại mặt đất này, sống trong sự kích động và phản động cùng chung đóng góp tử trước tới thanh, tử thanh tới trước để mọi người cơ sở hội tử cảm thức nguyên lý của tâm linh hướng về sự trao đổi của tâm thức diễn tả và xây dựng cho nhau tử giây phút khác.

Đọc để cảm thức và tử dẫn thân vào trong mọi hoàn cảnh tâm linh, để chọn lấy một con đường thức tâm, tự tu tự tiến và phá mê phá chấp.

Ngày 25 tháng 4 năm 1989

Lương Sĩ Hằng,

S

, 15 janv 91

Kính thưa Ông Tám,

Hôm nay con có vài hàng gửi thăm Ông Tám và kính chúc Ông Tám được luôn an mạnh.

Con vì đang học ở Sherbrooke, nên không có về Montréal thường, nhất trong mùa đông lạnh này. Lau quá con không có gặp được Ông Tám, có khi Ông về Montréal con chỉ qua thăm Ông rồi lại phải đi liền. Con có vài thất mắc, nhưng rất tiếc thì giờ không có. Cho nên hôm nay con xin Ông cho con được hỏi vài câu, mong Ông giúp con.

Thưa Ông Tám, từ khi con có duyên gặp được Ông Tám và Vô Vi, lúc đó con mới 12 tuổi, cho đến hôm nay con 23 tuổi, trong lúc khó khăn mà đời đưa đến, con đều nhớ đến lời dạy của Ông, và cố gắng tu tâm sửa tánh, cố gắng học như điên, thường yêu và hòa đồng với tất cả. Nhưng hôm nay con thấy mình đã làm mất đi một thời gian quý báu chẳng học được gì cả. Đáng lẽ con phải tiến triển nhiều lắm, nhưng người lại con cứ để cho đời tác động con lên, rồi con buồn và thấy mình vô cùng tủi thân. Có khi con tỉnh, có khi mê, có khi điên khùng. Rồi khi tỉnh lại thì tâm con vô cùng ăn năn, con nhớ đến Ông Tám, đến Trời Phật, nhớ đến người đời, muốn về lắm, nhưng không cách nào được, thì con lại khóc nhiều lắm. Con tu được hai ba ngày, thì hai ba ngày lại loạn lên.

Cũng như bay giờ, ở đại học, mỗi ngày con học chung với những người như tuổi con. Con tiếp xúc với họ với tâm hòa đồng và thường yêu. Nhưng con ngược lại không thích bàn luận nhiều về truyền đời, con hay răng kể răng và niềm phát đề từ trước lấy bệnh điên của con. Con cũng không thích thức khuya, đi nhẩy nhót, ăn nhậu nhả họ. Khi họ thấy vậy thì họ lại không thích con nữa và họ coi như con là con người thiếu xã giao và "trop sérieux" không biết ăn chơi. Có khi con cố gắng theo họ đi trời đất đó, nhưng khi lúc đó thay vì con vui vẻ, thì con thấy tâm mình bị như đè ép, buồn bã và tủi thân. Con không hiểu tại sao. Có phải con không biết thật sự hòa đồng và thường yêu là gì, cho nên con mới như vậy.

Con về việc học hành, vì con ngu xi dân dốt, học hành rất kém, may gặp được một ông sư phụ rộng lòng nhân con làm đề từ cho con có lời đề học lên cao. Con tận tâm hết lòng làm việc và học theo như ông thầy con chỉ bảo. Nhưng thấy mình quá ngu, không làm sao mới được trí óc, thì con lại buồn, mỗi ngày con phải cố gắng đấu với chính con để mới học được. Và như vậy con rất mệt mỏi, thần kinh suy nhược. Nhất là khi cảm chán nản lên thì con ~~lại~~ hơn nữa. Con có nguyện là nếu con có học được con sẽ hết lòng đem tài để giúp đỡ người đời cũng như con đã được người đời giúp con trong lúc mà con thấy mình không còn có lời nào nữa. Nhưng Ông Tằm ở làm sao con có thể thành công khi con đang nửa điên nửa tỉnh.

Con nghe băng của Ông giảng, con hiểu² là cuộc đời này chỉ² là tam bỏ thôi, xuống đây là đề học hỏi, phải gặp đồng thì mới biết và tìm được tình. Nhiều khi con chỉ ước được cuộc sống yên tĩnh như người nhà quê, sống qua ngày.

Những hoàn cảnh đưa đến và thúc đẩy con phải tiến lên, tiến lên cao hơn sự thông minh của con, có khi con sợ, không hiểu con có tiến đúng hay tiến vào con đường vật chất ăn thua của khoa học thời nay.

Lâu rồi con muốn hỏi Ông những điều thắc mắc này, nhưng mỗi khi muốn nói ra thì con lại dốt² lẽ không sao nói được. Con không hiểu tại sao lúc này con hay khóc nhiều lắm, có khi đến 5 đêm liên tiếp khóc lóc, Con tìm cha Trời, tìm Phật, tìm bạn trong tâm, nhưng chỉ² thấy có cô đơn và tự khuyên mình là tình cảnh cuộc sống đâu có gì mà dốt² chokhóc lóc.

Con xin Ông tha thứ cho con đã làm phiền Ông trong lúc nghỉ ngơi, con biết việc làm của Ông rất là cực nhọc. Nhưng trong cơn chán nản vì nhớ những lời khuyên của Ông qua băng cassette qua kính sách, mà con không nản chí và cố gắng cho đến ngày nay. Cố gắng giữ tròn hiếu đạo với cha mẹ, thường yêu cuộc sống này. Mong rằng kiếp này con sẽ có cơ hội giúp đời và tạ ơn Trời Phật đã ban phước cho con được cơ hội đề² học hỏi.

Con xin cảm ơn Ông Tâm và kính xin chúc Ông Tâm và Bà Tâm qua xuân mới được dồi dào sức khỏe và Vạn sự bình an.

Kính Thờ
Cháu: T.

Ngày 30-1-1991

T: con,

Ông Tám đã nhận được thỏ của con để ngày 15-1-1991, được biết con đang trên đường tiến hóa của đời lần đạo.

Con nên nhận định rõ rệt sự hiện diện của con trên mặt đất này, tức là ánh sáng. Thế xác của con đã và đang được cấu trúc bởi điện năng của vũ trụ. Con ăn cơm mà lớn, nhưng phần hồn đang làm chủ cơ năng này, cho nên con vừa thích tu, vừa thích phát triển về đời khoa học hiện đại. Khi con ý thức rõ rệt vị trí của chính con là ánh sáng, thì càng lúc ánh sáng tubing đến Trời Phật thì ánh sáng càng ngày càng thanh nhẹ hơn. Chỉ có vui và chẳng có buồn. Hiện tại con đang học về ngành y học, thì con thấy rõ đầu óc của con tập trung sáng láng, thì mới hiểu được nguyên lý của mọi sự việc thì đời đạo lúc nào cũng vui cả. Con không nên bận rộn và cố chấp, không chịu hòa vui với mọi điện năng của chính con và của tất cả mọi người. Con nên chỉ biết vui để học, vui để tiến, vui để tận độ, thì con mới ý thức được sự học hỏi không ngừng nghỉ, xuất phát từ chân động của khối óc của con liên hệ với căn khôn vũ trụ đều là không ngừng nghỉ, chỉ có phát triển và không có thoái bộ. Gần đây ông Tám có giảng nhiều băng nói về ánh sáng, vậy con nên xin mẹ liên lạc bác Thuận lấy băng về nghe, thì tất cả những sự phiền muộn sai quấy của con sẽ được giải tỏa.

Chúc con vui khỏe.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng,

Ngày 1-2-1991

Kính gửi anh T L ,

Tôi đã nhận được thư anh đề ngày 13-12-1990, được biết anh đang gặp phải bệnh nan y về tâm lẫn thân.

Người đời vì lâm phải bệnh hoạn đau khổ mới có cơ hội thức tâm, tìm đường về với chính mình, ấy là Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phát Pháp, nằm trong nghiêm luật tử tri và tự thức, cho nên anh đã bỏ công thực hiện những điều mà tôi đã giảng giải, không nhiều thì ít anh cũng đã gặt hái được một phần kết quả trong chiều hướng thanh nhẹ. Theo tôi đọc qua thư anh thấy rõ bộ tiêu hóa của anh không được tốt, biến thể của nó là bệnh hoạn nan y, tử tâm lẫn thân. Vậy tôi xin đề nghị như sau: anh nên tìm chỗ lọc ruột (colonic irrigation trong yellow pages), anh đến đó lọc ruột một tuần bốn lần (3 tuần như vậy) và hỏi người ta chỉ dẫn cách thanh lọc (detoxification program) mà vẫn tiếp tục uống thuốc tây. Sau một thời gian anh sẽ cảm thấy nhẹ hơn. Anh nên liên lạc với hội ái hữu Vô Vi để xin băng giảng gần đây, nói về ánh sáng. Nghe để hỗ trợ cho tâm thức trong lúc thanh lọc ba tuần. Địa chỉ của hội như sau:

Vo Vi Friendship Association
PO Box 2522
Garden Grove, CA 92642

Hội ái hữu Vô Vi có Lá Thư Vô Vi hằng tháng, anh có thể yêu cầu gửi đến nhà để dễ theo dõi và có thêm tài liệu tu học.

Chúc anh mọi sự may mắn.

Kính thư,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'L. Si HANG' in a cursive style.

Lương Sĩ Hằng

Thành phố HCM ngày 19/01/1990

Thiêng gửi cha ! Dậy sĩ Hồng

Sau này, con ở viết thư cho cha
chờ hay cha Trường ghé thăm em
con, nên Thuận Tiên biết địa chỉ
con viết ngay; con cha thì 'ra sao?
con ở chờ ra? :

Riêng con thì bị dồn dập đứ
nghiệp cần từ gia đình đến
Trường đời con bị sắp ngả từ
khi biết ra đời và ném mũ
chưa Cay chát đặng mãi nông
mã con không sao jeans đứ
bởi vậy con tin rằng ở con sẽ thoát
nghiệp cần, đứ con đứ ném cái
Thuận cần cho con đứ an nhàn
thảnh thơi hơn, con mong mỗi một
ngày rất gần con sẽ được gặp
cha và mãi mãi ở con ở bao giờ
giờ mặt cha và tiễn cha vi
cha là chúa tể của muôn loài
là công khôn của vũ trụ cha
đứ đứ đứ con từ 'cứ' chi
hàng đứ đứ nơi của cha
mã con ở bao giờ quên đứ
nó đứ in sâu tận tâm khảm
con và tồn tại vĩnh viễn ở con
mắt đứ ở có cha, con rất là
chăm tiến, nhưng cha ở con vẫn
bơi trong cái khô ải - cha có
biết ở? con đứ khơi thăm kêu
cha và rên rừ ở tận đáy lòng

Kính gửi Thầy,

Đầu tiên con kính chúc Thầy dồi dào sức khỏe. Thưa thầy, chắc thầy không biết con là ai. Con tên là P I P L, có một lần thầy có làm cho con một bài test với cái tên của con đó. Có nhiều lần con rất muốn viết thư cho Thầy làm, con lo ngại thầy rất bận. Con cũng nhớ đến Thầy luôn luôn. Thưa thầy con muốn tâm sự với thầy không biết Thầy có giải đáp cho con không? Chỉ số điểm của con quá thấp thầy không bắt được. Thưa thầy con bắt đầu với sự tự hành của con trước. Con vào võ vi cũng không được lâu lắm. Lúc trước kia con em ở Cali. Sống chung với Thái, Nga, Đai và dưới ảnh thì em cũng hơi khỏe, pháp luật, bây giờ con về Texas có Ba con, và gần gũi có em không hành thiện chút nữa, nhưng cũng có nhiều khi con lái xe hoặc khi nào con nhớ thì em cũng niệm Phật. Mặc dầu con không tham thiền, nhưng con biết trong tâm em, lòng con đối xử tốt với mọi người, con không bao giờ muốn hại ai.

Ngược lại con thường người hơn chính bản thân của em nữa đó. Nói tóm lại nếu con không hành thiện em có tội gì không ha Thầy hay là em có bị phạt không? Thưa thầy, nhiều khi con ngồi suy nghĩ. Cảm thấy buồn ghê, con hay khóc những lúc đầu đầu. Con thấy rằng thế hệ này phải là của em. Mặc dù em biết thực tế nó như thế nào, mình phải chấp nhận, nhưng thưa thầy, không phải em ngoan cố. Con không chấp nhận được cuộc sống ngày nay. Người đời xử với nhau tệ hơn sức vật thì người ta chém giết lẫn nhau giành địa vị bạc, vàng vớ. Nam, nữ thì lương lẽ lẫn nhau, bởi dụng nhau đi tìm thú vui, bỏ đi mà không nghĩ đến bản phẩm của mình và có những lần em coi tivi họ phóng vấn thì người phụ nữ bị hiếp dâm họ đau khổ hơn con thì ^{ngiêm} họ và nghĩ đến em cũng là con gái thầy thường họ vô cùng, rất cực nước mắt em cũng chảy rưng rưng...

Thầy, trong lòng con con có rất nhiều ước
được giúp đỡ những người vô gia cư sống
lang trên hệ phố. Những đứa trẻ mồ côi,
những người nghệ sĩ ở các nước xa và
ân cần, đau thương nhất là người Việt Nam.
Con không giúp gì được cho họ hết, con chỉ
ét ước mà thôi. Tại sao những cái
mình nghĩ đến mình muốn thực hiện thì
lại bao giờ làm được vậy hả Thầy? ngoài
đó nắng, xa tầm tay của con quá. Thầy
con biết con không giống một ai trên đời
này, con khác với mọi người ở cái tư tưởng.
Đúng cách, cá tính, những gì con nói cũng như
liệu làm thầy thấy. Phải chi con là một
tiên tri, con đã dạy thầy đi.
Hồi bây giờ con muốn nói về con, thưa thầy.
Đã học con học khá lắm, bây giờ hình như
không con tài lắm. Con đã lên Đại học rồi.
Con học được hai năm. Mẹ con và hai đứa con
đều còn kẹt lại Việt Nam, con có một anh và một chị
ở người đến bắt học hết rồi chỉ con con

là nguồn hy vọng cho gia đình con đó. Thầy ơi, con
bùn lấm, con lo sợ con không học được, con
không ra trường có bằng như mọi người khác.
Nhiều khi con học mà con không hiểu là con học
cái gì, con đọc mà con không hiểu là con đọc
cái gì. Đầu óc của con nó lú lờ, con
không còn thấy sự thông minh và sáng suốt của
con đâu hết. Thầy ơi làm sao con có thể biết
được tương lai và ngày mai của con đây. Trước đây
biết lỗi của con có được tốt không hả Thầy?
Con cảm thấy rằng cuộc đời của con tầm tầm
lắm. Gia đình của con thì không ai hợp với ai. Chẳng
ai nghe ai nói bao giờ. Nhiều lúc như những lúc
gia đình chung quanh con cảm thấy bức bối và sự
vỡ vỡ của cuộc sống hạnh phúc. Con nói về chuyện
tình cảm của con thì càng buồn hơn, con không thể
nói những con thật bị hết, họ lừa gạt con lắm con
thường họ thì họ bỏ rơi con. Con đã chán ghét tình
yêu và con thường hay nói đó này không có tình
"true love" như ngày xưa. Con nói với chính mình

(5)

"Bất quá tam" từ đó con muốn trốn tránh, nhưng không ngờ con lại gặp một người, anh ấy đối xử tốt với con lắm, anh ấy là một người tốt, theo con nghĩ là như vậy. Bây giờ con với anh hai đứa hai nòi, tại vì con muốn có tương lai, đi nghiệp cho nên con phải về Texas đi học. Thấy đi, con có tham công & há Thủy? À thấy đi, con còn có một cái bệnh này, ngay trước con khỏe lắm, nhưng bây giờ thì sức của con sa sút rất nhiều. Chắc có lẽ trình của con cho đi nhiều quá. Mỗi lần con buồn, hay con khóc là con lại đi, trong bụng của con khó chịu lắm. Con bị nôn cho đến khi trong bụng không còn gì nữa thì mới thấy thoải mái.

Thời con đang bắt nạt đây. Con mong anh Thủy, thưa thầy nhiều khi con buồn không biết tâm sự với ai, nếu là lúc này con nói lung tung thầy đừng trách con nghe, con cũng biết thầy bận việc lắm.

con,

P L

Reunion, ngày 3-5-90

P L

Thầy đã nhận được thò của con ngày 6/3/90, được biết con đang bước vào thêm thử thách trong cô tiến hóa của tâm linh.

Con người có hiện diện trên mặt đất này, ai cũng phải mang một thể xác đầy dẫy sự kích động và phản động, tiến hóa từ kiến thức này đến kiến thức nọ, nhiên hậu mới thấy rõ tánh hư tật xấu của chính mình. Đây là một trường đại học của vũ trụ để xây dựng tâm linh, thì mọi người phải dự, học, tiến, và rồi bỏ nó. Đó là định luật của trường học thế gian, không có gì thật cả, những chân lý là thật. Dù con giỏi cho cách mấy cũng không thể thay đổi được sự tiến hóa của vũ trụ được. Trong gia đình, cha mẹ, anh em nhìn vậy, hiểu vậy, nhưng mà tâm linh thì khác. Mọi người đều có một cô nghiệp ẩn tàng trong nội tâm, phải gặp những sự phản trắc mới có cơ hội thức tâm. Rồi cuộc ai cũng phải ăn năn hối cải, lo tu và muốn rời cuộc sống hiện tại. Khi muốn rời cuộc sống thì phải biết ta sẽ lấy cái gì rời khỏi đây? Chỉ có phần hồn mới rời khỏi đây được. Muốn biết được phần hồn, chỉ có tu mới giải quyết được. Tu là tu bỏ, sửa chữa, kiểm khuyết trong nội tâm, nội thức, tiến hóa đến trọn lành - Đó là hồn thiêng ở cõi trời.

Còn nói con đi học, mà con không hiểu nguyên lý của sự học. Thì học suốt đời suốt kiếp, cũng không thể ra khỏi trường học được. Học để có địa vị, học để làm giàu, học để cứu người, đó là ý muốn mà thôi. Còn thực chất thì tùy duyên độ hành, tùy duyên học hỏi, tùy duyên để nhìn mặt mình, để hiểu rõ hành động thối tha của mình, để sửa chữa, hầu mới có cơ duyên giải thoát - Đó là tu!

Tất cả tâm linh ở càn khôn vũ trụ này, nếu không chịu tu sửa thanh nhẹ thì sẽ không có cơ hội tiến hóa lên cõi trên được. Chỉ tiến hóa trong nhục dục, thâm tình uất hận mà thôi. Đó là con đường xuống địa ngục rất gần. Thiên cô ẩn tàng trong khối óc của chúng sanh, những họ không chịu tìm tâng lấy họ, thì làm sao hiểu được thiên cô, và vị trí của chính họ. Học để hiểu, hiểu để về không, mới là chánh giác. Học để hiểu, hiểu để làm loạn, thì tự phản lấy mình mà thôi.

Còn nói con có tử tâm cứu độ chúng sanh, tại sao con không tu thiên đề lập lại điển quang quân bình trong nội tâm, nội thức của chính con? Tử quang của con sẽ phối hợp với ý nguyện của con thì mới thật sự cứu đời. Khi con buồn chẳng biết thò thế cũng ai, con nhìn thẳng vào bầu trời, thấy có gì xa lạ đối với con không? Có chứ! Sự thanh nhẹ xa lạ đối với con, vậy con xác nhận nhẹ lỏng trời, nặng lỏng đất, thì con sẽ thấy rõ tình cảm của con sẵn có không bằng một gốc tình cảm bao la của ông Trời. Tại sao con không hướng thẳng về đó, lo tu học, giữ một ý niệm tận độ chúng sanh thì một ngày nào con sẽ đạt đến mục đích.

Con bị nôn tức là bộ tiêu hóa con không tốt. Bộ ruột của con mất quân bình, trí thông minh không được nhẹ nhàng. Vậy con nên tìm chỗ lọc ruột, hiện tại bên Mỹ có rất nhiều. Từ đó con sẽ khám

phá ra những chuyện sai lầm của chính con để sửa chữa, tiến về con đường tu học lã chánh, nhiên hậu sẽ đạt thành những ước nguyện ở tương lai. Con nên đón xem lá thư Vô Vi đăng tải về phép rửa ruột, giúp đỡ cho mọi người gỡ rối trong nội tâm cũng như bệnh hoạn. Chúc con vui tiến.

Quý thường,

Luong Sĩ Hằng,

Reunion, ngày 3/5/90

T con,

Thầy đã nhận được thỏ con đề ngày 4/3/90, được biết con đang sanh hoạt theo nhu cầu đối hồi của gia đình.

Người phát tâm tu về PLVVKHHBPP là phải tự vun bồi ý chí, bất diệt, tiến về cõi thanh nhẹ và tự dứt khoát buông bỏ những ý nghĩ nặng trước, nhiên hậu hành pháp mới có hiệu lực. Ý chí là quan trọng. Tuy con đang có một thể xác bên ngoài, nhưng con không hiểu nguyên do bệnh hoạn do đâu mà ra. Nó gần lắm chứ không xa. Chính nó đang nằm ở thần kinh nối bộ ruột của con. Qua còn sống sẩy ở quê nhà, thần kinh bộ ruột của mỗi người ly hưởng đều bị rối loạn. Ra đờn ngoài này, ham sống sợ chết, mê ăn mê ngủ, cuồng cuồng trong sự mê chấp của ba tất lười đã làm cho thần kinh ngủ tạng, kể cả khối óc chán đời muốn đi tu, nhưng không hiểu rõ ý nghĩa của sự tu là gì, cho nên đã rối loạn, càng rối loạn thêm.

Vậy chúng ta phải làm sao đây? Thứ nhất, phải thanh lọc bộ ruột cho những cở tuyên trọng bộ ruột sẽ điều hòa lại, thì tất từ của cở tạng sẽ được khôi phục. Tất cả đều từ bộ ruột mà ra. Vậy con nên tìm nơi lọc ruột tại Melbourne. Nói nào cũng có chỗ, chỉ dạy cách ăn uống, điều trị cho bộ ruột khôi phục lại, thì tất cả bệnh tật sẽ dẹp qua một bên. Lúc đó tu thiền mới có hiệu lực. Là thỏ Vô Vi sẽ dạy cách điều trị bộ ruột để hỗ trợ cho phương pháp tu thiền, vậy con nên đến xem là thỏ Vô Vi ở kỳ tới, và tập lại sự ăn uống, ý thức căn bệnh của chính mình, nhiên hậu mới tu được.

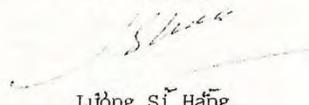
Còn nói con có một lòng tin tuyệt đối, thì con nên tin nơi khả năng thanh tịnh và sự sai lầm của chính con từ sự ăn uống đến cách suy nghĩ, nhiên hậu mới có cơ hội giải tỏa. Thầy sẽ qua Úc ngày gần đây.

NGUYỄN giảng trần khổ hạnh tiến thân
TÂN minh đối đạo đã bao lần
TÂY phương tu đạo nay chưa đặng
Pháp giới trùng tu xét xét phần .

Xét phần đối đạo bao lần
Tiền rồi lại thoái, tối cần dựng xây
Cảnh đối lao đao mê say
Bên ngoài kích động trong tay bắt hoã
Tình người thể hiện tình ta
Trong không mà có chan hoà yêu thương
Bình tâm khai triển mở đường
Gieo duyên đối đạo tạo gường thể trần
Bằng lòng học hỏi xét phần
Đường đi nước bước tối cần sửa tâm
Lý trời siêu diệu yên tâm
Tâm đường khai triển, tự tầm đường đi
Chẳng còn lý luận xét suy
Trở về thực chất tùy nghi thực hành

Cảnh đối thanh nhẹ yên thanh
Thực hành đến đích đạt ranh Phật Trời
Cần khôn vũ trụ nơi nơi
Ánh quang ban chiếu không rời độ tha
Lâm người nhìn nhục học hoá
Mở tâm khai trí thiết tha Phật Trời
Thành tâm học hỏi mở lối
Khuyến người tại thế tự rời tham sân./.

Qui' thường,

Lương Sĩ Hằng

Kính gửi Ông Năm.

Con tên là ...
Con Hân PHU, KH, HBPP năm 73

Kính gửi Ông Năm.

em ôi. Bố. Sau khi thiên xong
con năm chuyên pháp luật, thì
con thấy con xuất từ trung tâm
bộ đầu phòng ra bay như hồn
và khi lên trên con thấy con
mặc áo đầm dài trắng, và có
đúng mùa, thì con bị một lo
me xò con bị xuống, thì phải
điên hỏi về trong hình bộ đầu
như vậy có phải con xuất
phần hồn chi, Hay là phần V.

Vậy con xin Ông Năm trả lời

Và con sẽ lúc ở y bán
chức khỏe mạnh, luôn phải
trên toàn thế giới.
Và đến ngày nào ở y bán
đó về V-N.

Kính thư.

96. 4 u hii
(H)
Uu

Reunion, ngày 3-5-90

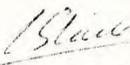
H con,

Ông Tâm đã nhận được thư của con và được biết con được một phần thanh nhẹ, hòa cảm với hủ không. Đó là điều sung sướng nhất của người tu. Tu về Vô Vi thì phải dẫn thân trong đời đạo song tu. Đời là cuộc sống của thế xác. Đạo là xây dựng tâm linh tiến hóa đến vô cùng, không còn bờ ngõ, và ngóng trông bất cứ một việc gì. Căn bản của phần hồn là vô danh, vô lợi, vô hình, vô tướng. Tâm hồn lúc nào cũng hướng về hủ không đại định, mới giữ lấy phần sáng suốt để tận độ chúng sanh.

Con phải nhớ niệm Nam Mô A Di Đà Phật, hướng thẳng về trung tâm bộ đầu, để sớm được hòa hợp, kết tu với thanh quang, thì sẽ không còn ngoại cảnh xô đuổi con nữa. Khi con trở về thanh tịnh, thì tất cả Chư Phật với con là một. Hạnh hy sinh trần đây, đức hạnh cao độ, nhin nhục tối đa. Mọi sự sẽ hòa hợp dễ dãi. Trì tâm niệm Phật, ý niệm tận độ chúng sanh, để đóng góp cho cơ biến chuyển sắp tới.

Chúc con vui khỏe.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng,

F W , 9-26-90

Nam mô A di đờ phật vạn vật thái bình .

Thỉnh, thầy,
 Con viết thư cho thầy trẻ hơn dự tính vì con
 gặp phải nhiều chuyện xảy đến bất ngờ.
 Cấp tiền nhà con 230 sang thuê từ ngày 5 tháng
 9 này, chúng bây hết mức trang và tiền mất.
 Con đã kêu cứu đến thầy và con đã nhận được
 hướng dẫn, có lẽ vì thế mà chúng đi các con
 của con gặp yêu với cũng không tra khảo, đánh
 đập hay nạy nó gì về chôn con cả. Con cũng
 không cảm thấy tức nữa, ^{tâm hồn} nhưng con không được
 bình thường khi ngồi thiền. (có lẽ vì con sợ phải)
 Rồi ngay bây giờ thì chuyện ham ăn, lâu nay
 đã không ổn định, giờ có lẽ đi đến chỗ
 phải quyết định nghỉ ham - Ông chủ thì tốt,
 nhưng ông mới nhận bà 'manager' mới tính
 tính không tốt hay nạy nó, lúc đi ra đi, lúc không
 lại bắt giả tiền, mà kiểm soát đồ này lại
 khó khăn, không biết ham sao cho vừa ý.
 Con nghĩ, thầy tặng cho vợ chồng con học
 bài pháp, cho chúng con chán đời. Nhưng
 anh ấy có chán hay không, con chưa rõ được ý;
 mà anh ấy tem hình mua ảnh về nhà thờ
 để cầu phước hộ. (bà mẹ mới mất ngày 29-11-89)
 Con có nơi khuyên anh ấy nên niệm Phật
 cho được yên ổn mà anh ấy không chịu. Trong
 khi, tôi hôm bị cướp trộm, anh ấy niệm Phật
 liên miên - Bây giờ thì cần nhận con, việc

đời như vậy, mà cứ ngồi thiền hoài - Con kể
trở lại vì tâm con đang nghĩ đến câu thơ của
" Nay yên, mai động, chỗ nào chôn tôi". Con thấy
tư không biết đến đâu đâu, con muốn nói chuyện
cho chúng con nghe, mà nói không được, không
thông, Gas tâm trí con sụp quá, không hiểu gì
cả? Việc làm xếp đặt không được xuôi chảy
như những năm trước, tâm trí con lơ lửng lơ
sao ấy - Ngồi đơn vô cùng - Có những đêm con
ngồi thiền, con nguyện theo trực giác mà hôn
con nó ở đâu không biết, có lúc cái ý con
nguyện, mà cái tâm con cứ nghĩ đến đâu đâu...
Con ít thấy thấy như những năm con mới tu -
Có những lúc con ngồi, con khạc một mình, không
biết làm sao tu tiên được - Con làm 3 pháp, cũng
niệm phật, nhưng có let tâm con động quá, thế
con mệt mỏi - Con cố gắng niệm phật từ mức
cái của ngũ ở giữa 2 đầu này nhưng không
được kết quả gì - Lúc sau đại học ở Florida
con định "bay" đại qua ở với thầy vài ngày, rồi
chuyến gì sang tới thì tới - Những chị Ngọc này nếu
làm như vậy thì "học bài" cả chục - Ngọc đâu
không nói - Thời thì con "hy sinh" vậy - Giờ thì con
chẳng có tròn đi "sứt sứt" được vì chúng con
kiếm bát khoai, chửi vì nhà sơn vì sợ "ăn cướp"
Lúc trước khi con tu, như một mặt thấy hình vòng
bầu dục sang băng qua từng ga ở trước mặt (1987)
Ngày lúc ông đang qua nhà anh hai con, con
còn ngủ gật nên con nhớ ông ấy làm sao cho
chúng con chuyển ý cho con tu - Ông bảo con có
bình tâm hồn, tập mạnh, nên ông từ tay vào ngay

con, thì là ^{hình} quê ² tưởng gì sang dần dần một
 hẳn, chỉ còn lại bóng tối đen. Con gặp thầy
 2 lần, con muốn nói việc này, để thầy
 cứu con, nhưng không nói được. Giờ thì
 con cần cứu thầy bằng bất cứ cách nào vậy.
 Con cố gắng chịu đựng tất cả. Vì con
 nghĩ con tu là con phải sẵn sàng đón
 nhận mọi việc xảy đến với mình, tốt lẫn
 xấu. Thầy dạy con cứ nghĩ mình là phật vậy
 thì tu mới mau tiến được. Những lúc khi
 nghĩ như vậy con cảm thấy tự mặc cơ
 vì thấy mình con nhiều tiền xấu quá. Con có ^{đi}
 hành xâu cứu mình lúc trước thấy ai giận mình thì con sẽ làm
 niệm phật cầu cho họ đừng giận mình nữa,
 cầu cho họ gặp việc tốt để họ đừng nghĩ bậy.
 Giờ thì con mong quá - không nghĩ rộng
 lượng được. Lần lúc nghĩ mình xấu quá.
 Đói không muốn, tu đạo không sang - khi con
 không biết mình rơi vào trạng thái nào nữa.
 Chị Ngọc nói gần đây con đang khổ, nên mới
 như vậy đó. Con không biết đúng không?
 Con xin lỗi thầy, viết thư kỹ này chỉ toàn
 câu cầu với thầy thôi, chưa "tự tu tự tiến"
 gì cả. Thường thầy hiền, nên làm phiền nhiều
 thầy nhiều - ha ha... ha... thầy thường con
 nghe thầy. gần với thầy một chút cho vui.
 Con hay chọc cười người nào mà con thích.
 Gần con, con cũng chọc cười luôn.

hành xâu cứu mình lúc trước

TB:

Gửi thầy mong qua cho - 1800 - NĐ

NĐ

Montreal, ngày 4 tháng 9 năm 1990

Đ con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 26/9/1990 với món quà. Thành thật cảm ơn con. Thầy được biết tình hình không ổn nơi địa phương của con. Đó là nghiệp chung mà mỗi gia đình ở Texas đang lo lắng. Chính người Việt không biết bảo bọc cho người Việt, thì họ làm cho người Việt càng phải đau khổ thêm. Đó cũng là một tiếng chuông cảnh tỉnh nguồn sinh, không nên tự hào mà gây họa. Vốn chung ta là không, nên giữ bình thần, tâm không, thì chẳng có gì lo ngại cả. Con người là con người chưa ý thức rõ, lòng tham là tai hại vô cùng. Luật nhân quả có đầy đủ, tao trước thì gánh trước. Tao thanh thì hưởng thanh. Con có ý chí tu luyện, thì mọi việc khổ nạn sẽ vượt qua trong tâm thức của con. Ở đời này không có gì đáng chấp và đáng mê cả. Nguyên lý nó đến rồi nó sẽ đi trong tâm khảm của mọi người. Sự có có không không là lẽ thường. Nó cũng là bài học quý giá để cảm thức sự thương yêu đối với những người vấp phải hậu quả không hay. Tương lai họ sẽ đi về đâu? Tương lai của tiền kiếp chúng ta xem ở kiếp này thì thấy chúng ta vẫn đang trôi vạt và chưa giải quyết được chuyện gì. Chúng ta chỉ có hy vọng ở tương lai tốt đẹp mà thôi. Ý chí đó mọi người đều có trong niềm tin và hy vọng thật sự. Nhưng nhìn lại thể xác thì chúng ta được cấu trúc bởi siêu nhiên mà có. Tiền của có thể tạo được những thể xác không có thể có. Vậy chúng ta phải trở về vị trí sẵn có, đó là mầm móng tha thứ và thương yêu, hầu sớm tận hưởng được sự hạnh phúc của vũ trụ. Đến đây với bàn tay không và trở về với bàn tay không, chẳng có gì phải luyện tiệp cả.

Tham thiền nhập định để làm gì? Thưa, để tự ổn định tâm thân trước sự biến chuyển của thời sự, nằm trong nguyên lý có có không không. Tâm là chánh, không còn sự mờ hồ ảo tưởng nữa, chỉ giữ tâm hướng thiện thì mọi việc sẽ thông. Quý về nội thức để hiểu mình hơn, có tiền duyên mới có hậu kiếp, học hỏi không ngừng nghỉ, tâm tự chấp nhận, yên ổn, thăng tiến trở về "không", tức là chánh gốc. Còn lo chuyện chưa xảy đến, chỉ tạo động cho tâm thức mà thôi. Con có gia đình chồng con, tức là con đang học bài học vay và trả mà thôi. Tiền kiếp có vay, kiếp này phải trả, không chạy trốn đi đâu được cả. Chỉ có chấp nhận nhìn nhục và thăng hoa mà thôi. Cây được mầm móng nhìn nhục và thương yêu thì mọi sự sẽ được toại nguyện ở tương lai. Con thấy thiết thối những mà nhớ đó mới có cơ hội thăng hoa, vui với cơ hội trả nghiệp mà tiến hoá nhẹ nhàng hơn. Tâm tu lúc nào cũng thoải mái, đón nhận. Càng tu càng rõ nghiệp chướng là gì. Nó là một lực lượng để cho chúng sanh có cơ hội thức tâm trong nguyên lý nhờ quả để thăng hoa mà thôi. Con có khối óc, có ngũ tạng, con cố gắng tu thiền để cảm thức chiều sâu nguyên năng của cơ thể, chúng qui tất cả đều là điện quang cả. Khi đào sâu được luồng điện chánh giác của chính mình thì lúc nào cũng sẽ được an nhiên tự tại cả, dù bất cứ ở hoàn cảnh khó hay dễ, lúc nào cũng vậy mà thôi. Tâm là chánh, vô cùng và bất diệt. Khi con hiểu được vị trí của chính con, con có cơ nhìn nhục và thăng hoa mà thôi. Con sẽ không còn thực lui nữa, Con người không thể đứng thẳng vào một chỗ dựa nơi tuổi tác của

nó được, nhưng nó sẽ thay đổi theo chiều hướng của hoàn cảnh. Đó là luật tự nhiên. Thầy tóm tắt ít hàng gửi đến con để giải tỏa mọi sự phiền muộn có thể làm dở bản tâm thức của con trong lúc này, để con sớm trở về với sự chơn giác tu tu tự tiến của con, con sẽ không còn lệ thuộc bởi ngoại cảnh nữa. Dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật để tu trở về với chơn giác, sống ở thế gian nhưng tâm không còn ở thế gian nữa, thì con sẽ có tử quang để ảnh hưởng người khác. Dùng chỉ thẳng hoa trong thanh tịnh. Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thường,

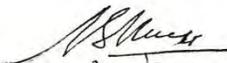
Luông Sĩ Hăng

ĐÀO MAI

Đào Mai tái ngộ kỹ ni
Thường yêu tha thứ cũng vì đạo tâm
Đào Mai học hỏi thì thâm
Đào Mai tâm đạo uyên thâm đạo mũi
Đào Mai học hỏi rèn trui
Đào Mai hiểu được cái mũi đạo tâm
Đào Mai ngộ lý diệu thâm
Đào Mai hành pháp từ tâm đường đi
Đào Mai nghiêm chỉnh thực thi
Đào Mai thường nhớ tứ ghi tiến lên
Đào Mai tu luyện chuyên cần
Đào Mai thúc tính góp phần dựng xây
Đào Mai tron ý theo Thầy
Đào Mai khai triển đường xoay chuyển đổi
Đào Mai học hỏi hợp thời
Đào Mai tinh tấn giữ lối nguyên tu
Đào Mai dẹp bỏ khổ ngu
Đào Mai thực hiện trung tu hoai hoai
Đào Mai chẳng có so tài
Đào Mai cố gắng đêm ngày lo tu
Đào Mai dẹp bỏ tiên xu
Đào Mai thực hiện cùng tu về nguồn./.

Nussdorf, tháng 9 năm 1990

Lường Sĩ Hằng,

S 31/8/90

Thính thư thầy,

Xa thầy đã gần hơn 3 tháng, nhưng sao tâm thức con vẫn còn thấy xao xuyến và nhớ thầy. Cũng nghĩ đến thầy, con cũng thấy buồn cười. Cũng già tạo ra muốn dứt bỏ những mệt mỏi tu cho lòng trong sạch này. Nhưng vì thật vẫn bao giờ trái với bị tình thức của con, vì điều con thấy cũng chỉ sâu vào đạo thì đạo cũng minh mẫn, cũng thấy mình nhỏ bé, khó khăn và ái tri. Đường đời thì càng năm khế, khó khăn, già già. Và có người nói rằng: "Đi - Đạo song tu" Nói thì thầy đi quá nhiều đấng phật sư thầy nó là một cuộc cách mạng của cả hoàn cảnh. Khi gọi là một cuộc cách mạng thì nó còn nằm trong mô mủ ả ả. Thưa thầy, sau khi rời nhà máy vi vi Plastics con đã suy nghĩ nhiều về đời và đạo. Trước khi con đi vào bị tình thức của chính con, con không dám định nghĩa đời và đạo, bởi lẽ gọi là vi cũng thì mọi vấn đề định nghĩa trở thành vô nghĩa.

Con nhận thấy cho rằng con, con thường phải đi làm tập làm người đạo đức, không bị hiềm, nhanh bị, nhanh nhẹn, phải học hỏi, tiếp thu và tha thứ. Có gắng học những gì mình muốn học, làm những gì mình muốn làm, giúp mọi người chung quanh có lợi học hỏi từ kiến thức khoa học đến mức trình độ học đạo. Sự thế nào cho trên thuận dưới hòa, nở nở con vui.

Đi thực hiện, con đã và đang bị bị các bộn đạo trong nhiều lãnh vực khoa

học và kỹ thuật, lập thành nhóm, hỗ trợ
nhau trên đường học tập. ② Con đề xuất mua một
căn nhà, có thể trung tâm thành phố hay gần hồ
sông gần nhà, với căn nhà này, con sẽ mở một
thiền đường và nơi sinh hoạt thành niên như
phần ①. Thiền đường con định đặt tên là
thiền đường Ngọc Minh vì

Ngọc trung như bảo khí, xét phân

Minh tâm bất đạo lý tha thiết.

Đúng trước bị sắp bắt đầu này, Thầy có thể
giúp con tặng con bài thờ cúng này cho thiền
đường để chúng con lấy đó làm ngọn đuốc cho
về niềm tin.

Con xin thầy một gia đình con xin được
dành lễ Thầy và cảm ơn với tâm lòng chân
thực của con.

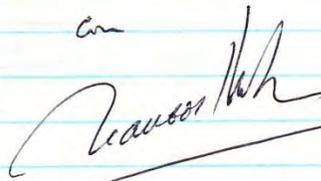
Nam Mô A Di Đà Phật

Nam Mô A Di Đà Phật

Nam Mô A Di Đà Phật

Vạn Vật Thái Bình

Con

th

lành báo.

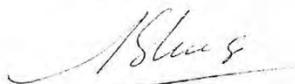
Ngày 24 tháng 9 năm 1990

Thiền sư Ngọc Minh,

NGOC báu hữu tính đang trú ẩn
MINH tâm kiến tánh tự khai lần
Trong đời có đạo tùy duyên thức
Khổ cảnh trần gian xét xét phân.

Xét phân chuyển hóa bao lần
Tâm mê trần trước khổ lần tiên tu
Tĩnh thường lại đáp với bù
Trí tâm thanh nhẹ tĩnh tu hoải hoài
Cần khôn vũ trụ thanh đài
Tâm ta thanh tịnh có ngay quang vinh
Đường đi đời đạo hành trình
Khai tâm mở trí tự mình lấy lối
Hưởng ngoài tạo cảnh lòng vòng
Khai thông nội thức tham tông thiên cơ
Chẳng còn ảo mộng giấc mơ
Tự tu thanh tịnh thiên cơ rõ ràng
Tĩnh thường huynh đệ bạc bần
Trong không mà có khai môn đạo tám
Lý Trời siêu diệu thâm thâm
Sửa mình tiến hóa tự tâm đường đi
Giải phân ô trước sân si
Khai thông đời đạo cũng vì tĩnh thường
Phật xưa đã mở sẵn đường
Người đời tiến hóa tạo gương thế trần
Tu hành đóng góp một phần
Trở về chôn thật tới cần dựng xây./.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng,

Ru , 6/11/1990

Kính thưa Đức Thầy!

Con mạo muội viết thư này đến Đức Thầy để mong được về sống dưới mái gia đình đó, dưới sự hướng dẫn dạy dỗ của Đức Thầy.

Con tên là ... sinh ngày 11-4-1960, tại Bạc Liêu. Có lẽ tên tuổi con còn quá nhỏ với Đức Thầy vì con chỉ mới ngoài 30 năm, nhưng với một tâm hồn mở rộng vô cùng, dưới sự chi dắt của sự hướng dẫn con là Phật tử ở Fresno, chắc Thầy biết rõ.

Gia đình con ở tại Bạc Liêu và mẹ con, em gái, và em rể con cũng là những tín đồ ngoan đạo và ngưỡng mộ đức Thầy. Để con nhắc lại bài thơ mà Đức Thầy đã làm cho mẹ con; trong lần Thầy ghé Bạc Liêu ở nhà ông Ông bán hủ tiếu rồi những người bạn đạo Bạc Liêu. Nội dung bài thơ là (mẹ con bảo con nhắc lại cho Thầy nghe).

Đó phòng chuyên đông bốn phương trời

Chị hiền bán tấm lụa đào đời

Nhân hậu vẫn tan hòa khí tiết

Chỗ này lập hàng xét ở trời

Lúc đó gia đình con gặp cảnh khó, hoàn toàn không có vụ học đạo, mẹ con đã hướng dẫn nhiều phước đức của tăng bề trên, vụ trong cảnh nghèo trong sách, tuy thiếu tiền về vật chất nhưng tình thân đầy đủ. Mẹ con nói: lúc đó mẹ nghèo phải đi bán chuối chần nấu củi em và cha đi cải tạo, ăn bữa muối tương chao mà hiền được mẹ con cũng thấy vui và dễ ao ước đứng trước khuya đây sớm lo buôn bán, mẹ con sẽ hiền nhiều. Phải quả được tại

nguyên về mặt vật chất thì lại'Brien đó' nên mẹ con buồn
như mất mát cái gì vậy. Mẹ con suốt đời hy sinh cho
con, 1 người mẹ trên hôn gặp nhiều nghịch cảnh, lúc cha con
về, dưới áp lực của cha và các cô con qua mang, mẹ con
không thể nào tiến bước được. Cha con tìm đủ mọi cách
ngăn cản ^{mẹ} con xa rời bạn đạo.

Và bây giờ đã gần 10 năm rồi kể từ ngày gặp Đức
Chầy, nay nghe con ngộ được pháp lý và biết Đức Chầy
hiện đang ở Canada, mẹ con mừng lắm. Mẹ con cứ bảo
con xin Đức Chầy 1 bài thơ cho mẹ con và nếu có dịp con
quả về cho mẹ mấy cuốn băng giảng của Chầy. Con cứ ngăn
ngại mãi vì thấy mình còn non kém quá, nay mới may
mắn viết thư này gửi đến Đức Chầy với 1 tấm lòng
thanh hương về đạo, Con mong được hồng ân của
Chầy giúp đỡ cho con vượt qua một nghịch cảnh cuối đời,
đọc lòng vụ học đạo Chồng con, quan niệm bất đồng,
sống trong cảnh trống vắng buồn, ken thối ngược, hàng đêm
con phải chờ cho một người ngủ hết mới dám ngủ'Brien
nên thường ngủ trê' giờ. Con biết con làm vậy là tâm chưa
nhất quyết, cứng rắn, nhưng sao con cứ bin' chôn không yên
cứ sợ anh ấy hay được sẽ xảy ra những chuyện đau lòng
như mẹ con ngày xưa. (Cha con đã từng đánh đập mẹ
con chỉ vì chuyện ngò'Brien) Một người chỉ nghĩ về
trần tục, ^{hàng thế} sống với 1 người mà tâm đã hướng về con đường
đạo, thật là khó vô cùng. Vì huyên con cũng thường
nói ai cũng có nghịch cảnh vì nghịch cảnh là ân đức của
mình, có vượt qua được thì mới thành công. Đức Chầy
biết không, nó con ở, không có công đồng người Việt

Không có Thiên đường, con chỉ ngồi 1 mình theo sách vở hướng dẫn mà thôi. Có gì thác mắc, con điện thoại hỏi sự huynh, nhưng con cũng rất sợ chồng con lại gieo những nghi ngờ không tốt cho sự huynh con. Vì vậy con cứ dẫu mãi, con cảm thấy đơn độc vô cùng và cứ sợ mình ngã lòng. Nhưng dần dần, dưới sự khuyên nhủ, giúp đỡ của sự huynh con cũng các bạn bạn ở Fresno, gửi sách vở, băng giảng đạo, video... lên cho con, con đã dần dần lấy lại được sự bình tĩnh trong tâm hồn hàng đêm ngồi Thiên, con mở băng của Đức Thầy ra nghe, nung theo lời niệm, lời giảng của Thầy con đã ngồi tiến bộ thấy rõ. Lúc trước mỗi đêm con ngồi chừng 40', vậy mà gần tuần lễ này, từ khi có băng Thầy, con đã ngồi được 1#20'. Con mừng lắm, thấy mình càng ngày càng tiến bộ rõ. Con cũng sẽ viết thư về Việt nam khuyên mẹ con nên cố gắng tiếp tục tu hành, dù gặp bất cứ nghịch cảnh nào.

Này giờ con viết qua đây, làm mất thì giờ rảnh rỗi của Đức Thầy, khi mong Đức Thầy cho con 1 lời khuyên trong hoàn cảnh hiện tại, con cũng không muốn dẫu mãi những người thân thuộc đang sống với mình.

Con mong sao dưới hồng ân của Cha trời và Đức Thầy, con sẽ có đầy đủ nghị lực để vượt qua tất cả, tu hành ngày càng tinh tấn, để theo kịp các huynh đệ của con đang hết lòng chờ đợi con ở cuối đoạn đường gian khổ. Có lẽ con còn non nớt, kém cỏi, con có nói lời gì không đúng xin Đức Thầy rộng lượng bỏ qua.

Chỗ thì con kính chúc sức khỏe Đức Thầy cũng

gra quyen duoc van an de' du dat' dan con tho
som tro' ve' voi cuoi nguoi, voi cha tro' me dat'

Nay khin!

Mot hoc tro' moi grac' ngo' Chau ly

My donors don

Q + @ 9

Montreal, ngày 24 tháng 9 năm 1990

T S ,

Trong lúc Thầy an dưỡng, đã nhận được liên tục ba lá thư của con, muốn giải tỏa những nỗi quả trong tâm để thực hiện đến sự thanh tịnh cho chính con. Đối với việc gia đình thì phải ý thức được duyên lành, đó là định luật vay và trả của tình đời để sớm thức tâm. Ở thế gian này, có vay và trả mới học được chữ nhìn nhục thật sự. Từ đó sẽ tiến dần tới con đường đạo pháp trong tâm thức. Ngày hôm nay con có duyên lành tái hội đồng con và nhờ đó, sự kích động và phản động dẫn con tiến tới đường đạo xa xưa từ tiền kiếp, nay cũng hội ngộ để con tự thức và tiếp tục tu thêm.

Tu về Vô Vi là thực hiện khai mở diên giới của bộ đầu, tức là sẽ về không, không mé không chấp mới thành đạo. Con đã có cả hai, nhưng tâm con con giữ, chỉ có một người ở thế gian có thể ăn cắp cái tâm con được. Sửa được tâm và về với chơn tâm, thì sẽ cứu tất cả. Khi con cảm thức được điều này, con sẽ qui tất cả những sự phản động và kích động ở xung quanh con. Tuy con có xác thân, những hồn con làm chủ, chứ không phải xác làm chủ. Xác thì chỉ biết chấp mê mà thôi, con tâm thì chỉ biết tha thứ và thương yêu, người tu phải dừng tâm làm chánh, nhiên hậu mới có có hội khởi dạy điềm tử bi của chính mình mà tiến. Con nên cảm ơn tất cả những gì kích động xung quanh con, hóa tan với nó thì con mới thật sự trở về với sự thanh tịnh. Thế gian vô nan sự. Ở đời này chẳng có gì khó cả, nhưng chỉ có sự nhìn nhục là cần thiết, chữ Tiên sư Phật cũng nhờ sự nhìn nhục mà đạt thành. Con thường yêu con, con mới chịu tu vì tu là cứu tất cả, không còn phụ một ai nữa. Con sẽ vui và hòa ái tưởng thân với tất cả vạn linh trong vũ trụ sau khi con thành đạo. Con hiểu được nguyên lý này thì con sẽ nắm được cây thước để đo lường trình độ tu học của chúng sanh.

Còn lúc con thiên và cảm thấy không yên ổn thì con nên nghiền cứu lại thức ăn, vì sự ăn uống rất quan trọng. Thấu món ăn mất trật tự vào, thì cơ tạng không yên ổn được. Ăn chay là một phương thức điều dưỡng cơ tạng, cũng phải ăn cho nó đúng, không nên ăn rau sống, trái cây. Nó cơ thể tạo chất men xông lên bộ đầu, làm cho trí óc thiếu minh mẫn, đó cũng là tư bố ruột mà ra. Con bệnh của con là chỉ có "xúc ruột" mới trị hết được. Bộ ruột đó mới sanh ra bệnh trí và bôn. Con nên hồi lại thiên dưỡng, tìm chỗ xúc ruột cho nó đó.

Còn về phần má con, người đã được tu nhiều cũng nhờ sự kích động của ba con, càng kích động mà càng bí, thì chỉ biết nhờ Trời Phật cứu giúp mà thôi. Cho nên má mới có duyên lành với đạo.

Dưới đây là bài thơ của má:

Q R , July 1 1990.

Hình ảnh Chây!

Đây là lá thư thứ hai con gửi cho Chây, vì lo không biết lá thư đầu có đến tay của Chây không?

Nơi con ở xa xôi các Thiên đường và tu học chỉ có 1 mình, nhưng lòng lúc nào cũng cố gắng và quyết tâm đi theo con đường đạo. Mỗi ngày con đã liên lạc với Thiên đường ở San Jose để làm quen với các huynh, tỷ trong đạo và xin 1 số sách vở tài liệu, băng giảng của Chây để học hỏi thêm, hầu giúp cho tâm hồn sớm phát triển.

Về phần mẹ con ở Việt Nam, từ Thiên đã 10 năm về trước, chắc Chây còn nhớ. Mẹ con lúc nào cũng nhắc nhở tới Chây với 1 niềm thương kính vô biên và mẹ con có nhớ con xin với Chây tặng cho mẹ con 1 bài thơ. Nay mẹ con nghe tin con đã ngộ được pháp lý, người rất vui mừng và mong con luôn giữ vững con đường đạo để tìm được cái chân hạnh phúc bất diệt đời đời. Con có gửi về cho mẹ con mấy tấm hình của Chây chụp ở Việt và bên Phi, lúc đi thăm các bạn đạo ở Philippines, mẹ con mừng lắm.

Đầu óc con em rối rắm, không có lý nên
cả, Thây a!

Con mong muốn sao cho mình luôn giữ được
ý chí, đi theo con đường đạo. Trước đây con không
đau chạy đuổi, nhưng từ ngày Thiên đến nay con
quyết định không chạy và không còn thêm muốn
gì hết cả nữa. Gần đây, ban ngày con cảm
thấy mệt mỏi và lảm nhảm thiếu ngủ. Lúc ngủ,
đúng thường bị xây xẩm cả mặt mày. Như vậy là
do lúc Thiên, con làm chưa đúng cách hay tại
con bên hoàn q' hơ' Thây

Con đã liên hệ được với Thiên đường của anh
Vinh ở Ban Jose để nhờ giúp đỡ, xin 1 ít sách
vở, bằng giảng để nghe thêm. Tu phải tiến
chớ không được dậm chân 1 chỗ, phải không
thây. Các anh các chị trên Thiên đường rất vui
lòng đón nhận 1 đứa em đang quay về nguồn đời.
Con cảm thấy vui mừng khi mình đã thoát sự hờ
nhạt vào với các anh em trong các huyện đề ty
mười một nhà. Chị Tâm ở Thiên đường hứa khi
nào Thây qua sẽ dẫn con lên Thiên vờn với các
anh chị. Nhiều lúc con cứ nghĩ phải chi con
đúng có gia đình, con sẽ lên Thiên đường ở luôn
sinh hoạt bên các huyện ty, có lẽ tu sẽ mau
tiến lần. Con còn năng nổ đời qua phải không
thây, chuyện gia đình vẫn còn rối rắm, chưa
đứt khoát. Bây giờ con đã quyết lòng theo đạo
nếu không con anh không bằng cảm được th-

phải ly đi, mỗi đứa 1 đường. Mọi người xung
quanh nhìn con với cặp mắt lạ lùng vì họ không
hiểu sao con có thể bỏ chồng để theo đạo.
Chạy đi! Bao nhiêu tác động của ngoại cảnh, nhiều
lúc làm con đau buồn quá. Những con cò gắng
vượt qua, từng ngày những lúc rảnh rỗi con mở
băng giảng của Thầy để nghe, để hướng dẫn tâm
thức dần theo nề chánh, bỏ đi những động loạn
tâm tâm thức mình không hướng hướng được. Bảy
giờ mỗi đêm, con nghe được từ 1 tiếng đến 1:30
con sợ hôn đã khá hơn trước, lâu trước 15', bớt
mờ, tuy nhiên từ cuối cho đến ^{đầu} ngón tay thường
hay nóng lên và tê rần. Con tập trung để nghe
tiếng diên nói lên trong đầu, và đã dần gạt bỏ
được những ngoại cảnh ban ngày.

Lúc vào Thiên đình, con nghe 1 lúc lại phải
mở băng niệm Phật của Thầy mỗi giờ lâu được
Con biết làm vậy là chưa rõ được hình thể của
mình, nhưng con muốn nghe niệm lúc từ bên tai
để dần dần cho tâm được định hoàn toàn rồi bỏ
băng. Nhưng không hiểu sao, lúc này khi vào
Thiên đình, đầu óc con trống rỗng, có lúc con
quên cả niệm lúc từ theo Thầy, tuy con vẫn tỉnh
chứ đầu óc ngủ gục, đôi khi bị lạc nhẹ. Nhiều
lúc con muốn tập trung từ tưởng lên định đầu
và niệm lúc từ, nhưng không được. Con cố gắng
đã nhiều đêm, và hôm nay lại may phép nhờ
nhờ Thầy giải đáp. Như vậy là con tiến hay

hư đâu ở con nó cứ trống rỗng, không có lý lẽ gì cả, Thầy à!

Con mong muốn sao cho mình luôn giữ vững được ý chí, đi theo con đường đạo. Trước đây con không ăn chay được, nhưng từ ngày Thiên đến nay con quyết định trường chay và không còn thèm muốn gì hết cả nữa. Gần đây, ban ngày con cảm thấy mệt mỏi và lảm nhảm thiếu ngủ. Lúc ngủ, dream thường bị xây xẩm cả mặt mày. Như vậy là do lúc Thiên, con luôn chưa đúng cách hay tại con bệnh hoàn gì đó Thầy.

Con đã liên hệ được với Thiên đường của anh Vinh ở San Jose để nhờ giúp đỡ, xin 1 ít sách vở, băng giảng để nghe thêm. Tu phải bền chí không được dậm chân 1 chỗ, phải không thầy. Các anh các chị bên Thiên đường rất vui lòng đón nhận 1 đứa em đang quay về nguồn đời. Con cảm thấy vui mừng khi mình đã thoát sự khổ nhập vào với các anh em trong tỉnh huyện để tự mình một nhà. Chị Tâm ở Thiên đường hứa khi nào Thầy qua sẽ dẫn con lên Thiên vãn với các anh chị. Nhiều lúc con cứ nghĩ phải chi con đừng có góa đũa, con sẽ lên Thiên đường ở luôn sinh hoạt bên các huynh tỷ, có lẽ tu sẽ mau bền lâu. Con còn năng nỗ đời qua phải không thầy, chuyện góa đũa vẫn còn rờ rẫm, chưa dứt khoát. Bây giờ con đã quyết lòng theo đạo nếu không con anh không bằng cảm được thì

tuyệt vời quyết định, lý do hoàn hảo xa nhau.

Thầy ơi! con còn u tối quá, xin thầy từ bỏ giúp con được sáng suốt trước những quyết định quan trọng của cuộc đời. Con mong thầy sẽ thường và hơi ấm cho con, ân ban cho con những hồng ân diệu lành trên con đường tu luyện kinh mong thầy chúc đời đạo sức khỏe.

Chân thành
Trần Annonal

ĐỒ giáng trần điều luyện xác thân
THI hòa tâm sự tỳ phân lân
VĂN tan văn tựu tùy duyên thức
Khô cảnh trần gian, xét xét phân.

1

Xét phân đời đạo bao lần
Trong không mà có tối cần dựng xây
Cảnh trời thanh thản mây mưa
Day cho học đạo, từ nay thức hỗn
Van linh cùng văn sanh tồn
Diễn khai tâm đạo ôn tồn dựng xây
Nguyện trao tâm thức với Thầy
Đời là tam cảnh vui vậy cảnh giao
Van linh biến đời sắc màu
Quý nguyên một mối trước sau dung hòa
Diễn hóa thanh thân do ta
Tâm ta khai mở tình Cha trong người
Chí tu và biết vui cười
Cửu huyền thất tổ an vui đời đời
Cần khôn vũ trụ tinh Trời
Ban ơn không ngớt, độ lỗi nôm na
Chúng sanh học có chữ hoã
Bên tâm nhìn nhục thiết tha độ đời
Cần tu thức giác hợp thời
Trở về thực chất đời đời yên vui
Bình tâm học hỏi đạo mùi
Rèn trui tỳ tiến an vui tâm hồn
Cần khôn vũ trụ sanh tồn
Độ tha tỳ thức giữ hồn về quê./.

Chúc con vui khỏe, quý thường.

- Luong Si Hang,

PS: Mỗi khi ăn, con nhớ nên nhai cho thật kỹ, đồ ăn hòa với nước
miếng mới nuốt, và thường ăn hạt kê (millet) thay cơm để trị bệnh
tao bón. Hạt kê rất tốt cho các tạng tỳ.

71 le 26/5/90

cher Monsieur TAN

Je vous demande pardon de vous déranger pour mes affaires personnelles.

Je ne sais pas à qui me confier sauf à vous. Inutile de vous raconter mon histoire, vous devez sûrement la connaître. J'ai honte de vous écrire car je ne pratique pas comme il faudrait.

Mais comme je ne parle à personne de ma situation, j'ai le cœur très lourd. Cela me fait souffrir énormément.

Il ya des jours comme aujourd'hui où suis beaucoup désespérée.

Je dois continuer à vivre dans la trahison et le mensonge. Moi qui croyais en l'amour sincère. Je pensais que lorsqu'on se disait je t'aime c'était pour la vie et même après. Pour moi les sentiments ne sont pas un jeu.

Je suis profondément déçue. Est-ce normal d'accepter de subir tout cela? Est-ce que je

suis folle? je pense que je n'aurais
jamais plus confiance en personne
maintenant. Vous êtes la seule personne
en ce monde en qui je crois. Ce sont
peut-être mes deux enfants qui me
donnent la force d'avancer, mais jusqu'à
quand!

Voilà!, j'en aurais encore beaucoup à
dire, mais je ne trouve pas les mots.
j'ai oublié aussi de vous dire ce sentiment
affreux de haine, que je n'ai jamais
ressenti pour personne auparavant et cette
envie continuelle de pleurer.

La nuit parfois j'entends dans ma tête
un bruit indéfinissable un espèce de "bzzz"
très fort et quelquefois des voix et puis
des présences autour de moi. Cela me
fait très peur.

j'espère que ma lettre vous trouvera
en bonne santé. j'espère pouvoir vous

rencontrer très bientôt.

je vous embrasse affectueusement

Respectueusement

☺

Montreal, 4-10-1990

Chère C ,

L'amour est toujours sincère, léger et heureux. Au contraire, les êtres humains ne sont pas sincère entre eux. C'est pourquoi, cela provoque des agitations et produit de l'énergie impure, et des querelles. Ils se sont oubliés eux même et n'ont qu'à se nourrir de vengeance. Et le resultat est nul. La vérité est claire et simple. La vie est toujours faite de debit et de credit. Il faut bien note ses actions. Si l'on peut se régler soi-meme, on aura la chance de se réjouir, à élever notre énergie qui ne sera jamais stopper par l'impureté. Vous ne vivez pas réellement avec l'humanité, mais vous vivez réellement avec l'énergie. Libérez vous-même pour jouir de la vérité. J'arrête ici, et je vous souhaite une bonne santé.

Wong

Wong-Si-Hsueh

N ngày 16 tháng 6 năm 1990.

Tên nhà Ông Tâm.

Thưa dip bố của con gửi lòng thân
cước phòng vắng của đài Quê Mẹ đến cô BÉ, con
với năm lấy có hỏi "ngàn năm một thuở" này
đi viết thư với vinkh Ông Tâm, ban cho con vài
bút dạy bảo

Thưa ông Tâm, con cố vài lần kết quả
con đĩnh hỏi ông đi ông giải đáp cho con
những thời gian có ham mà con bao nhiêu
tom đao đều muốn hỏi; nên con chẳng muốn
lầm mất thời gian. Bây giờ con hết dăm
vết thư hỏi ông.

Trên đầu tiên con muốn hỏi là con
phần làm sao để dứt hết những ý nghĩ
xấu xa trong đầu óc. Thường thì con hay
mồm phật để gạt những tư tưởng xấu ~~qua~~
một bên - những rồi nó cũng lại đến - con
cảm thấy mình đã bấn qua những chướng
liệt làm sao - mong ông chỉ dùm. Điều
nữa là mấy năm nay sống sống bình ở
giữa lối vai thong lên cô nhà con thớt như
em nhà thong một kêu "lút, cút" hoặc. Có
phần tại con thờ không đứng nước chùa
tổ miếu hay không, thưa ông?

Con có phước duyên được gặp ông
Tâm vài lần và một lần ông Tâm đến
thăm gia đình con ở Newcarre. Ông
Tâm đã dạy con rằng "Ràng tu, nhẹ con"
thứ con có mới là "con sẽ cố gắng" lúc
đó đầu óc của con ngu muội quá con
chỉ nghĩ rằng - thỉn thật nhiều thì sẽ
man đạt chú gì - những đó em là một
phần mà thôi - Sống cầu tâm tánh mới là
chánh. Con biết con ^{con} nhiều bề tré và trăn
trẻ quá - nên tu hoặc chẳng tu - con
... .. em phải cố gắng hơn thôi - em

mong ông em đừng có. Thỉnh
nữa là mấy năm nay thường sống bình ở
giữa lối vai thông lên cô, một con như
nữa thông nữa kêu "lút, lút" hoặc. Có
phải tại con thỏ không đứng nữa chưa
lỗi mũi tay không, thưa ông?

Con có phải duyên được gặp ông
Cảm xúc lắm và một lần ông tìm đến
thăm gia đình con ở Newcastle. Ông
tâm đầu dạy con rằng "Đừng tu, nhé con"
thứ con có mới là "con sẽ cố gắng" lúc
đó đầu óc của con ngu muội. Qua con
chỉ nghĩ rằng - thiên thật nhiều thứ sẽ
màu đất chứ gì - nhưng đó chỉ là một
phần mà thôi - Sau đó tâm tánh mới là
chánh. Con biết con ^{con} nhiều bề bề và tâm
trước qua - nên tu hoặc chẳng tu - con
chỉ biết là phải cố gắng hơn thôi - chỉ
mong được vào lời giáo huấn của ông tâm
giải đáp những cái gì cho con thì con gì
lòng.

Thờ con viết lòng cũng quá xin ông
đừng cười con, con xin đứng bút và em
ông tâm và có bề ngày càng vui càng khỏe

Công Sợ, công đẹp mãi mãi.

Kính Thưa
Con
Vũ T.K D.

T.B : Xin ông Tâm Bơm cho con
một bầu thuốc ngấm để con tưới cây
đó làm tốt như thuốc cho chính bản
thân con.

Con cảm ơn ông rất nhiều.

Vũ trụ cân khôn chuyển tạo hình
THI hòa tâm sự tự phân minh
KIỂU thô sống động tâm thốn thức
DIỆM phúc trần gian, giải phát minh.

Phát minh đối đạo hãn trình
Trong không mà có tâm linh hợp hòa
Tính thường sáng suốt ban ra
Qui nguyên một mối chan hòa tính thưởng
Phân minh tự xét tự lường
Trí tâm thực hiện khai dưỡng tự đi
Cảnh đối là bài trường thí
Dạy cho tâm thức cũng ví tính thưởng
Tự mình thực hiện gieo giống
Đường đi sẵn có, tự lường tự tu
Chẳng còn trách móc khổ ngu
Chỉ lo thăng tiến trũng tu hoai hoai
Hướng tâm lập cảnh thanh đài
Chẳng còn mê muội, tiến hoai không ngừng
Qui nguyên cảm thức tự từng
Do đâu mà có tù trũng ý trời
Cấm thông thiên địa đối đối
Giữ tâm thanh tịnh, giữ lối hũa tu
Chẳng còn nuôi dưỡng ý mũ
Khai thông đối đạo trũng tu hoai hoai
Dộ tha tại thế tiến hoai
Trong không mà có đạt ngay quang vinh./.

Qui thưởng,

Lương Sĩ Hằng

Montreal, ngày 4-10-1990

July 16th. 90.

Minh Lay Thây -

Sáng 15th tháng 5 → 6th sáng con mở Thây,
Thây đến nhà con cũng 2 đề tài của Thây đang
cao cao - Thây nhìn bạn con Thây nói nó
còn biết nhiều quá 3 năm sau mới tu được -
Thây nhìn con Thây nói con tu được - Thây
 khuyên con cố gắng tu tập - công phu thường xuyên
để sau này lãnh sí mạng của trời giúp đỡ cho
người - Rồi Thây dứt vào miệng con miệng bồng -
Con và bạn con cứ bàn luận mãi, dù thật hay
bởi con luôn ghi nhớ lời Thây răn dạy.

Thây biết không? 2 tuần nay con trí tuệ
tu tập biết có biết không? Tâm trí con bình
như xưa lắm - Từ 2 tuần nay con đã trở lại
với trạng thái bình thường - Thế là Thây đã nhắc
nhắc khuyên bảo con - Xin Thây tha lỗi cho con -

Con xin chia sẻ với Thây với nỗi niềm của
con

Minh Lay

July 9th. 1990 (1h 30 đm) T.

Viết thư cho mẹ -

Chia sẻ - Người cha vĩ đại của chúng con -
Thầy của riêng con - Con xin bày Thầy cho con
được tôn vinh Thầy trong đời sống của con -
Con kính trọng + kính yêu Thầy vô kể - Con
không biết dùng ngôn từ gì để diễn đạt được
cả nỗi lòng con kính dâng ngài - Thầy đã ban
cho con ~~đời~~ sáng khi bóng đêm bao phủ -
Thầy đã ban cho con nguồn hy vọng khi con mất
cả niềm tin vào đời sống và drinks bản thân
con - Thầy đã cho con viên thuốc kỳ diệu
chữa tâm bệnh cái bệnh mà con nghĩ nó sẽ
quên quit con cho hết cuộc đời này - Con biết
tâm làm Thầy ạ Từ nhỏ đến lớn con luôn
tính thính của gia đình - con kín đáo - con
cổ độc vô cùng - con ^đ có bạn thân - Không ai
biết con cả - Mặc dù con đến với mọi người
với tất cả tâm hồn thanh - Con sống trong nước
mặt và nị cô đơn - Niềm an nị của con là
Đức Tin - Khi con gặp bài số 100 - con đứng
trước bàn thờ Niệm danh Đức Quán Âm vô tận
xin Phật chia sẻ nị đau khổ cho con.

Xin bạn cho con nghỉ ăn n^h - Xin cho
day báo th^h n^h con giải quyết n^h việc theo y
c^h minh - bây giờ con có thầy - con có cha
cha thường cha day báo cho con - Ngh^hếp con
con quá nặng - ~~th^h tá^h th^h~~ - S^h - Si con
con quá nhiều -

Mỗi đêm - mỗi ngày con nghe bằng thầy
day - con không còn tư minh vào n^h kh^h vô hình
con luôn tr^h minh bất những sai lầm vấp
ph^h - Con thường krein ch^hng minh hằng
ngày - Con phải rèn luyện n^h d^h minh
t^hng phút t^hng giờ - Con hy vọng con sẽ tiến
b^h kh^h gan t^h -

Thầy hình yên với con - Tuy con chưa
g^hp thầy - Nhưng bằng thầy luôn luôn tr^h
tr^h mắt ^{on} thầy nghiêm khắc khi con có lỗi - Thầy
krein ho^h khi con tu tiến tr^hng bố u mẹ -
Ch^hng an n^h con khi g^hp n^h ân lo - Thầy
đã đem hand ph^h niềm vui đến ch^hng s^hng
Thầy krein báo d^hat di^h ch^hng con cho với đi
n^h kh^h vô c^hng và cuộc đời này - con quá
s^hng n^hng là tìm được ch^hng lý mà suốt
đ^h con mãi luôn tìm kiếm -

Con xin Tạ ơn trời Phật - con xin Tạ ơn
Thầy - con xin ch^hng với tất cả mọi người

ngày.

Con xin được viết thư đến thầy - Xin thầy
chưa kể nỗi niềm con -

lính thư

Con của thầy

N . + v

Montreal, ngày 4-10-1990

V con,

Thầy đã nhận thờ con đề ngày 16-6-1990, được biết tâm thức con đang khai triển về mầm móng của đạo pháp.

Con người giảng lâm tại thế, học khổ và phải dần thân gặp khổ, thì mới giải tỏa được sự phiền muộn sai quấy của chính mình. Mang xác phàm, không cảm thống được xác. Nguyên lý đó nằm đâu? Vị trí rất rõ rệt. Nó là tứ linh điển giảng lâm, tức là phần hồn rõ rệt, biết ẩn nói đi đứng, và quán thông mọi việc ở tương lai sau hành trình tu học đời lần đạo.

Khổ, khổ, khổ tức là biên giới của Phật Pháp. Con được tái ngộ Thầy trong tâm, thì con cũng cảm nhận được điều hay ý lành mà thực hiện. Con khảo đảo ở trần gian không xảy ra riêng cho con, nhưng tất cả mọi người đều phải học. Đó là luật nhân quả, xem kiếp này có thể biết được tiền kiếp, đã tu và thiếu tu, cho nên phải luân hồi lại thế gian thọ nghiệp và giải nghiệp để tiếp tục tu tiến. Tu cho đến lúc cảm thức được phần hồn là cấu trúc của siêu nhiên mà có, thì sẽ thoát tục, tâm thức vũng vằng, hành trình rõ rệt, chẳng còn nuôi dưỡng mê tín dị đoan, hành trong nguyên lý khoa học huyền bí, cảm thức được và phát triển rõ rệt. Vui trong niềm tin bất khuất, nhiên hậu mới biết được hồn là tiến hóa vô cùng, nằm trong luật vay và trả mà thôi.

Thầy thường thấy dạy dừng ngồi
Con thường con phải vượt ngôi thế tính
Trở về chôn giác một mình
Quý y tam bảo hành trình Trời ban
Đạo tâm khai mở nhiều môn
Trong không mà có đang hoang hờn xưa
Vui chung kết hợp mây mưa
Hòa tan trong thực, tâm vừa đạt thống
Hành trình nguyên lý giữ công
Khai vòng mở trí giữ không để hue
Chúc con tự thức giải mê
Trong không mà có hưởng quê của hồn./.

Quý thường,

Luông Sĩ Hãn,

16-2.

Kính thầy,

Chúc thầy sức khỏe, tiếp tục dân dật
Chúng con trở về nguồn cội.

Hồi còn bên nhà, xã Phước Lộc, Tuy Phước
có đạo hiền NGỌC THANH, tiếp được diễm che, thầy
tuyệt ý, và con đã ở chung gần năm rồi.

Thầy dạy qua âm thanh diễm quang:

"Huyền Tông năng ngộ Lương Sĩ Hằng tiếp dạy
đạo nhân trở thành người đạo hạnh, hiền lương
của chủ Phật và ngọc hoàng Thượng đế, để phục vụ
tướng trời vô vi mà thế giới tăng mạng đời đời
phổ biến."

Được biết thầy đã đưa con từ Saigon về đó
để tu nghiệp trước khi cho đi sang tây, tới bài
học nữa. Như vậy là ở đây con chỉ lo tu, xin
thầy chuyên đồ hiền vi, hoặc hành hương tại chỗ,
hoặc vào thiền viện, hay gì khác... mong được
tin thầy. Con vẫn viết thư liên lạc bên nhà với
các đạo hiền đó, nhằm nhân được sự dạy dỗ của
diễm quang và con cũng xin thầy chút phước để gửi
qua về cho các bạn đạo ở đó, nghĩa là con sẽ
đi làm chừng vài ba tháng rồi nghỉ. Con đã đem
Lương Kính Qua, đồ diễm thanh diễm, không biết
nó có viết cho thầy chăng? Con xin dết lời vi
bề trên đã dạy: "Gặp thầy con chữ ba hoa nói nhảm"
Con!

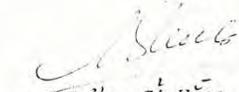
H. T.

Montreal, ngày 4-10-1990

T con,

Nhận thờ đọc lý văn siêu
Khai minh tám đạo đạt yêu đạt hoá
Hành trình ban rải bởi Chà
Tâm tu khai mở chan hoà tinh thường
Nhờ người tự thức gieo giường
Trong tâm thanh nhẹ tìm đường tự đi
Bình tâm học hỏi khắc ghi
Cần khôn vũ trụ cùng ví tính thường
Tự minh nguyên lý tự lưỡng
Trong không mà có tìm đường ra đi
Viá hỗn tái hồi khắc ghi
Trưởng thi đời đạo xét suy đủ điều
Minh tâm kiến tánh đạt siêu
Tu tâm học hỏi đạt nhiều thức tâm
Hành trình ồm lấy chứ không
Qui y tam bảo một vòng khai minh
Thực hạnh thức giác hạnh trình
Trong không mà có tự minh lấy long
Tâm con khai mở thông dong
Trong không mà có một vòng tự tu
Chúc con giải tỏa khổ ngu
Về nơi thanh nhẹ trung tu hoài hoài
Điện quang sắp sẵn an bài
Tiên thân học hỏi, học hoài không nguêg
Cảm thông tử giới tử tụng
Khai minh tám đạo cảm mừng cảm vui
Tự minh điều luyện rèn trui
Về không tự đạt an vui đối đời
Tinh thường ban đạo chằng rời
Qui y một mối lập nơi an toàn
Chúc con khai triển bình an
Rồi đây tái ngộ, đang hoằng hồn xưa./.

Quý thường,

Luong Sĩ Hằng,

B P ngày 19-7-90

Hình thư gửi Âu Sư

Con và M. Huệ đã qua Mỹ hơn tháng nay. Lúc mới qua anh Chung con có điện thoại qua Canada báo tin cho Âu Sư và bà Tâm hay, gặp anh Quang tiếp điện thoại nói Âu Sư qua xem ma không biết số phone của Âu Sư, Còn bà Tâm vừa mới đi chợ.

Ngày 24/6 Con nghe tin Âu Sư qua Thái Lan Con có điện cho Cô Ngọc ở Thái Lan, Cô Ngọc nói Âu Sư chia qua, Con có gọi Cô Ngọc là thư cho Âu Sư lúc Con ở trại Thái Lan. Chắc hôm nay Âu Sư đã được rồi, tại nghiệp ông Đại Tá Thân rất trọng thư Âu Sư lắm.

Nghe nói tháng 8 này có đại hội ở Florida anh Chung con định đưa con đi dự Đại Hội và thăm Âu. Suì luôn. Xin phép nghỉ thi bằng báo mới vào làm chưa qua 3 tháng thì phải nghỉ không nghỉ được.

Mình Huệ qua hôm rày anh Chung con dạy lái xe thi bằng viết đầu rồi, 20/7 thi bằng lái, anh Chung con cho M. Huệ tiếp tục học, nó cứ làm một tuần lễ mấy giờ trong trường mà thôi, hôm rày thấy nó đi thi tháng 9 này mới nhập học.

Con thì ở nhà lo công việc cho cha con để M. Huệ nó có thì giờ lo học hành, nhưng người thân ở San Jose, San Diego hoặc anh chị Nhàn ở Santa Ana

Đều con lên nhà học ở chơi vài ngày mà M.H vẫn cứ
con đứng đi ở nhà lo con nước cho nó (vì nó qua đây
tuổi cũng lớn rồi) đi nó chuyên tâm học, vài năm nữa
nó lấy bằng xong rồi đi làm nó sẽ cho con đi chơi, đi
du lịch xa đáng. Thấy con nó biết lo lắng dài học
đành con và anh chung con rất mừng. Khi nó học anh
vẫn có câu bản bên V.M nên qua đây nó không phải
học lại đâu đâu.

Con kính chào Âu Âu và chúc Âu. Âu được dài
dào lúc khỏe và được muôn điều lành

Kính
Cuu
Hq. T. C

B P ngày 19-7-90

Kính thưa bà Tám

Bà Tám có khỏe hơn, bây giờ bà Tám làm gì
Tuyết có gia đình có được mấy con rồi vậy bà Tám, Tuyết
có ở gần bà Tám hơn?

Con và Minh Huệ đã qua Mỹ doãn tự gia đình
với anh Chung con hơn tháng nay, lúc mới qua anh
Chung con có điện thoại qua Canada báo tin cho ông
Tám bà Tám hay, bà Tám vừa đi chợ, con ông Tám
thì ở bên mẹ, anh Quang tiếp điện thoại cho biết
như vậy đó.

Tháng 8 này ông Tám đi dự Đại Hội bên Mỹ
bà Tám có đi hơn. Ra nước ngoài ông Tám con đi
du lịch nước này, nước mẹ bà Tám ở nhà một mình
đặc buồn lắm là bà Tám, bà Tám có như V.M
hơn, bà Tám có thường đi Hồng Kông thăm bà Ba.
Đi và thăm ngoại của bà Tám hơn. Bà Ba đi còn
khỏe hơn bà Tám.

Anh Chung con biết con ở nhà lo cơm nước
cho anh con của anh, M. Huệ thì đi học

Con kính thăm và chúc bà Tám nhiều may

aman

Con
Chung

Montreal, ngày 4-10-1990

C con,

Ông Tám rất vui mừng nhận được thò của con, và được biết con bình an đến xứ Mỹ tự do này. Ông Tám không phí công chuyên điếu cho con được toại nguyện, lúc nào cũng bảo bọc chúng con hết, để mong chúng con là người kế tiếp để độ tha.

Giai đoạn đầu, lúc nào cũng gặp nghịch cảnh cả. Huệ có ý chí lo cho tương lai là điều quý nhất. Phần con cứ giữ tâm tu như vậy, không nên nghe những chuyện ngoài tai, vô ích. Rốt cuộc con cũng phải tự tu tự tiến mà thôi. Không nên nhận bất cứ một lời thị phi nào từ bên ngoài đưa vào. Mình phải tự trực diện, thì mới cảm nhận được sự thật là gì. Không nên u ở, và tự xóa bỏ tâm thức của mình trong hành trình tu học. Tu về PLVVKHHBPP khác hẳn tất cả những môn pháp khác vì nó sẽ khai thác tận cùng về diện giới của cơ tạng, thì sẽ không bị bỏ ngỏ trên đường đi. Điếu là chánh, nếu người tu thiên không khai mở luân điếu, không bao giờ mở huê được. Thấy mình trước hết, mới rõ nguyên lý của vũ trụ là từ quang của chủ Phật, nó nắm hẩn trong nguyên lý siêu phẩm đời và đạo. Sống ở thế gian, những tâm thức không còn ở thế gian, vui với tất cả, hòa với tất cả và không nuôi dưỡng mê và chấp, nó mới đúng với câu của ông Tử đã dặn dò:

"Lòng cho riêng mới gọi là thần".

Nếu chúng ta còn mê chấp thì chỉ làm nga quỷ sức sanh mà thôi, vì điếu quang không khai mở, chân lý không tròn, không khác gì người say rượu tại thế gian, nói đạo mà không hiểu đạo, và a tung theo một lũ mê và chấp mà thôi.

Ông Tám lúc này vẫn khỏe mạnh và nhớ thường các con. Chúc các con vui sống trong cuộc sống mỗi.

Quý thường,

Lường Sĩ Hằng,

-3-6-90

Hai bác kính nhớ!

Dài thư em kính chúc hai bác đưa
nhiều sức khỏe và đạt được nhiều như ý.
Kính thưa bác! Bác cho em tâm sự cũng
bác tết rồi em có về thăm gia đình tại
Cẩm Frank em thăm mộ Ba em. Bác ơi!
mộ Ba em đã hư và tan đi chỉ em tâm
Đóa em rất đau lòng không biết làm sao
em chỉ khỏe nhìn thấy mà Ba em đã bị hư
và tan đi rất nhiều. Bác ơi! em và anh
phước em tâm an rất khó khăn hoang
cảnh không đủ sống làm bao nhiêu ngày nào
suy theo ngày này hết về Anh phước bị bệnh
Bam thân năm một chỉ anh phước phải đi
làm mùa 3 địa em rất khổ. em em thì
sống trôi qua ngày em sống bên chồng rất
khó. em về quê 10 năm em mới về khi
về quê hướng cảm thấy khổ làm bác a
bác ơi! hai Anh em sao khổ quá em em với
mổ em vay mộ Ba em là em vui làm rồi Bác
ơi em tâm không nói gì em quá khó khăn

Em xin Bác - Những chúng em và Ba em hết sức
không sao mà em rất đau lòng nhìn thấy mà
Hôm và Sup rất .

Kính thưa Bác! Em xin Bác chớ quên về
em xây má Ba em. Em không biết lấy gì
đáp đền công ơn Bác ơn Bác rất là Bao
ta em không biết gì ~~hỏi~~ hỏi em xin Bác
Thứ lỗi cho em và Bác nghỉ những Ba
Em giúp chúng em xây má Ba em. cho
Ba em có chỗ nghỉ ngơi Là chúng VIII
tăm Bác a!

Bác cho em từ Bác gọi cha em Bác
Bây giờ em thỉnh tên nhà Bác Bây.

Tham Bác và cô Ba tám Bác a
Em xin tạm chớ bớt chớ Bác trăm
Tuổi và đạt nhiều nhũy!

Địa chỉ Bác Bây:

U L U
Cháu của Bác.

Montreal, ngày 10/10/1990

L con,

Bac đã nhận được thỏ con để ngày 3/6/1990, được biết con đang khổ buồn vì sự lo âu không thực tế.

Con người sống tại trần gian, vốn ven chỉ có phần hồn là chủ của thể xác, để học luật vay và trả mà thôi. Có tiền cần mới có hầu kiệp, xem hoàn cảnh của con hiện tại thì tiền kiệp con cũng không vừa, không hay là mình đã làm điều ác độc trong quá khứ. Cho nên ngày hôm nay, cho con ốm lấy sự khổ hạnh vì mình mà không hay.

Còn phần mồ mã của ba con là chuyện riêng của ba con. Ba con sẽ tự thức về luật nhân quả của chính phần hồn của nó, chứ không phải tiền bạc mà có thể cứu được phần hồn của ba con đâu.

Nhân loại đã làm than và không nhận định rõ là họ đang sống trong luật nhân quả mà không hay.

Phần hồn không cần mồ mã, không cần tiền bạc, nhưng cần sự thanh nhẹ của tâm linh mà thôi. Hướng theo đạo nào thì sẽ phát triển theo đạo đó. Con lo tranh chấp là sẽ chuốc lấy sự đau khổ đối đối, không phát triển được.

Con nên ý thức rằng bác năm nay đã 68 tuổi, đã già hơn ba con, thì con cũng hiểu được bác người già làm được việc gì mà có tiền bạc đâu. Con xin tiền thì bác chỉ dùng tám hồi hướng cho con mà thôi, còn tiền bạc thì không có khả năng cung ứng. Xin con thông cảm cho bác điều này. Bác cũng sắp đến ngày xuống lỗ như ba con chứ không làm gì hơn ba con được. Con đứng nghĩ lắm những người bỏ xứ ra đi, đều là giàu có hết. Nhưng người sống ngoài này vất vả và khổ cực hơn ở bên nhà.

- 1) Không gần gũi được ba con
- 2) Không có công ăn việc làm
- 3) Tuổi già chống chọi
- 4) Những sự buồn tủi không biết tỏ với ai

Tưởng lai những người sống còn ở VN đều là sung sướng hết, nhân sinh sẽ tiến hóa qua cơn đau khổ này thì mới chịu ngồi lại với nhau và kiến thiết xứ sở tốt đẹp hơn.

Chúc cháu vui tiến.

Quý thưởng,

C

8-8-1990.

Kính thăm Thầy.

Đầu thư con xin kính chúc Thầy đầy đủ sức khỏe, để dần dần chúng con trên đường tu học. Con tên là L. P. N. Kỳ Đại Hội này con không được duyên may để gặp Thầy, hiện tại con rất là khổ tâm, con đã bị khảo đảo, tất cả đều do lỗi của con gây ra, làm cho gia đình không được vui và lý tán, vợ và các con của con về ở bên Ngoại, con về ở chung với em con là Thị nhà của anh Liêm. Con kính xin Thầy chuyển thư về con trở về, để thức tâm cùng nhau tu học, con đã không nghe lời Thầy, khi gia đình con gặp Thầy ở Vancouver, Thầy đã nói với con và vợ con "Các con về rảnh lo tu", lúc nóng giận con đã quên lời Thầy dạy, bây giờ con rất là ăn năng và buồn khổ. Con nguyện sửa đổi tánh nết tật xấu, để vợ chồng học hỏi nhau trong tu học. Con xin đợi 3n Thầy

Nay kính

con

L. P. N.

Montreal, ngày 10/10/1990

L P N ,

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 8/8/1990, được biết con đã dựa trong tánh mà hành sự, cho nên mọi việc không được toại nguyện.

Vậy con nên ăn năn hối cải, xây dựng tâm thức hòa bình thay vì hỗn loạn. Muốn làm vua tại thế gian, tâm thức cũng phải hòa bình thì mới điều khiển được muôn dân. Nếu núp trong tánh mà làm người thì gia đình sẽ bị đổ vỡ và đau thường. Con có hồn có xác, tức là con có vị trí tha thứ và thương yêu. Sự hiện diện duy nhất của con người ở trên mặt đất này, là đang sống với cộng đồng nguyên khí của ba cõi, ở thế gian này không có ai có thể chế tạo được và phục vụ bằng nguyên lý của Trối Phật, cho nên chúng ta phải thức tâm hiểu rõ vị trí của chính mình, rút cuộc chẳng có hơn, cũng chẳng có thua, chỉ lo tu và tiến mà thôi. Quên mình mới thức tỉnh được, nếu còn ý lại nới tánh thì mọi việc sẽ đắm chìm trong bể khổ mà thôi. Con đã cố duyên gặp Thầy, nắm được pháp, chỉ có hạnh để giải tỏa sự phiền muộn sai quấy trong nội tâm mà thôi. Đó là ơn lành đã đến với con, nhưng con đã núp trong tánh mà từ chối sự thiện giác đó là lỗi lầm vô cùng. Vậy con nên ăn năn sám hối, nghe bằng giảng của Thầy một tiếng đồng hồ trong một ngày thì con sẽ có cơ hội khôi phục lại sự tự nhiên và siêu nhiên của con.

Chúc con vui tiến.

Quý thượng,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Luong Si Hang', written in a cursive style.

Luông Sĩ Hằng,

14/7/90

Chào anh Chu Tiến

Mình Chu Tiến có con có đợc trong báo của
vở Nguyễn Văn Chấn viết đợc đợc - 1981
Con là người đợc nam vào triều trợ giúp
Ngày xưa có làm việc với Mỹ từ trước
khi kê các cái công ty của Mỹ cũng đợc làm
đợc số xin xin các sang Hoa Kỳ
Thưa anh: Anh có giúp giúp cho con làm
lạc với có quan cấp giấy nhập cảnh và
khair đợc với các đề mục trong hồ số:

1. Con tên: Lê T Sinh Năm
1951 Tại Nghệ Bình

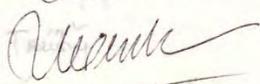
Trước đây theo học khoa 3/68-69 tại số 785
Nguyễn Trãi Q5 (Chợ Bún) Quận Thủ Đức (phát triển Công
Động) (gọi tắt là C.D.F) do Thomas O. Thomas
làm Giám Đốc (Do Mỹ Tổ Chức Học).
Và sau đó chuyển về làm tại: phân đội
Trung Tâm Cầu Tả Tự vận Công Sản Đ

Bà Lê Y. (Louis) làm Bộ Trưởng

2. Ông Vũ: Căn hộ Cầu Tả lưu động.
làm gần 2 năm - làm việc chung với người Mỹ
Tên là Mc. Arthur làm ở Tân
Và năm 1970 bị đợc việc đi lính cấp bậc
Trung Sĩ
Toàn bộ bằng cấp và giấy tờ con đã xé
bỏ từ 80 vào năm 1975-

Tên họ & Cháu chú để người xin theo con
gồm số số con -
1: Lê Thị Hằng sinh năm 1954. Ưs.
2: Lương Nhật Tiến sinh năm 1981. Con

Chú có gắng giúp đỡ cho con vì ở
đây con không làm việc gì được. Không vốn
chẳng làm được gì - xin việc làm bị kẹt
thôi -
- Khi chú xin xỏy Chín Fú Mỹ sẽ
cấp cho con 1 trái cho fep nhập cảnh
và có trái này - ở đây con mới được
kỳ xin xét cảnh được -
Quối thư con xin Cháu Chú Thuận
Vui khỏe mạnh -

Cháu Cháu Cháu.

L 1 2

H. C. M. City. 2/7. 90.

Kính thưa Ông - Bà.

Thưa Ông. Đã gần 2 năm con đã bán
căn nhà cũ sang mua căn nhà khác
tại Bến Hàm Tử Thửa Quận 5 Chợ
Lớn - Cầu Ông Vất và kéo kiến trúc
hơn lúc trước. Một căn vi không có
trên. Nên con dứt bán căn nhà cũ
để lo cho con gái đầu nhà con đi
sang Australia với đi ruột của cháu
sang bên đó đi học ở trường tại học
ở Việt Nam. Nay cháu được 14 tuổi.
Thưa Ông. Cháu tên là Lương Vĩnh Trí
ở tại số: 9 Hayden Road.
Clayton South Vic. 3169.
AUSTRALIA.

Thưa Ông. Trong cuộc sống bất tận này nào
con nghĩ cũng nhận cho mình một vận
may và nói bất hạnh của nó. Đến
bây giờ con đã 42 tuổi con trải nhiều
nỗi cay đắng với cuộc sống. Thưa Ông
- Cháu hiểu rằng con muốn tìm sự
vui thú - vui sống con nghĩ con
sẽ đi 2 - 3 năm gần như đã
"Hoàn - Hảo" theo đúng nghĩa của
Tư tưởng Hồ - Chí - Minh.

Thưa chú - Lam người ông Fu - Du thơ.
Tại sao con người em ích kỷ với nhau
ông giúp đỡ nhau - để người khác ở
Nói bất hạnh nhân thế. Sự giúp đỡ
nào đó - cũng vui tiên trong cuộc

Sống -
Thưa chú. Con Vài Lôi kinh thắm
Chú Trâm và chú Chú Trâm
Khỏe mạnh và tuấn

Cháu của chú Trâm

Mark

L k v

H. C. M. City - 13/7/90

Kính thưa Chú Tiến -

Cháu Chú Tiến - Từ lâu con không lâu
phần đời - Chú Tiến - những vì cuộc sống
ở đây quá khổ khăn mãi đi chúng con
cố gắng tìm đi mới thấy các đi sống
sống chú hết vốn và đi đến sống cũng
chú có các là bơm nhà và tìm số khác
đi sống trong tuyệt vọng -

Thưa Chú Tiến - Lâu lâu hay đến với
Chú Tiến - con chú xin chú đi đi - Chú
cố gắng giúp cho cháu một ít tiền để
cho chúng con làm vốn xoay xở lâu
vốn để mua bán - Chú có vậy thôi - con
ở VN hơn các ai cũng vậy - làm vào
trường cướp từng ngàn -

Thưa Chú Tiến - con được biết chú tiến
lên vận nước và đi khắp nơi đi giảng
đạo đó là điều chúng con rất mừng -

Đến đây con tạm dừng bút - hẹn chú Tiến
vào thời sau - Chúng con kính chào chú -
Thưa khỏe mạnh và tiền mai trong sự giúp
cháu chúng để đã giao phó -

Cháu của Chú Tiến

Uanh

1 k 7

Montreal, 10/10/1990

K T ,

Chú đi du thuyết trên một năm trời, về đọc bài thơ của cháu đề ngày 14/7/1990, được biết cháu muốn đi Hoa Kỳ. Không phải là một chuyến dễ dãi như cháu muốn được.

Đối với người Mỹ thiếu một chút thủ tục là không vào được, huống hồ cháu không đủ thủ tục và học vấn, làm sao vào được xứ Mỹ? Nếu có vào được, cuộc sống rất gầy gò, không phải dễ dãi như ở VN. Nó là một cuộc sống cải tiến, khác hẳn với người VN. Còn về phần chú thì chỉ lo về con đường tu học tâm linh, không biết đến chánh trị, không làm được một việc gì có thể giúp đỡ cháu được, trong lúc này.

Còn Lương Vĩnh Trinh là con của con, có viết thư cho chú, hướng chú có đến Úc, tìm thăm những mã cháu đã dọn đi mất rồi, không lưu lại địa chỉ, không biết hiện tại cháu ở đâu. Cháu nên moi cái óc ra để sống với cuộc sống hiện tại, thay vì ở lại nơi tha nhân, vô ích. Rốt cuộc, chỉ có tử để lập lại hạnh phúc của con người, nhiên hậu mới có cuộc sống đang hoàng hôn. Chủ ngôi núi này xem núi nọ, cũng chẳng có ích gì, và lại còn tai hại đến tâm thần nữa là khác.

Chúc cháu và gia đình vui tiến.

Lương Sĩ Hằng,

T.P.H c M 26/5.90

Ông Cẩm Bình thân,

Trước tôi xin trân trọng gửi
thăm Ông Cẩm, Bà Bạch, sau thăm
hết giờ Đỉnh của ông đang vắng anh
chắc ông lấy làm lạ mà đọc
thư này, vì từ mười năm trước
nay, tôi không liên lạc gì hết
với Ông. Buýt là khi lên lạc
băng còn đường hàng không thì
giảm, chỉ về tâm linh hay Ông
điều, dù không nghĩ cũng thấy
Ông thường làm - những thầy
đề mà tự học tự tiên, nhờ Ông
Ông, dân gì nghi này - Học gì đó,
dân này - học trung thành, chỉ
nhập tâm, không đời đời -
Pháp có tram pháp, mà
pháp nào cũng cùng hay, cũng
khaiến điều - Ban đạo chúng

mặt, khoe khoan là gây ra bao
nhiều thảm họa khổ đau -

Riêng tôi, y theo ông dặn;
hãy rút về trong rừng vắng, từ
tử, từ tiên, không phò tướng,
không khoe sắc, không truyên
bá nữa bài. Đến từ đó đến giờ,
sôi đây yên thân. Tâm no,
có bình tâm để khả năng chữa.

Sống như, nhập gia tùy
khúc, nhập gia tùy tục -

Tôi chỉ là con rùa, rùa mà
vỏ mai, chân chậm bước,
nên trải qua bao nhiêu thử
thoải tôi đều qua hết - Những
cuộc hội họp do các bạn
tủ đến, tôi khéo léo chỉ dẫn,
nhiều thấy gì không ổn - Có người
đến chặn số lá bay giờ hát
cao lăm, pháp họ đã đưa dờ
lại, không như của C. Lương Sĩ
Hàng, tôi cũng mỉm cười rúc

miền. Và mình dần biết rằng,
Lịch sử ta là một cục đá, đã
dính bùn tèm lèm, dầy dề
quả quang, hay như Ông Bầm
đã được sách kể, biết người ta,
và nhờ đó tôi hay biết, hay từng
làm thơ. Tôi biết sống có ý nghĩa
hơn với với sống. Vui sống mà
cũng chờ chết, chờ không sống
cả! Có người cho là họ đóc với,
không như Ông Bầm, lấy nước
đi tìm sự an bình của thế gian.
Tôi không hỏi đâu cái cười
cười mà thôi - Tôi nhớ Ông Bầm
đi mà mắt cho tôi, dắt dẫn tôi,
nhưng không bị vậy, mà như
tôi thường suy nghĩ thêm hỏi -
Một ngày họ có thấy cháu
gọi tôi bằng di, đem tiền cho
tôi làm hình chụp ^{phần} ~~phần~~
của Ông, bây giờ đây phần của
di đó. Sau bức ảnh có bài thơ:

Hoa tài tình đẹp duyên thành quý
Phủ lại ngày xưa chuyển thế thì
Đường tam tu tâm qui đạo đức
Hoa đui đĩnh tử học Tử Bi.

Thật thật, sau quá không thấy ông
cũng nhỏ, gặp hình miền lam và
tôi ở vào báo thọ già tất bây giờ -

Mà không phải vì vậy, tìm đấng
chỉ ông để gọi thờ, cảm ơn. Có một
số bây giờ báo thọ già tôi gọi thờ chỉ ông
đi! Thế ông gọi đó về cho. Tôi lấy
càng không gọi, ông biết tôi nhiều
quá, không a dua sau phải nên
ông có là được gì, đi ra được ở thờ
gọi trong vòng thì bốn phần tôi
kể ra được ông rải cho chút
ân thừa, dạy cách tu, giảng cho
một số giờ sinh sôi, thế đạo,
lấy tôi cho đả quỷ dữ. Đủ cho
đầy ~~đầy~~ con đường đạo, như
bê học mệnh mệnh, học mai, học
hoài, biết sao là đủ.

T.B. Anh Chiến Minh bây giờ là 1
vi đạo sĩ, thu hút một số đệ
tử. Ngay nó có đến bảo tôi đi
cho anh đồ - Vì mẹ bầu rầy -
đãi trả lời; Chúng sanh từ đó
Thất bát đồ hung danh

"Thiếu gì người sanh sau, để muốn
sở cậy nơi anh, chỗ còn tôi đã chủ trì;
ừ thì có cần, anh bản tâm làm gì?"

Phải chi có ở bìa bên này, trước
cuộc diễn văn xoay, lòng người
thầy tôi, ở bìa sẽ buồn cười lắm -

Đến lòng:

Đến lòng ai cũng có như ai
Tìm lun đâu khô bỏ tất hoặc
Tu ấy; chăm dãi phồng tôi sống
Luyện là nơi nằm rất trong ngực
Còn lành phá ám chôn thần hiện
Chạy sang mở màn Thất bát khai
Thêm kẻ lữ ngoại coi bằng lung
Đề trong từ niệm vẫn bỏ sai -
Thầy dẫu rầy say vẫn còn ương -
Chạy cydo vừa mắt hai tôi đến 6000

Còn nó Bé Hiền khi xưa, năm nay 22⁺
Chỉ rớt Đại-Học K.T. Tuy ngoài 2
hàng lái ăn, mà ngân ngân, trí
tín gì, không chịu tu. Mẹ nó đã lý
thần với nó, nhưng vẫn ở chung với
tôi, 1 lòng hiên thườn - Mả cũng khở
tín, gì hết - Sau này nó có thêm 4
đứa năm nay 6 t. Con gái Phan
nhân Đức Huệ, ham tu làm, tính
cầm đôi dao; và chịu đọc Kinh Lắm.
Cổ một con thuyền đang sống
bệnh giữa biển đời, do tại lẽo lái
khóc hồ người, của ra mước mắt.
Chời gray dấy tình vãn, vì ở
còn bao nhiêu bạn đèo phải chèo
sắc, nên không nói tình dài được

K

Sau đây, có cái duyên gỡ mấy
gion này cho ông, là tôi thành
khẩu như ông đản sóc. ^{chính} ^{trên}
con đường đản -

Ông Heji là Nguyễn Văn Hoa,
guitar bán di - Mẹ nó với
tôi là Chú Bức Ruột. Ông
ngồi nó thứ 3, thân như
tôi thứ 7. Tuy là ruột rã
như vậy, mà hỏi nào tôi
giờ chữa gáy nhau - Gradinh
nó toàn là người tu hành, mẹ
nó ăn chay trường mà anh nó
chỉ gáy nó cũng vậy. Đản đản thì ăn
nữa rồi, gradinh nó nghe nó theo
ông, ai ăn cũng tận đản, ra ăn cần
như tôi gỡ gắm nó cho ông.

Ông xem nó như tôi, ^{gặp} ^{đình}
rất thật, Mẹ nó họ ^{đi} ^{đi}.

Hầu ông có chút giờ quý báu
cho tôi đi ra hàng để yên tâm
tu học - Tôi tin ông, khi ra ngoài

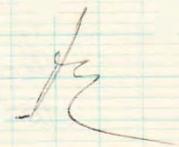
như lúc còn ở nhà, tình quen biết
không bao giờ lợt lạt.

Vì tôi nhớ ông, mà chưa thể gặp
Ông, lâu lâu viết lần, tôi phải
chấp cũng nhớ ông, nên không
chỉn ab thăm ông, mà không
sở ông giận bời -

Chưa tới năm nay 75 t. t. t.
về trí não, đau về thị giác,
lúc nào cũng bị quai, đôi chết
hoạt động như chết, đã hoai,
đỏ mắt, đến Me M.V. phò hộ,
xin dặng từ cao ban phước -

Thương như tôi:
Một mình liết dặng đườn dài
Lỡ pharcatbui miết mặt t. m.
Thông -

đ. t. đ.

MONTreal, ngày 11/10/1990

Bà L T Đ ,

Thờ người đã đến tay tôi
 Trăm cay ngàn đắng đứng ngồi giải thông
 Tham thiền nhập định khai tông
 Đường tỏ kẻ tọc tiên vông điển quang
 Vui say có ánh đạo vãng
 Tâm không tự tại khai mãn đạo tâm
 Tự mình khai triển thí thãm
 Vui say đối đạo âm thãm tự tu
 Giải mê phá chấp giải mư
 Trở về thực chất trũng tu hoai hoai
 Căn khôn vũ trụ thanh đài
 Cảnh đối tạm bộ tranh tài chắng thông
 Trở về thực chất lý công
 Trí tâm nhện nhục khai vông điển quang
 Tự mình khai triển các mãn
 Tâm không rõ rệt ân ban trở hãnh
 Căn khôn vũ trụ hình thãnh
 Trở về thực chất lưu manh chắng cõn
 Ai ai cũng tưởng mình ngon
 Đầu dẽ tạm bộ vẫn cõn si mê
 Bất trung bất tín bối bẽ
 Hành thông đối đạo trở về chốn nhõn
 Khai thông chắng có giận hõn
 Trí tâm học hỏi thọ ỏn Cha Trõĩ
 Thế gian lảm lý lảm lối
 Đầu đầu cũng vậy, nơi nơi bất hõa
 Xét người lại rõ tính ta
 Suả mình tiến hoá chan hõa tỉnh thõng
 Bình tâm thanh tịnh gieo gửõng
 Đồ tha tại thế tìm đửõng mã đi
 Chắng cõn lý luận sãn sĩ
 Yêu thõng tha thủ cững ý tự tu
 Chắng cõn nuỏi dưỡng y ngu
 Hõn mê lãnh chấp khó tu khó hõa
 Căn khôn vũ trụ tính ta
 Chan hõa tuổi đẹp ta hõa tiến lên
 Bên trên đã sãn có nển
 Tự đi cõi mở ỏm ỏm đối đối
 Tham thiền nhập định hợp thõĩ
 Tiến thắng các cõi nổi nổi an hõa
 Vui say mỗi đạo trong ta
 Khai thõng tự thức chan hõa yêu thõng
 Giữ mình thanh tịnh tự lửõng
 Đi đi lại lại hưởng gửõng Phật Trõĩ
 Bình tâm học hội hợp thõĩ
 Qui y tam bảo đối đối dựng xây
 Giải mê phá chấp ngộ Thấĩ
 Trong tâm thanh tịnh đối đối cảm giao
 Vạn linh khai triển muốn mau
 Qui về một mới trước sau dung hõa

Vãi lối thõng nhớ thiết tha
 Giữ tâm thanh tịnh chan hõa tiến lên.

Qui thõng,

N K H.

2, ngày 26/7/90

Bố' kính yêu,
Lần không được tin gì của Bố'
cũng trông chờ Bố' đi biết Bố'
bản nhiệm việc phải lo cho chúng
sánh.

Con và Chi Hai vẫn thường nhắc
đến Bố' luôn, mỗi lần nhắc đến
Bố' là Chi Hai khóc nước sôi con
bắt chiếc chi' khóc sau! Vậy khi
nhân được thế này, Bố' viết cho
con và Chi Hai từ chữ để biết
tin của Bố'. Bố' mạnh không?
Bố' chúng nào đi Đại Hội? Bố' có
qua Dallas không để Khánh thành
Thiên đường mới ở đây? Chúng
mào Bố' hỏi nhớ cho tin con hay
để đến thăm Bố' nhé!

Con vẫn thường, luôn nhắc đến
vui, trông cho có bằng giờ hai
miếng để con về V.D cho sớm

Ồ đây luôn quá Bô à! Nhớ Cha con
lần nào! Nhớ bạn bè, nhớ con
chó của con, nhớ con về được chắc
có mừng lắm! Bô có tình về V.N
không? Nếu Bô về thì cho con hay
để con đi với bạn Bô! Chị Hai
Cúc cũng đi về nữa!

Con đi làm mừng say được 1 tháng
rồi, không nhớ lắm vì Cha chưa
cho gần, sẽ nhớ mà Bô! Đã ăn
thứ nào là may mà Bô? Bô có
gặp chị Hà + Trâm không? Con có thư
cho chị mà không thấy - bà tôi
nên thôi cũng luôn không viết nữa!

Nghe nói Bô dạo này khỏe nên
con mừng. Bô vui không? Con có
thư của H. Đẹp và hình của Cha gửi
qua, hình đẹp lắm Bô có không?
Cha con vẫn mạnh và làm việc nhiều
như dạo nào. Bô có nhớ Cha không?

Vui hàng tuần Bô và chị Bê. Mừng
được thư Bô để Chị Hai và con vui
Chúc Bô vui mạnh hơn Bô nhiều.

Con của Bô

Montreal, ngày 11/101990

K H ,

Bố nhận được thò của con đề ngày 26/7/1990, được biết con và chi Hai vẫn bình an.

Mục đích của bố đi đây đi đó để cho tâm chúng con theo dõi và thực hiện nguyên ý độ tha tại trần, phải hành mới có, phải làm mới được, không thể ngồi một chỗ mà tưởng tượng là làm được đâu. Phải dẫn thân và đạo đức thì mới ảnh hưởng được người kế tiếp. Bố đã từng nhận lấy những sự cay đắng ngộ nhận của các con, nhưng bố vẫn vui hạnh trong nguyên ý độ tha, tự phá mê phá chấp và vun bồi tình thương yêu cho tất cả. Chi chúng nó tự ôm lấy bản tánh cố chấp, núp trong tánh làm sao tu tiến được. Phải từ rời tánh hư tật xấu mà trở về với chơn tâm thì thuốc hóa đông mới mở được. Còn dùng ý phân giai cấp, thì còn trình độ thấp kém, uống cho một kiếp làm người, biết được pháp qui mà không chịu tu tu để tiến thì sẽ bỏ vô ở cõi bên kia. Con ra đây vốn ven chi còn có cái tâm thối. Những con không biết sử dụng tâm để tiến lên, thay vì nghĩ chuyện đời quá nhiều, làm khổ cho chính con mà thối. Sự sống của chúng ta hiện tại là tử trong mầm móng thương yêu mà ra nên cố gắng cây lai tình thương và đạo đức độ tha tại trần, thì mới phân tâm linh đều có giá trị, ảnh hưởng cho họ làm điều tốt, không nên dạy họ làm điều xấu, trách móc để sẽ chuộc lấy thăm cảnh ở tướng lại. Hỷ sinh và nhin nhục trên hết, thì mới gặt hái được kết quả tốt đẹp ở tướng lai.

Bố vẫn qui' thương anh Hai và chi Cúc như thưở nào, không bao giờ thay đổi. Rồi đây chúng ta sẽ có cơ hội ngộ tại Dallas. Tiên đây, bố xin gửi lời thăm hỏi các con vui khỏe.

Qui' thương,

Lương Sĩ Hằng,

L 7 ngày 12.7.90.

Kính gửi Đức Ông Tam

Nghe tin Đại hội Hải Vân Hành
Hưởng sự tổ chức vào tháng 9 năm 90
con tên N. T. S. cũng một số
ban ở Long Điền kính gửi đến Đức
Ông Tam hàng vạn lời chúc an lành
tốt đẹp, xin Kê TRIN ban nhiều từ
Điền để Đại hội được thành công rực
 rỡ.

Kính thưa Đức Ông Tam hiện nay
ở quê nhà con cũng Chú Đồi và các
ban có xây dựng được một ngôi nhà
nhỏ nhỏ tọa lạc gần biển Long Hải
để có một tu tĩnh trong lúc tuổi già.
Nay Chi Ba Khe cũng các ban ở hai
ngôi muốn góp phần xây dựng thêm
để có một ấm cúng sum họp trong
tương lai. Con kính mong Đức Ông
Tam ban cho con những lời chỉ dạy
vàng ngọc để con ảnh hưởng được
Tình Thương và ĐẠO ĐỨC của Đức Ông Tam.

trong pháp lý vô vi Khoa học huyền bí
PHẬT PHÁP. Chúng con quyết tâm theo
mũi mũi.

Một lần nữa gia đình chúng con
Minh chúc Kim Thân Đức Thầy đườn AN
KHUÔNG SÁNG lúc mũi mũi. và các
khan lên độ thiên Tâm đườn an lạc
và hương hoa trùn biển đườn đạo,
tu tiên mũi mũi.

Chúng con rất mong những lời vàng,
ngọc của Đức Thầy ban cho để thực
tâm tu tiên.

Kính thư

Sưu

N S T S

Montreal, ngày 12/10/1990

S con,

Thầy đã nhận được thư con để ngày 12/7/1990 được biết các con quyết tâm tu hành tiến hóa.

Sự mở hội chung đứng với nhau là chuyển bất ngờ, tuy theo thanh quang tu học của hành giả mà hội tụ tốt đẹp, thì đó là điều quý, chứ không nên mưu đồ lập hội hễ để chống báng người khác là điều không hay.

Vô vi không bao giờ chấp nhận hội hễ và tranh chấp, nhưng vô vi chấp nhận cho những người phát tâm xây dựng tinh thường và đạo đức, vốn vẹn chỉ có cái tâm mà thôi. Có tâm thì ở nơi nào cũng biến thành thiên đường và thiên viện cả. Con không có tâm, có cất nhà bằng vàng cũng ở không yên. Chúng ta là một nhóm người tu truy tầm chân lý để tiến hóa, chứ không phải ý lại nơi chân lý mà hại tha nhân.

Tu để tiến, tu để thức, tu để thông cảm van linh, tu để khai triển mới tính, sống động, tu để cõi mở thật thà, tu để vượt qua khổ nạn. Tu để sống trong tinh trời đất, tu để xây cất trí tâm. Tu tu thâm giải tiến, tu để tiến không ngừng, tu hết già hết chết, tu hết mệt lại vui, tu rèn trui mới tiến, tu đạt nguyên thành tâm, tu giải âm khi trước, tu học được bình tâm, tu âm thâm thặng tiến, tu quyền luyện tinh thường, tu khai đường độ thế.

Chúc các con vui tiến.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng,

V C 28 JUILLET 1990

N A M M O N G O C H O A N G T H U O N G D E

V O C U C D A I T H I E N T O N

Kinh Thua DUC THAY Chung Con L -C. Kinh Sin DANH LE DUC THAYA
Va Chung Con Xin T H U O N G D E Ban cho T H A Y Duoc Nhiều
SUC-KHOE DE DUC T H A Y Di Giang-Dây Va HOA-DO BA TANH Mau
Som Lo TU DEtro Va NGUON-COI

Sau Dây Chung-Con xin Dội On DUC T H A Y Da Cho Chung Con Bài Thơ
Va Chung Con Da Nhận duoc Lâu roi Ma Tới Ngày Hôm nay Chung Con
Moi Duoc P HUC-DAP Voi DUC T H A Y

KINH THUA DUC T H A Y Nhân Dịp Vô-Chông Cầu TITO Di Dữ DAI HOI
Va Tiên Dây Chung-Con Xin Goidê Dâng lên DUC T H A Y Một Bô Dê
Va Một Cai Áo TAU Va Chung-Con Mong duoc DUC T H A Y Châp-Nhân
Cho Chung-Con

Va Sau Dây Chung-Con Không biết noi gi hơn Xin KINH CHUC DUC THAY
Duoc Nhiều SUC-KHOE Vi Tuổi-Tac DUC T H A Y Da Nhiều mà Con
Phai Di Dây Di Do Không Ngung Ngii Khô Cúc SAC THAN của DUC T H A Y
Chung-Con KINH THƯONG DUC T H A Y vi CONG ON DÂY DO của DUC T H A Y
Biết Dên Ngày Nào Chung-Con Moi Dên-Dap duoc. Bây giê Chung-Con phai
Cô Gang Lo An Nang Tới Lôi Tũ Nhiều KIEP Va Chung-Con Phai Cô Gang
Nghe Lôi DUC T H A Y Giang Dây Chung-Con Xin Tam Ngung But noi
Dây Chung-Con Dông KINH LAY DUC T H A Y

Tai But Chung-Con Dông KINH BAI
T C L
Chung-Con Xin Gôi Lôi Tham Chuc
CÔ BÊ Duoc Nhiều SUC-KHOE DE
Phung-SU DUC T H A Y

Montreal, ngày 12/10/1990

Kính gửi anh chị L ,

Nhân dịp Hải Hội Hành Hương, tôi đã nhận được thư của anh để ngày 28/7/1990, và bộ đồ tốt đẹp do anh chị đích thân may cho tôi, công với tình người lớn rộng. Tôi không biết nói gì hơn, xin đa tạ anh chị rất nhiều.

Chúng ta là người tu Vô Vi, lúc nào cũng triu mến và thường nhớ lẫn nhau. Diên quang rạo rạt trong tâm hồn; sự chánh tín là chơn giác, không bao giờ phải lắng trong tâm hồn chúng ta. Càng tu càng tiến, càng tu càng mở rộng đường đi, vốn vẹn có một bộ óc trí tuệ khai thông, hóa đồng thường nhớ, giàu lòng tha thứ và thường yêu, tận độ quần sanh là ý chí của người tu Vô Vi. Từ kết thúc với một mãn thanh tịnh và sống động mới hiểu được chơn lý là gì.

Từ xây dựng nền tảng nhìn nhục thì lại càng thấy rõ chữ Phật bên lâu, Thượng Đế tận đó. Trong sanh có tử, trong tử có sanh, càng tu tịnh càng cảm thức chiều sâu chơn lý của Thượng Đế, là không bao giờ thay đổi. Anh chị đã cố gắng tu học, sẽ có cơ hội tân trang được khối óc bén nhạy và cởi mở hơn xưa. Tự mình đã phá sự mê chấp của tâm thần mà tiến dần đến sự sáng suốt và cởi mở. Cơ hội này sẽ làm cho phần hồn của chúng ta càng ngày càng trở trung, tửu đẹp, tâm thức phần lão hủn đồng, vui đùa như lúc thơ ấu, lại càng biết đời là tạm, chỉ chấp nhận nhìn nhục vui học mà thôi. Diên quang càng ngày càng đổi đảo, từ phía mê phá chấp từ thấp cho đến cao, ra vào dễ dãi, nền tảng siêu văn minh nắm hẳn trong tâm thức của hành giả Vô Vi, chỉ có diên mới bất diệt, mới phát triển tới vô cùng. Anh chị đang đi trên đường PLVVKHHB thì phải tận dụng điện năng sẵn có của chính mình mà phân xét mọi việc đời cũng như đạo. Đó là chìa khóa duy nhất của tâm đạo. Nhất trần bất nhiễm, chỉ có diên mới cảm thông được.

Chúc anh chị vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

l ngày 2-5-1990

Chầy Kính Mừng:

Con là T c . H. tuổ² đui² 54 tuổ².
Hiện ở nhà số

Tin²

Kính lại đấng mình từ.

Đo. Con đã tự chọn 2 vị Chầy Tôn Kính.

Chầy vô vi: là Đức Quan Thế Âm Bồ Tát.

Chầy Hữu Hỷ: là Đức Ông Tâm Lương Sĩ Hằng.

và tôi đã tu theo pháp của ngài hơn 10 năm nay
mắt dù chưa gặp và chưa được Chầy thừa nhận
chỉ coi theo sách mà tu theo này con xin Chầy tha tội
và xin Chầy nhân con làm đệ tử con rất cảm ơn.
Con kính lại Chầy.

Bây giờ gặp Chầy những nhờ pháp của
Chầy con tu mà nay thân, tâm, ý của con đã
trần bỏ nhiều bết chưa xấu lắm tốt, tin lẫn
tu hành bết có nguồn thiêng về tin Cha Mẹ vô vi.
Thưa Chầy: Hiện giờ con lũng một nhóm anh em đang tạo
lũng hành pháp của Chầy và anh em tu theo đạo Phật
đồng góp công và của lập một phòng thuốc, có hết
thuốc thang, có châm cứu, chích lễ, cắt giác, tập thể
lập thể lực để chữa bệnh cho dân miền phi và
trong hướng tới. Con định lập Hội bảo vệ sức khỏe,
Hội này có tổ chức khám sức khỏe và hướng dẫn
các tập thể (pháp chửi mình) tập định thân (ngồi thiền)
tập thể lực để ngăn ngừa bệnh tật và giúp họ
trở về chánh pháp tu thân, những việc làm này con
chưa bết có thuận thuận ừ không? Chầy có đấng

trở về chảnh pháp tu thân, những việc làm này con
chưa biết có thuận thuận ý không? Thầy có đồng
ý không? Xin Thầy cho con biết, đang con làm theo
ý Thầy, tâm nguyện con hàng nguyện cầu và sáng,
làm cho nhân loại, chúng sanh, vạn vật đồng tu, thoát
khổ, thái bình, giữ tâm thanh tịnh, trở về hợp nhất với
THƯỜNG ĐỨC.

Con chúc Thầy như ý.

Đệ tử của Thầy

Minh H

Montreal, ngày 12/10/1990

C H ,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 2/5/1990, được biết sự phát tâm cứu độ quần sanh của con, đó là điều rất cao quý.

Ở bất cứ nơi nào, cũng phải dụng tâm hướng thẳng về trung tâm sinh lực căn khôn vũ trụ thì mới thể hiện điều lành cho những phần ở xung quanh ta, tự am tuồng thẳng tiến. Con quyết tâm tu về Vô Vi thì phải am hiểu rằng con đang có một tâm xác mà thể gian này không có một ai có thể chế con ra được. Sự hiện diện của con hiện tại ở mặt đất này nên làm điều lành hay là làm điều dữ? Chúng ta là người có trí tuệ thì phải hướng thẳng về con đường thiên giác tức là thường yêu chính mình trước, nhiên hậu mới ảnh hưởng người khác. Đó là luật công bằng của vũ trụ. Con xem tất cả bông hoa đều có cơ hội phát triển tuy theo màu sắc của chính nó. Nếu chúng ta làm người không áp dụng luật công bằng thì làm sao mới có được một cộng đồng tốt đẹp của tâm linh. Con quý mến Thầy, tức là con muốn nuôi dưỡng một hạnh bi, trí, dũng phát triển rõ rệt, dẫn thân vào đạo song tu để khai triển tính thường và đạo đức. Chuyện cứu giúp người mà con làm là chuyện rất hữu ích cho quần sinh, tâm ta lành thì chúng ta sẽ gặt hái được những hậu quả tốt ở tương lai, sẽ khêu dậy niềm tử bi sẵn có trong tâm của chúng ta, ung dung trong tinh thần phục vụ, thì đẹp biết là bao.

Phần hồn không bao giờ bị chết cả, quyết tâm tu học, đạt đến thanh tịnh tối đa, tha thứ và thương yêu trên hết, thì mới có cơ hội đem lại sự thái bình cho quần sanh.

Chúc con thân tâm an lạc.

Qui' thưởng,

Luông Sĩ Hằng,

B

(N.Y.) Ngày 04 tháng 09 - 1990.

Kính gửi Minh-Sử Lương-sử Hằng,
Trước hết tôi xin Minh-sử thư' lời' cho tôi về sự
đông' đót gửi' thư này đến Minh-sử. Tôi rất mừng được 1
người bạn cũ ở Montreal cho tôi biết địa chỉ của Minh-sử
nên tôi mới được hân hạnh tiếp xúc ngày nay.

Tôi xin nói 1 ít về thân thế tôi: Tôi tên là N Đ
năm nay 64 tuổi, gia đình chạy loạn năm 1970 từ Cao Miên về
Việt Nam, và vừa mới qua được New York năm ngoái và vẫn
còn kết lại 3 người con ở Sgòn. Hiện giờ vẫn thường ở chung với
gia đình 1 người con trai. Trước đây khoảng 5 năm tôi đã theo
môn Toa Thiên của Minh-sử. Tôi nghĩ rất khó khăn vì chân
phải bị gãy ở đùi gần đầu gối vì tai nạn hồi 20 tuổi, do đó
chân phải ngắn đi trên 3 cm. Tôi đã cố gắng hết sức lâu mới
lại được gập hết những cửng phải nghĩ bài gia và phải kê
cao hơn trên 5 cm. Tôi lưu thủ ngữ cũng phải 1 mình đến
năm 89 thì được qua New York với diện Tỵ nạn sau khi
phải sống dưới Phốt (lao hang) và xuyên kính niện (hồi từ
năm 27 tuổi mà đến nay vẫn phải thường ngày bơm thuốc).

Khi tôi còn ở Saigon tôi đã được xem quyển "Tôi Tâm đạo"
(Tập 1) của ông Nguyễn Văn Em, rồi quyển 300 câu đáp về Thiên
của Minh-sử và quyển "củ n'ô d'ông" (có lẽ là của ông Hoàn
Nguyễn?) Tôi không nhớ rõ. Năm 88 tôi được 1 người bạn cho
tôi xem quyển "Tôi Tâm đạo" mới nhất (Tập 7, 8 hay 9 gì đó)
của ông Nguyễn Văn Em. Tôi rất lấy làm thích. Tôi có chép được
trong quyển sau này 2 địa chỉ Thiên ở ông là:

Trần Ngọc Dung 270 Wilder St # 2 Lowell MA. 01821 và
Sà San Thanh Mai 1728 N. Rockwell Avenue Chicago I.L. 60647
Tôi có gửi xin hỏi ông Trần Ngọc Dung về các tìm mua những sách
về Thiên khi tôi qua đây được và thán, nhưng mãi đến nay tôi

Không được tin tức gì hết. Tôi tha thiết muốn được tiếp xúc lại
những tài liệu ấy mà tôi không biết làm cách nào, vì khi tôi ra
đi tôi không thể đem theo được hoặc dù những người bạn
tôi sẵn lòng giúp không cho tôi.

Ở New York này, tôi cũng đang cố gắng tiếp tục ngữ công phu dù
là ở chung với con cái và cháu, rất là vất vả. Có khi tôi phải đi
tất cả đi ngủ mỗi ngày, khi thì ngủ vào 1 giờ đêm, khi thì vào
đến 3 giờ sáng hay hơn mỗi ngày được, khi thì không ngủ được.
Không đến được, mà tôi cũng không biết làm cách nào hơn. Dám hỏi
Mình sử rảnh ngữ công phu không đúng giờ giấc như thế có hại
không? Tôi gặp nhiều khó khăn lắm lắm nếu không nói là
trở ngại.

Tôi xin lỗi. Mình sử vì đã quá dài dòng. Hiện nay tôi rất mong
được mình sử chỉ cho tôi cách nào tôi có được những tài liệu trên
để tiếp tục nghiên cứu học tập. Tôi vẫn chỉ là 1 đạo đồ sơ cơ
rất mong mỏi được sử chỉ dẫn của mình sử. Tôi không chán nản dù
gặp rất nhiều khó khăn: vừa bận rộn, vừa giờ giấc công phu cứ bị
xáo trộn.

Tôi tha thiết mong có ngày được dịp trực tiếp bài kiến
Mình sử. Trong khi chờ đợi dịp đó, tôi mong có được những tài
liệu về thiên văn nhất của mình sử để học hỏi thêm.

Tôi muốn đóng góp 1 phần nhỏ vào phí tài ấn loát
những tài liệu về thiên văn của mình sử nhưng tôi không biết
phải liên vào Money order như thế nào - Xin mình sử cho biết.

Cuối thư tôi lại xin kính chào mình sử lần nữa và
chúc tất cả các đạo hữu mà tôi chưa được quen biết
được 1 sức khỏe dồi dào và tình tâm trên đường đạo.

N D

Nguyễn Đ.

Montreal, ngày 12/10/1990

Kính gửi ông Đ ,

Tôi đã nhận được quý thư đề ngày 4/9/1990 được biết ông có tâm tâm đạo sau những cơn hoạn nạn thử thách của trường đời.

Chúng ta sống ở đời này vốn vẹn chỉ có cái tâm mà thôi, dù cho sanh tử luân hồi cũng mang tâm thức để gieo duyên ở trường đời. Người hiểu đạo là người biết thương thức sự quân bình của tinh trời, giàu lòng tha thứ và thương yêu. Biết thương thân mới học tu đạo, nhiên hậu mới được có hội ảnh hưởng những người khác. Cảnh đời là bể trường thi, nếu không có thử thách thì làm sao gọi là đời. Xác thân của chúng ta không khác gì chiếc thuyền đang đi trở về bến giác. Giữ biển cả mệnh mông mình phải chấp nhận sóng nổi tùy lúc.

Sống có khúc, người có lúc, hết nhục lai vinh. Người tu lúc đực với bản thể một thời gian, đạt tới quân bình rồi cũng sẽ được giải thoát. Ông ở New York liên lạc với thiền đường Boston thì cũng khá gần. Địa chỉ như sau: Trần Ngọc Dũng, 94 Voyagers Lane, Ashland, MA 01721.

Kính chúc ông thân tâm an lạc.

Kính thư,

Lưỡng Sĩ Hằng,

S. L city, Ngày 7 tháng 10 năm 1990

Kính gửi Ngài Lương Sĩ Hằng

Vì con vô duyên bạc phước, nên chưa hề diện kiến cùng ngài, đành phải nhờ những dòng chữ này vậy. Xác phàm mang nặng, nghiệp chướng chồng chất, đam đầu cũng ngài hàn yên chủ? Dù hy vọng mong manh, nhưng với lòng thành của con, hy vọng đáng trên sẽ nhờ ngài soi xét, cho nên không tự xét lấy làm hổ thẹn, mong ngài giúp con một việc...

Bao lần tự hỏi, có phải đây là duyên phận, có lẽ định tử tiền kiếp, mỗi ngày con mỗi thấy xa dần thế tục, con đã bắt đầu nghiên cứu Trang Tử, Lão tử từ khi trước 30 tuổi, phật kinh từ khi du học lúc 18 tuổi, nhưng năm gần đây, lại hăng sai học hỏi kinh dịch, không hề bỏ lỡ giây phút rảnh rỗi nào, bạn bè con, mười người hết chín, đó là chưa kể những người thân ruột thịt, đều bảo, không sớm thì muộn, con sẽ trở nên kẻ khùng điên. Cách đây khoảng (5) năm, không ngại đường xa, từ San Diego, California, con đã cố gắng tìm một bà bác ở Washington người này không ruột thịt gì với con, nhưng đã quen biết gần 10 năm, Con đã nhờ bà đưa con đến tu viện ở Olympia, sau đó con đã nhờ bà chỉ cho cách tu thiền theo phương pháp PLVVKHHBPP. Con xin thật tình cùng ngài, không ít thì nhiều, con vẫn có chút nghi ngờ buổi đầu, cộng vào sự tự phụ là người hiểu biết khoa học, thế tục đem pha về sự tu thiền, nên con đã dờ dợ. Sau đó nhờ thường đề soi sáng, đã giúp con nghĩ lại, người bác đã chỉ dẫn con cách tu thiền đề cập ở trên, là một thí dụ điển hình, bà ta trước đây, cũng như những người dân bà khác, dầy dầy thói tục, lấy sự thành công của tiền tài vật chất làm vinh dự, lúc nào cũng mong con cái vượt trùm thiên hạ, chính bà cũng không hề chịu thua kém một ai, dù chỉ một lời nói. Nhưng sau 10 năm gặp lại bà, con cảm giác bà ta không phải là người của 10 năm về trước chút nào, bà ta say sưa học đạo, những gì con muốn nói cũng bà trong vấn đề cuối cảnh của cuộc đời, bà ta hiểu ngay, và những gì bà ta nói với con, làm con rung động cả người, đúng là đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu, hai quan niệm nhân sinh quan đã có chỗ cộng hưởng rồi. Thưa ngài ! dù bác ấy và con tuổi đời khác biệt, nhưng khi nói về việc đạo, không khác gì kẻ đồng hành, bác có lần khuyên con, nếu có thể, và có can đảm, thì đừng nên để hư danh ràng buộc con nữa, con không dám cho con là kẻ tài trí, nhưng bà hy vọng con sẽ dùng khả năng của con để mà tự giải thoát lấy mình và giải thoát chúng sanh, trong những đứa con của bà, có người cùng lứa tuổi con, cũng đang theo học đủ ngành về kỹ thuật khoa học, bà cũng muốn chúng nó thay vì để lợi danh ràng buộc, thì nên đi tìm sự giải thoát, vì bà đã hiểu đâu là tạm bỏ đâu là vĩnh cửu. Ôi! thưa ngài, con ngạc nhiên và sung sướng không xiết, phải chăng con đang đối diện với người bác 10 năm về trước chăng. Sau lần chót con gặp bà vào mùa hè năm 88, con đã về Utah để chính thức học y khoa, từ đó đến nay, con càng biết thêm về khoa học và dĩ nhiên về thân xác loài người chúng ta, dù bài vở chồng chất, con đã cố gắng tu thiền theo bà ta chỉ, nhiều lúc thắc mắc, không ngại tốn tiền điện thoại, đều hỏi thêm cách chỉ dẫn của bà, ngoài ra con cũng đi nhà thờ thường, vì con tin chúa, cho nên hơn

hai năm nay, dù không được kết quả theo ý muốn, nhưng cũng giúp con càng ngày càng thấy rõ đầu là sung sướng thật sự. Thừa ngại, phải chăng đây là duyên của con, mỗi lần có ý định lập gia đình, gặp người hợp nhãn cũng bao lần, nhưng mỗi khi đối diện, mỗi biết không hợp tình, bao nhiêu mối tình dang dở, tất cả đều đổ lỗi cho con, người thì bảo tại con không thật tình, kẻ thì nói con không duyên, nhưng chỉ có một mình con hiểu rằng, những gì người ấy nhìn vào hạnh phúc tương lai đều dựa vào vật chất và danh vọng, đó chính là điều làm con ngán ngẩm. Năm nay con năm thứ ba ở trường y khoa, đã tham dự nhiều ca mổ xẻ, không hiểu sao, khi nhìn những thân thể trần truồng, đàn ông có, đàn bà có, già có trẻ đẹp cũng có sau khi chụp thuốc mê, không khác gì vệt chùi nào, và con cảm thấy con không còn thiết tha gì nữa, đêm ngày quanh quẩn với ý nghĩ thoát tục, dù chỉ không con hai năm nữa con có thể trở thành bác sĩ, nhưng nhìn vào đường dài trước mắt, con quá quyết rằng, chính con cũng không thể cứu con được, thì nói chi cứu kẻ khác, dù khoa học kỹ thuật có tới đâu, cũng chỉ giúp kéo dài cuộc sống bình tật mà thôi.

Thừa ngại, nhiều lần suy nghĩ suốt đêm, dù không đầu bạc như Ngũ Tử Tư ngày xưa, con có ý định đi tìm giải thoát, mạo muội thế này, nếu ngại giúp con được chuyện này, con sẽ không ngại cực khổ thế xác, hay chay mặn, con xin tự nguyện tìm thầy học đạo, hay ngại giúp con tìm cách nào, con có thể xa lìa thế tục, lấy thiên nhiên làm cha mẹ, lấy vũ trụ làm trường học, nhờ thầy dẫn đường dắt lối, đó là điều con mong muốn bấy giờ. Đối với con từ bấy lâu nay, con thích thú học đạo nhiều năm nay, nhưng lòng yêu đuối, vẫn còn bị danh lợi ràng buộc, nay lòng đã quyết, mong ngại chỗ tìm cách dắt con về thế tục nữa, nếu ngại không thể trực tiếp giúp con, con cũng mong ngại tìm cách khác giúp con, con nghe nói, ở một quốc gia nào đó ở gần vùng Hy Mã Lạp sơn, họ có thể nhận đệ tử, với sự phát huy thanh diện của ngại, mong ngại không làm con thất vọng.

Đề ngại khỏi thắc mắc, con cũng xin được phép nói rõ về con, con năm nay 37 tuổi, nam, dự học tử 18 tuổi, vui sướng đều nếm qua, đầu ký sử hồi năm 78 (bắt đầu học hồi thanh niên từ năm 73), sau đó đi làm, và đậu vào trường y khoa năm 88, thịt bùi rượu béo đều có nếm qua, sắc dục cũng có hưởng, yêu cũng có thất tình cũng có, đã từng làm 15, 16 tiếng một ngày cũng trải qua, tiếng khen cũng nhiều, mà bị mĩa mai cũng không thiếu, chỉ thiếu một điều là không đủ thi giờ để học đạo và tìm giải thoát. Đối người ngán ngủ, không khác nào giấc mơ, thế xác mỗi ngày mỗi tan rụi, nhưng tâm hồn thì khác, có thể làm trẻ lại như đứa con nít được mà, phải không, thừa ngại. Xin ngại cố gắng giúp con tìm lại đường xưa lối cũ, cho con có hội tìm về đấng cha thiên thượng của chúng ta, vì con đạo chúa, xin ngại đừng chấp nhất danh tử, nhưng con biết, thượng đế là cha của tất cả chúng ta, Phật tổ là thầy của chúng ta. Thư đã tận, nhưng ý không cùng, mong ngại hồi âm sớm, lòng nhận đạo của ngại sẽ giúp con trở về mai nhà xưa. Không biết từ tạ như thế nào, chỉ có lòng thành kính của con đối với ngại. Kính Thư

N N L

Mấy năm nay, dù con chưa hoàn toàn chay trường, nhưng đã ít đi thịt cá, không hề hút thuốc rượu trà thì gần năm một thuở, nay, nay lại thích chay trường, nhưng vì mẹ và các em nên đành chưa thực hiện được, thưa ngài, con không bị thể tạng buột, cha con đã mất, chỉ còn mẹ và các em, đời sống không gì đáng lo, mẹ lại có ý di tu, cả nội ngoại đều chay trường và tu hành khoản ba đời, căn cứ vào đây, con tin chắc con đã có duyên với trời Phật, và có duyên cùng ngài, mong ngài nghĩ kỹ và quyết định đùm con.

Montreal, ngày 17-10-1990

N L ,

Vui nhận được thư của bạn để ngày 7-10-1990, và được biết bạn trên đường tâm đạo.

Con người có khối óc, cỗ thể ví như một tiểu vũ trụ, đầy đủ không thiếu một máy may nào, từ vật thể cho đến điển quang. Ngày hôm nay bạn đã bước vào môi trường học vấn, hướng về khoa học để tìm tòi nguyên năng thực chất của con người, cũng là một điều dẫn giải cho tâm linh để hiểu rõ minh hơn.

Còn tu về pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí, thì mình cần phải đi vào thực chất của điển quang hồn. Bộ ruột, cỗ tạng cung cấp điển quang cho khối óc và thúc phẩm hằng ngày cũng từ điển năng của vũ trụ cung ứng cho nhân sinh cảm giác mùi vị để học nguyên lý của vũ trụ, nhưng ở đời này họ cảm thấy học hoài không hết sách, vì họ chưa lui về thanh tịnh mà thôi. Nếu lui về thanh tịnh thì tự hiểu rõ điển năng của vũ trụ với ta là một, từ đó sẽ xuất phát ra tôi vô cùng. Đó là nguyên lý của sự giải thoát tâm lẫn thân, gọi là khoa học huyền bí. Phật Pháp là thanh nhẹ, không có một máy may bận rộn, thì tâm mới thức được. Bạn đang trên đường học hỏi mọi khía cạnh của vũ trụ, nhiên hậu mới cảm thức con người cấu trúc từ siêu nhiên và mọi trạng thái mã cơ. Ở thế gian này, không có một ai có thể chế chúng ta ra được, chỉ lý luận rồi buông bỏ mà thôi. Còn pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, thì phải thực hành cho đến nơi đến chốn. Nó là một học viên của vũ trụ. Khi tâm thức bừng mở thì thức hóa đồng cang mở cang rộng, học hỏi triển miển không giờ nghỉ, nhiên hậu mới cấu trúc thành một chơn lý không dư không thiếu.

Bạn bước vào tu Vô Vi, tức là bạn sẽ phá mê phá chấp, không ôm Chừa mà chừa ôm Phật, từ hành để phát triển tâm linh, hiện ngang, giữa vũ trụ, nhảy cảm tiến thân rõ rệt, không còn bận rộn vì sách vở, vì bạn sẽ sống hân vào điển giới, tức là điển hoá vấn, chủ vấn không hoá điển được. Sự nhìn và hiểu của bạn lúc nào cũng thanh nhẹ và sẽ không bận rộn nữa. Đó là chiều hướng tiến thân, áp dụng vào đời thì đời đạo song tu, không bỏ ngờ, không một tình duyên nào có thể ràng buộc bạn bằng một nguyên lý của vũ trụ. Tôi đã từng giảng nhiều băng khác nhau để dẫn giải cho khối óc từ thăng hoa cõi mở và trách nhiệm lấy mình, đứng hành chơn pháp thì mới thấy rõ cứu cánh của mỗi tôn giáo đều là một, không có vụ thích đạo này bỏ đạo nọ. Đạo nào cũng nằm trong một nguyên lý mà thôi, tức là giải thoát.

Tôi thiết tưởng bạn là người có học, khi đọc lá thư này bạn sẽ cảm thấy điển năng trong cỗ tạng của bạn, chuyển giải rõ rệt, rút lên bỏ đầu, lảng lảng thanh nhẹ. Tôi cũng ước mong rằng bạn sẽ là người nghiên cứu và thực hành để hiểu rõ khoa học huyền bí, để đường đầu với mọi sự mở áo, mê tín dị đoan, giải toạ cho nhơn sanh cùng tiến ở tương lai. Kính chúc bạn tâm thân an lạc.

Qui thưởng,

S R , Oct 01, 90

Cháu kính yêu của con!

Ngày nay con vẫn luôn được khỏe mạnh, lòng mừng
rõ và hạnh phúc. Cháu đau yếu bệnh hoạn vẫn không
quên những đứa con đang lạc bước trở về. Đọc
thư cháu, con như được tiếp thêm nguồn sức
lực mới, tạo cho con thêm niềm tin và dũng
khí để vượt qua mọi trở ngại, chóng gặt đang
chờ đơm.

Để phần gia đình, cháu đã thường yêu chỉ
day cho con biết tên họ của mình, cũng cái
dạy dỗ lành mà con đã bỏ dở từ kiếp trước.

Cháu ơi! Con nguyện sẽ không phụ lòng thường
yêu và đùm bọc của cháu, đời tâm tu luyện
để tâm thức thực sự hướng thiện, hòa giải
kết mọi tình cảm đồng bào trong lòng. Hằng
ngày khi làm việc gì, con đều suy nghĩ cân
nhắc để xem mình làm vậy có thuận lòng trời,
hợp lòng đất hay không. Những nghịch cảnh,
những phần đông, chỉ bài học gia đình đưa đến
con cố gắng nhìn nhận để vượt qua, và con
đã cảm nhận được thế nào là sự yên tĩnh
của tâm hồn. Đó là hạnh phúc thật sự mà

con mong muôn mình sẽ đạt tới tận cùng
Người chồng hiện tại của con, quá hung dữ và
có 'chấp', không chịu hòa đồng với con đường
tu luyện mà con đã chọn. Anh ấy cứ nghĩ rằng
con đã làm tan nát hạnh phúc gia đình ^{đi} theo
1 tà giáo, phù thủy... đã đánh đập con và
cuối cùng cũng bỏ đi sau khi trả lời dứt khoát
rằng: mỗi người mỗi ngã. Mười năm trời chung,
sống hạnh phúc thì ít mà sống khổ thì nhiều,
chịu đựng nhân như những phản động, đau khổ
tử cả gia đình lẫn chồng, con như chiếc lá
giữa dòng chảy ôi! Bây giờ đây, con lại
1 lần nữa suy nghĩ để xem mình sẽ xử có
hợp nhân đạo và thiên đạo hay không: chọn
đạo thì phải ly dị với chồng? còn chọn đạo
thì phải bỏ đạo? ^{vào địa ngục muôn của chồng đem} Sau nhiều đêm suy nghĩ
con đã nhất quyết chọn con đường tu học.
Con nghĩ rằng người chồng của con sẽ hận
con vô cùng, nhưng con đã đau khổ quá nhiều
với ông chồng này, con thật sự muốn thanh
tâm mình yên tĩnh, phát nguyện tu hành để trở
về nguồn cội, Con suy nghĩ vậy có đúng không
Chàng, xin Chàng giúp con sáng suốt để quyết
định đúng sai. Có lẽ nợ nần của con với người
này đã hết, nên mỗi khi xin hoàn cảnh đưa

đây đến như vậy. Những hình như người đời họ không nghĩ như mình, luôn luôn có những tiếng thì phi, chê trách vì họ nói rằng con theo đạo là thường yêu, tha thứ và hy sinh mà tại sao lại có thể chôn đạo mà bỏ chồng để dưng như vậy. Lần nữa con không muốn một người hiểu sai về cử huyệt con. Cử huyệt long đạ ngay thẳng, trong sáng như sao trên trời, tình đó tu học chắc chắc đã rõ.

Con có nguyện rằng, sau khi dứt bỏ được chuyện đời, sẽ gửi mình trong sách để tu hưởng hưởng, thật cứ trở về để khỏi phụ lòng người trông đời.

Con bà thờ thầy làm tăng cho mẹ con, con sẽ gửi về ngay. Mẹ con chắc sẽ mừng lắm vì long lúc nào cũng lòng nhớ lời thầy cả chỗ nào viết qua, mẹ con cũng nhắc nhở con cố gắng tu cho giỏi hơn mẹ.

Tham thoát vậy mà con tu đã được 6 tháng rồi. Lúc này bộ đầu con đã bớt nặng nề, lúc lập trung ý chí. Ngờ không còn bị lạc nữa. Mỗi đêm con ngờ được 1^h30' và khi

vào thiên đình con đã mê đi như ngủ, tuy
nhưng vẫn nghe hết mọi hoạt động xung quanh
Nhưng có đêm cũng không đi ngủ được Chây a

Con cảm ơn Chây đã bỏ công chỉ dạy các
kẻ về cách thức ăn uống để trị bệnh, gửi cho
con những dòng nhắn như đây. Lòng yêu của
1 người cha đối với 1 đứa con còn khổ đau

Con mong sao Chây được đủ đầy sức khỏe
để sống mãi với chúng con, đừng dứt chúng con
trên con đường tu học. Cho con gửi lời kính
lễmกราđình Chây được an lành.

Chứng Chây về Cali, con cố gắng để xứng
trên viên 00 để làm Chây, đó là niềm
mở ước của con đó Chây a!

Con của Chây

Nguyễn Minh

Montreal, ngày 17-10-1990

T S ,

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 07-10-1990, được biết con đã chọn một con đường mà con thích là tự lui về với chính con. Ông tu ông đắc, bà tu bà đắc, rất rõ rệt. Trong vũ trụ này, không có ai tu đùm cho ai. Không có ai thưởng mình bằng mình tự thưởng. Hoàn cảnh là ẩn sử, chồng của con cũng là ẩn sử của con vậy. Có kích động và phản động, con mới cố gắng tìm con đường thanh tịnh để giải thoát, cứu cả hai, không khác gì người đánh cờ, đã biết trước được nhiều bước. Quyển quyết định tối hậu là do con định đoạt, không có ai định đoạt cho con được. Mang xác làm người, không khác gì chiếc thuyền về bến giác đang trôi giữa biển cả. Thuyền không sóng làm sao mới gọi là thuyền. Con người tự ý chỉ là sức mạnh của tám lạng thân. Nếu ý chí không vững vàng, không khác gì thuyền bị chìm vậy.

Tất cả đều trong mầm móng thường yêu mà ra cả. Một đề ra mười, mười qui một mới yên.

Chúc con tự tu tự tiến.

Quý thường,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'L. Si Hang', written in a cursive style with a long horizontal stroke extending to the right.

Luong Si Hang,

S J, August 4, 1990

Bức Tâm Thư

Kính thưa Sư phụ con tên là ông Đ T B ở S J hôm nay có 1 số anh em đi đi Đại hội Hải Vân hành hiệp ở P. Le Pida mà con ở có điều kiện thì vì lý do cơ hợp tại thành nên đi ở được, nên con biết biết tâm thái này đến hải tâm sức khỏe của thầy, kính thầy vẫn thầy hơn 1 năm qua con giờ nhớ thầy mong 1 ngày nào gặp lại thầy tuy nhiên hay ở con nghe thầy dạy con bây giờ thành biết điều của thầy vào lúc 12 giờ đêm đến 2 giờ sáng, tâm hồn và trí óc của con ở thầy thầy ở xa thầy tuy tâm thái, khi thầy đi về đất ở đất quốc con thầy hình thầy giờ đây con quá lo, nên thầy dạy mong có điều gì thì con biết mặt ở sự nổi thầy thầy về sự tan, sau giải pháp thời gian ở thầy sau thì kính thầy hỏi phải lại gần bây giờ của giải pháp rồi thầy ở đó, phải và các việc của đất con mình về cùng tâm, rồi con thầy thầy về với cùng em, xa thầy ở khác nào xa con mặt mẹ, thầy có hứa sẽ về thăm viên hải ở nhà thầy mãi ở thầy thầy về, hiện giờ chúng con thầy thầy về thăm viên hải ở nhà thầy viết mẫu để có sự lập mà bản đầu ai ai có thể tiếp ngay đến và viết nguyên văn, kính thầy đại hội tuần viên nhân hóa năm 89 con quá nhớ nhớ làm thế nào thăm viên hải ở được như nhân hóa lúc đi hải ở quá đây tới sau đại hội nhân hóa xong thầy hứa năm 90 sẽ đại hội hải ở được thầy cho phép con như ai cho con học lý, vậy nên tuy 2 năm 89 và 90 con hãy dạy làm cụ quả ở một ở việc này các công việc lại càng thấy vì hi vọng gần thầy đó là điều con nhớ nhất thầy để cha nhân hóa phải thầy có ý ha thầy nên thầy ở với qua 3 ngày đại hội ở ở thầy thầy lại đi mặt các nhân của mỗi câu gì tâm sự thầy và của sự gần thầy làm con quá thất vọng mãi đến ngày hôm nay, sau đại hội dạy viên xong thì con đạo Sơn Jose coi như bị tan ra đó bạn bác cũ con phẫn 9 người thầy đó có con con 1 số ở nhà ở tham gia và 1 số đi qua đạo bà thành hải, anh em là bạn thân của con cũng qua đạo bà thành hải, anh ta tới rồi con đi ăn nhà hôm với anh phẫn hóa đạo bà thành hải các em nghe và anh cho con 2 cái radio thầy con xem và anh nói là anh biết lúc này bạn anh chết ở ai đến đất phẫn hôm anh về coi tiền phật, con đạo bà thành hải thì khi gần chết là các biết trước, 3 thầy con man nhất nữa thầy khi có bình, phải hỏi là phẫn rất thì bà đến dần hơn để từ bà về số thì thiên mà tu tiếp phẫn, khi quá quá dần xong đạo ngay, con suy nghĩ là này sao mà anh cháu như gia đến thế đúng về về ai mà bị đạo đạo về vì quá phẫn môn bà thành hải sao lại phẫn đạo, phẫn thầy đại

2

Bài, bà hiểu mà bà có làm được vậy ở nhà ai biết được, còn thấy mình thì ở bếp
 giúp ai nhẩy từ từ từ tiền đó thôi, nhẩy theo sự suy nghĩ của con thì thấy ở
 Cầm dao xúng tác cho mình là thấy ở nhà ở từ của thấy rồi để nhà
 con quyết định ở đây mình này thấy hai vợ, phần nào là từ đó, cho nên con quyết
 chỉ từ hành, con nghe lời giáo của thầy khóa ở vì mình, bản giao tại nhà anh
 Lê huyết tại Lost Angeles bản giao tại Thiên Viên hai ở trước 2 tuần 2 tuần 3
 bản giao về câu thầy phải biết bao lần con làm nước mặt với thầy trợ máy
 bản kế trên làm sao con xa thầy con được khi con có chết ở con ở nhà
 máy cuốn bản kế trên bày trên gian làm sao con xa thầy con được, con suy nghĩ mà
 sao anh châu lại bởi phần thầy 2 cách đó ngọt thì máy đem đó con giờ
 Thiên mà tâm lý suy nghĩ anh châu phần nào, đến lúc xa thầy coi lại đây họ
 2 giờ rồi Sảy con lên giường nằm hết lý giờ Sảy đem đó thì thấy lại đầu với
 con bày trên quang thấy màn đây đem bản kế đó đưa trong đó là ra đây con
 thấy thầy con máy qua thầy nói hôm nay thầy đem đây để nhà con thì học theo
 đây sao con lý này vậy muốn học đạo phải ở tâm con ở tao bà máy chết luôn
 con giữ xúng lay thầy lia lia con ở đây xa thầy con và con cầu cầu thầy khác
 nước nó thấy giết cháu con thầy biến mất con hỏi tâm thế từ từ hay chính
 chiêm bao mà coi con đây nước mặt rồi con nói lay thầy lên Thiên con quyết
 từ hành tại tiền xin thầy thầy con dài một, đến lúc mà anh Vĩnh bình đi từ chết
 ở nhà chúng mà con ở hay thì thầy lại đến con ở bản y phục như thế trên
 thầy nói bày trên quang thầy nói hôm nay mà Vĩnh bình đi và ở hết kiếp rồi nên
 thầy đến đó gia hàng cho bà đó bà đem xát về Việt Nam cháu nên thầy phải đến
 và thầy nói với con là thầy ở nhà ai hay cả chỉ chỉ thầy vào đầu Thiên và con
 thì thầy cho biết bày trên quang mà Thiên con bày đạo Sơn Jose thầy ở cho
 ở hay cả rồi giết mình thế giết mình hay đến chiêm bao con suy nghĩ
 hoài ở biết có vậy ở cách 3 ngày sau con gái đến thăm cho anh Vân hay thăm
 chiêm bao đó thì anh Vân nói quả vậy rồi con đầu tiên hỏi bà bà mẹ
 anh Vĩnh thì anh Vĩnh nói nói bà mẹ ở nhà thầy mới về con nói thăm chiêm
 bao đó thì anh Vĩnh thấy đến có nửa giờ rồi thầy Thiên bà già anh Vĩnh rồi
 anh lại về anh cho thầy đến phi thầy SAK Jose thầy ở Thiên nên con và anh
 Vân anh Vĩnh biết mà thầy người là bạn đạo SAK Jose ở con đi biết cả
 con từ đến chết hơn con theo thầy ở bao giờ sai lạc 1 phút gì mà cả năm
 này tuổi con 70 con quả quả thầy ở ở biết Thầy Đ cho con sự bao lần

3

Mùa, con nghe cái bản Sánh Lào bắt từ của thầy giảng thì con ở con đó chết mùa là
 tu mùa thời con xin thầy cho con đem bộ giải này về Việt Nam luôn cho con ở luôn ở
 ở Mỹ xin lấy thầy cho con đi đến năm 2000 hai ngàn chỵ đó con được 80 tuổi đó
 Con coi cái Long Hoa hơi rớt. Con chết cứ hai lạy ban lạy thầy gia nhân họ cho con
 đi con là từ năm này sao con yêu quý lắm con đến 100, tằm đặng ở đời nhiều
 mới toàn thân có biết việc để chết quá ban đặng thầy gia hay cho con đi con thầy
 năm hai ngàn 1. Chết con một vết này, Con nghe thầy nói năm 93 về về Việt Nam
 năm này thầy con con đi 15000 con góp nhẩy để năm 93 về đến tận về lấy công
 bản thức in hình bố thì phải ghe con làm chết ít từ tằm rớt con đi chết đó
 là một vết của con con có bài thức thầy con có bài Thủy Đế như vậy, hôm ngày 12 và
 tháng giêng năm này con đang đi chết thầy con chết rồi, tằm đặng ở đời thì ở được
 sống chết con có bài thầy Thủy Đế cho con sự ít năm nữa đánh luôn chết là tằm
 về Việt Nam làm công quả rồi đi chết, con bài như vậy 2 đơn sau vào đêm ngày
 13-2 năm 90 sau giờ thối lúc 3 giờ sáng con thấy Thủy Đế đứng ở phía Bắc
 Quang Đầy cả 2 góc thờ chế ở cả hai có 1 pho: hạc Quan Mã thời mới vẽ: con
 thấy hôm nay cha học tằm con đây con khác và lấy pho hạc Quan Mã là rồi cha
 lại lấy con, con nhìn cả tằm hồn và mất cả toàn thân coi như ở đầu chỉ cả
 rồi. Cha nói ngày mai con đi về tằm bắt đi rồi bình pho rồi cha bỏ con
 xuy cha đi con pho cha lại con lấy cha ở với con cha nói ở ở thế giờ cha
 pho đi rồi cha qua 1 cây cầu qua sông cầu 1 cây 2 cây 3 cây 4 cây 5 cây 6 cây 7 cây 8 cây 9 cây
 này Cao tới này xem cha qua cầu con cứ chạy theo cha, cha pho 1 luôn thêm
 quang tới bên kia cầu con chạy theo đến 2 pho 3 cái cầu tằm ở 3 người ở
 trên cầu rớt xuy nước con là cầu in ở mưa ở cả cầu 3 người cho đứng
 lạy hợp ở đây nước con lấy vậy này đặng xuy với 3 người cho tằm con
 giữ mình chạy baech tằm rồi thối giải nước này thối luôn bao huyền diên
 bỏ ở con hia có chết ít trên năm 93 về Việt Nam in hình ảnh tằm và mưa 1
 số gạo để cứu dân nghèo đó là đại nguyện của con trợ tâm thì bình con hia
 lần này tằm bắt 30 cây là bình pho 1 lời cha đây, cứ có hết cha này
 con già cha nói lúc này thối cha nói như như trợ tại con, cha nói này tằm
 hoi làm khi tằm hoi nước luân hoi con đi về cả mình nước hoi, với cả
 có lúc này cha lại nói trợ tại con cha nói này xuy làm gặt dĩa cái tằm
 Chula Sánh Vạn lạy thầy thối tằm cho con, con đây là tằm gia, ghe này xin
 thầy mới lấy hai ha tằm tằm cho con pho tên Lê Tiên Đào Xem Sau

Bach Thuy Con tu đũa 4 năm thì trợ 4 năm Con có 2 bà vợ Chồng bà và
lâu nhà để đi tu hành và ở lúc nào bà ta nghe Bân thầy giảng và bà ta
Chắc là con cô Sơn, con thầy vậy con người Thiên Con có ban vai bề trên Con tu là
nghe cảnh và con phật Bân Con người xin bề trên lúc con tu hành cho người
đi bề phật bị nghe cảnh phật tu quá cách đó 1 tuần thì bà vợ Con năm chín
bác có đũa mẹ Dương Âm đũa người trên đầu giống về con bác con phật tu mới con
ở tu ở cách nào giờ trước phật hôn Con đũa về con thừa phật con đũa tu 50
năm rồi. Mưa râm râm 2 ăn chay 2 ngày đến cửa lay phật mới Mưa đũa mẹ
Dương Âm bác con tu như vậy ở đũa đầu đầu bác đi con mới giờ trước
mới, về con thừa phật vậy chỉ tu làm sao phật bác lay phật đó mà tu
về con mới phật ở đầu, phật bác phật có Sảng Trạng như đó là tu đi
rồi Dương Âm thấy mặt Sảng đây về con nói chuyện cụ con nghe và về con
quá đi rồi con lay phật, mình tu liền từ 2 năm qua về con ham mẹ
nghe Bân giảng của thầy và phật mẹ thầy ở đâu nói cái gì về bề phật
giờ mới đầu về con tu đũa 1 giờ rưỡi, ban ngày trước 1 giờ tu
Chưa tu đi từ giờ đầu đến như bây giờ là mất phật học và ở
đỉnh con cả và hay say viết cụ phật làm thất huyền diệu và con
về con tên Nguyễn Thị Diễm tuổi tân hợi năm nay 68 tuổi và ở
bây giờ về con năm nay ở thầy dạy một ngày say khướt và bà ta
hay say viết tu thiên

Đỉnh xin thầy chỉ tâm

Montreal, ngày 17-10-1990

Trúc cổ thanh tịnh, giác mở đạt thành
Tự mình khai triển tự hành
Nói nói cũng vậy dành ranh ứng tâm.
Lý Trời siêu diệu uyển thâm
Không xin không bỏ, giữ tâm thanh bình
Thực hành khai triển hành trình
Vô cũng tiến hóa tâm linh hợp hóa
Càng tu càng rõ tinh Cha
Trong sanh cơ tử chan hòa tinh thường
Chẳng còn ý lại đùa nường
Tự mình thúc giác yêu thường muôn loài
Chẳng còn ý lại đùa đôi
Hành trình rõ rệt thả trôi việc đời
Trở về thanh nhẹ thảnh thơi
Trời ban phúc đức nơi nơi đạt hóa
Thực hành khai triển thấy xa
Trong không mà có chan hòa tinh thường
Tự mình khai triển mở đường
Diễn quang chánh gốc mở đường tự đi
Nhất trần bất nhiễm uy nghi
Hồn thanh hồn diệu, tức thị đạt thành
Chẳng còn ước nguyện trông mong
Lấy không làm đích tham tông thiên cổ
Thực hành khai triển từ giờ
Qui ý Phật Pháp rõ cơ thiết định
Chúc con khai triển một mình
Bình tâm học hỏi tâm linh đạt hòa./.

Qui' thường,

Lương Sĩ Hằng,

T B con,

Thở con đã tới tay Thấy
Giác mở sông đồng, vui vậy cảm giao
Ra vô tự thúc bước vào
Cần khôn vũ trụ thườ nào giao duyên
Tu hành cảm thức triển miến
Qui về thực chất gieo duyên Phật Trời
Cảm thông thiên địa thúc lỗi
Bể trên coi mở tâm đời trước ở
Tham lam tự tạo nấm mồ
Tu không tiến hóa, ra vô mập mờ
Rồi đây cũng sẽ đến giờ
Biết ai là chánh, biết cò thiên đình
Đi đi lại lại một mình
Trong không mà có hành trình Trời ban
Thực tâm rời lế đối hàng
Biết mình chậm trễ băng hoàng nội tâm
Thực hành cảm thức uyển thâm
Đôi này khó kiếm, khó tâm đường đi
Cảm thông nguyên lý thúc thí
Diễn quang là chánh tùy nghi hợp hóa
Tinh trời cảm thức tinh ta
Trở về thực chất, chan hòa tinh thường
Thực hành nguyên niệm gieo giống
Diễn quang chánh gốc tâm đường tự đi
Tự mình thúc giác làm ly
Trong không mà có tùy nghi thực hành
Cần khôn vũ trụ hình thành
Tu hạnh tiến hóa đạt thành đạt hóa
Chẳng nhớ lý luận ta bà
Tâm ta không đến, khổ qua hành trình
Đi đi lại lại một mình
Chẳng nhớ tha lực, tạo khuyinh mập mờ
Rồi đây cũng sẽ đến giờ

Kính bạch Đức thầy!

Con tên là U - B., kính chúc thầy luôn dồi dào sức khỏe để dẫn dắt chúng con.

Kính thưa thầy, con đã được phước duyên biết được pháp lý vô vi khoa học Huyền bí (phật pháp) và đã theo hành pháp đó khoảng 3 năm rồi.

Nhưng con thấy đường tu mình còn tẻ tẻ quá mỗi lần về thăm viên thi cảm thấy thanh nhẹ, ý chí tu hành khiến con muốn buông bỏ tất cả, nhưng khi xuống núi rồi thì cuộc sống xã hội dường như lơ lửng như nước biển, tẻ tẻ vô cùng.

Một phần nữa tâm trí con thường hướng về gia đình ở Việt Nam vì thưa thầy con còn kết 1 vợ và 2 đứa con nhỏ tại Việt Nam, và con thường bận rộn các việc con ráng lo gây tổ để được đoàn tụ, vì thế con phải rảnh lo trên nhân đạo của mình.

Kính thưa thầy con xin mạo muội kính xin thầy cho con xin ý kiến là nên lo chạy tiền bạc để mẹ con tu nó qua đây sớm hay là ráng chờ đợi để có cơ hội về sống ở Việt Nam? Kính bạch thầy vợ của con cũng đã tu theo pháp lý vô vi khoảng gần vài tháng nay. Hôm nay,

phần tiền chi kế, anh cháu về thăm viên con mạo muội biên ít hàng đến thầy, nếu con có điều gì sợ, rất kính xin thầy trả lời cho con. Mỗi lần thầy về chúng con mừng lắm, nhưng không dám làm quấy thầy để cho thầy nghỉ ngơi.

Cười hờ 1 lần nữa con về gia đình kính chúc thầy luôn luôn dồi dào sức khỏe để dẫn dắt chúng con trên đường về nguồn cõi. Kính thầy.

T.B: Kính xin thầy cho con 1 bài thơ. Cảm ơn thầy! V. - B.

Montreal, ngày 17-10-1990

V B con,

VUÔNG danh qui hội thức chung nhà
BẢY ngổ tám lảnh từ bước qua
Hành trong thanh tịnh tủy duyên thức
Hoc khổ chan hòa thiết thiết tha

Thiết tha đối đao phán ra
Trong không mà có vượt qua cõi trần
Tự minh thức giác một phần
Qui về nguồn cõi lần lần tiên tu
Khai thông từ thức chướng ngu
Trở về thanh tịnh, an du đao đối
Tự minh thức giác từ rời
Sấn si dây đồng tao nơi bắt hòa
Thực hành cảm thức thiết tha
Tĩnh thường sống động chan hòa tính thường
Cha con chồng vợ mở đống
Trở về thực chất yếu thường muôn loài
Chẳng còn ý niệm đưa đôi
Trong không mà có thả trôi việc đời
Cang tu cảm thức chốn lối
Diễn quang là chánh nơi nơi đặt hòa
Thực hành cảm thức cùng Cha
Liên quang vũ trụ chan hòa tính thường
Thực hành thức tính gieo giống
Độ tha tại thế tìm đường tự đi.

Còn về việc gia đình thì con phải giải quyết tùy theo khả năng sẵn có của chính con, giải tòa được sự nặng trước của trường đời thì phân hôn sẽ được thanh nhẹ. Nhịn nhục trên hết, thì đối đao mới song toàn, thiếu nó phải trả nợ, mới là người đang hoàng, còn tự chạy trốn nó thì nghiệp tâm không bao giờ giải quyết được. Chúc con vui khỏe.

Qui thường,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Luong Si Hang' in a cursive style.

Luồng Sĩ Hằng,

W

7 10 1990

Kính thưa thầy.

Con là T 5 W, A Canada

Kính chúc thầy được mãi khỏe thân tâm an lạc.
thưa thầy! Con biết thầy rất bận. Không
muốn quấy rầy. Nhưng việc tu học là điều cần
đó vậy con mạo muội viết thư này đến thầy,
xin thầy tư bi hướng dẫn cho con vì con ngại
muội!

thưa thầy! đã có lần con gọi điện thoại
đi điện đàm với thầy về việc con ăn chay trường
mà phải làm việc lao động. Rồi tự nhiên
lại phải yên tâm thiền quán. thầy có khuyên
con uống thêm Vitamine bổ máu; nhưng mãi
khỏe không được hồi phục như xưa. Bước
lông con phải ăn mặn trở lại ~~thứ~~ thứ bác
khỏe có phần tăng. Rồi lại đến giai đoạn
bị giới vô hình hức điên. Con đã có viết
thư kể rõ sự tình, khi thầy còn dưỡng bệnh
tại dưỡng đường Tây Đức.

Đến bây giờ thì con mới ^{đi} đi tìm điều công phu.
Mà công phu bị thất bại quá nhiều. Kể từ hai
năm nay, khi người công phu không được
đủ giờ như khi trước, khi thì 1 giờ, khi
thì 45 phút. Vì đau lưng, đau hai đầu gối,
đau hai khuỷu tay, trong người thì phết phết
= nhức, mệt mỏi...

②... (Vị khi trước con làm việc lao động, bị
thương ở sau lưng chỗ hai quả thận)
rồi phát đau xuống hai đầu gối, hai khuỷu
tay. Con phải nghỉ hết một năm không
lao động.

Bây giờ đi làm trở lại. Khi trời trở trời
tiết, nóng quá, hoặc lạnh quá, hoặc giờ
thời mang đến phát đau trở lại, làm việc
nặng cũng đau trở lại.

Con nhớ khi Việt Nam cho thấy kể rõ
việc bị giờ vô hình lưới điện, thì con chán
bạo thấy một người là một, nhìn con
với cặp mắt oan hồn lắm, có ý làm hại.

Về việc vô hình như: Chả như hoa khi
trước, cũng đã có nhiều người tin và con
cũng đã tin theo. Bây giờ biết rõ sự thật
thì thấy sợ.

Con một lòng tu hành chân chính, mong
còn được giải thoát trở về với bà tiên.

Xin thầy từ bi loan giải cho con, nên con
có làm lời.

Sau đây con xin được trình bày với thầy
về việc tu tập của con.

Nay con làm pháp luân thường chuyển, một
giờ thờ được 45 phút, thờ thông cả thì mới
hít vào, vì thờ thông con nghe có một đốm
lục tu đi dần chút ít. Mũi ở huyết nào thì
nghe một ở huyết đó. Và các huyết khác...

(3) Theo vòng chạy của nhâm đêo mặt, may hai lỗ tại góc mắt vè tề. Mồ được hĩa đào thành 5 năm trước đây. may một thớ được luyết ấn đường giữa hai chân mày. Nhìn đấng trước trán giữa hai chân mày phớt ra một ánh sáng lớn bằng ngón tay cái, khi ấn, khi hĩa, được một lúc thì đờ cũng chỉ thấy một màu trắng đục như trắng sáng trước mắt (chứ không còn như mây bay qua lại như khi trước)

thưa thầy khi thông được nhâm đêo mặt đờng hết lúc phút, ngủ tạng như vậy, thì có làm cho hĩa nhiệt phát lên làm tổn thương đờ tạng phải suy yên chớ?

Nên có phải dùng loại thuốc nào? để điều trị. kính xin thầy chỉ dạy.

Vê đờ con bị thủ thách đủ điều từ nhâm năm nay, tốt cả đờ sao trọn khờ yên.

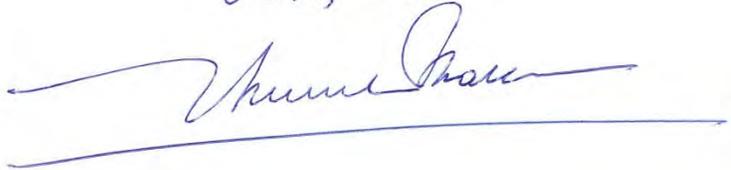
Đờng con tin ở thầy, ở bệ trên, nên vẫn tu hành đờ đờn

Đờ đờ con xin được đờng biết.

Đờ đờ:

P U T

Kính thư

Montreal, ngày 20-10-1990

Anh T

Tôi đã nhận được thư của anh để ngày 7-10-1990 được biết anh rất cố gắng trên đường tu học.

Trong thư anh đã cho biết rằng hiện nay anh có thể hít vô 45 phút. Điều này trong phương pháp Vô Vi không bắt buộc một ai hít vô tới 45 phút. Chỉ hít vô đầy rún đầy ngực, tung lên bỏ đầu mà thôi. Từ ông Cao Minh Thiển Sù cho đến tôi, ngày nay không có ai có thể hít vô tới 45 phút được. Muốn được biết hít vô 45 phút, tôi đã từng nhắc anh để một miếng bông gòn ngay mũi để hít xem có tới 45 phút được không? Nếu hít vô 45 phút, thì bông gòn không bao giờ rớt được. Nếu rớt thì không có sự thật.

Còn về việc ăn chay mà than rằng không đủ sức thì do bộ tiêu hóa không được tốt. Anh nên chọn những thực phẩm hữu ích, như cơm, các loại rau hấp chín, và ngũ cốc mà ăn. Tất cả phải ăn đồ chín thì bộ tiêu hóa mới tốt. Mỗi ngày uống ít nhất 2 lít nước trà pha lợt ấm. Không nên ăn đậu hủ nhiều, vì đậu hủ và nấm có uric acid làm nhức miêng. Gần đây tại Canada ở nơi health food có bán kefir là một thứ men cũng là loại thức ăn rất bổ ích, điều dưỡng bộ tiêu hóa và trị tất cả những bệnh nhức mỏi trong người, và nước tiểu đục. Vậy anh không nên ăn đường trắng, mà có thể thay thế bằng mật ong. Còn muốn uống thuốc thì phải đi khám bác sĩ.

Tu về Vô Vi phải ý thức rõ rằng vạn năng ở mặt đất này đều do nguyên khí của vũ trụ cung ứng, tức là điện quang hiện hữu. Ngày hôm nay anh có cái xác hoạt động được, cũng nhờ lượng điện năng của thực vật, từ mặt đất mà ra. Còn anh tu thì phải ý thức rằng điện là chánh, thể xác của anh cấu trúc từ siêu nhiên mà có. Không thể luận bàn được, cho nên tại thế gian không có một ai có thể chế còn người ra được. Con người có khối óc thiêng liêng, có bộ thần kinh sống động trong cơ tạng, điều hòa bởi nguyên khí của vũ trụ. Chúng ta tu Vô Vi lấy nguyên lý của không không, tức là điện quang, trong không mà có, thì pháp luận thường xuyên là điểm chánh, hỗ trợ cho tâm thân, bộ ruột và khối óc phát triển rõ rệt. Khi anh làm đúng thì trong giờ thiền thấy tỏa ánh sáng và tâm kêu dậy điểm tử bi,

tha thứ và thưởng yêu rõ rệt, cảm thức sự sống nhẹ nhàng và thoải mái. Biết được điểu rời và hằng sống trong điện giới thì quản thông đủ mọi việc. Nhất trần bất nhiễm, không còn nuôi dưỡng sân si buồn hận nữa. Vui trong thanh tịnh và cõi mơ. Còn việc ăn mặc, thì phải ý thức rõ rệt, con thú cũng phải hy sinh đồ tha tại trần thì mới được cơ hội sống chung với chúng sanh. Cho nên nó phải hy sinh xương máu trong một kiếp làm con thú, mới được tiến hóa. Anh nên đọc lại phướng pháp công phu cho rờ rệt, thực hành cho đúng đắn, khai triển bằng chơn ý, chơn trí, gặp chấp phá chấp, gặp tri phá tri, đúng theo chơn lý trồn tri không mê chấp lúc nào cũng sống đồng thì mới cảm thấy tử bi là sức mạnh. Chử Phật đã đạt thành, nếu anh giữ được nguyên ý đó, chử Phật sẽ tận độ cho anh tiến đề dãi.

BIÊN CHO LẶNG MINH CHÂU MỐI PHẬT
LÒNG CHO RIÊNG MỜI GỌI LÀ THẦN.

Sức mạnh để phục vụ cho đời là ý chí, chử không phải thực phẩm. Khi ta nghèo, ta có sức mạnh chấp nhận bất cứ chuyện gì.

Dùng tiến tám tử bộ đầu trở lên, ý niệm Nam Mô là Soi Hôn, A Di là pháp luân thường chuyển, ĐÀ PHẬT là thiên định. Tử đó anh sẽ nuôi dưỡng được ý thiện lành, là tiến hóa ở cõi trên. Tại đây, nếu có dịp anh tìm trong cuốn niêm giám xem có chỗ xúc ruột không, chỗ ấy gọi là colonic irrigation, nếu được anh nên đi xúc khoảng 12 lần thì anh sẽ cảm thấy giảm bớt bệnh nhức mỏi. Tại đó họ sẽ giới thiệu anh dùng thuốc bãng cây cỏ, không có độc chất.

Chung qui là chỉ có bộ tiêu hóa của anh không tốt thôi. Khi tôi qua đến Nhân Hòa, nếu có dịp anh nên đến gặp tôi. Chúc anh vui khỏe.

Qui' thường,

Lường Sĩ Hằng,

D

5-8th 1990

Kính thưa Ông Tám

Thưa Ông Tám Con là người mới tu Thiền và cũng đã được nghe băng của Ông Tám giảng và Video, Con nghe lời giảng của Ông Tám rất là Chi lý và Con mong là tất cả bạn đạo đều thấm nhuần với lời giảng của Ông Tám.

Thưa Ông Tám, Con chưa hề được ngồi tại chỗ mà nghe Ông Tám giảng và cũng chưa hề được gặp Ông Tám nhưng Con vẫn hằng mong là tất cả bạn đạo xa gần luôn luôn ghi nhớ lời Ông Tám giảng.

Và Sau đây Con có một câu hỏi và nhờ Ông Tám giải thích dùm Con.

Thưa Ông Tám Con xin ví dụ, A và B.

Thưa Ông Tám, Ông A thì biết Thiền và cũng nghe băng của Ông Tám và Con không hiểu là Ông A đã mở Huệ hay Chưa!

Còn Ông B thì người mới tập Thiền và Chưa có mở Huệ.

Nhưng khi Ông A ngồi gần Ông B thì Ông A than là "tại sao mà người gần ông này thì thấy được kinh - kệ, không Chín được.

Thưa Ông Tám, trong khi đó thì Ông B.

Vấn đề nhiên liệu cũng nói chuyện và không có ý gì là lừa bịp.

Thưa ông Tâm, có phải người thiên lân mà người gần người với thiên thì họ cảm thấy khi chim, bay là họ không thích nhau?

Kính thưa ông Tâm, với khi ông Tâm thuyết pháp cho tất cả bạn đạo xa gần đến nghe, mà tất cả bạn đạo người gần ông Tâm thì được ông Tâm ban cho thanh điển và tuộc của bạn đạo đều có làm cho một thanh khí điển của ông Tâm ban cho.

Như vậy là làm sao để nhớ ông Tâm giải thích cho con được liền. Xin trân trọng đờn ờn ông Tâm.

Con xin cầu chúc ờn trên lộ trí để ông Tâm đờn - đờn cho tất cả bạn đạo với cũng như cử tu cho tất quả.

Kính

Qu - c t

LƯƠNG-SĨ-HẰNG

Thiên đường Montréal

Montreal, ngày 23-10-1990

T T ,

Ông Tám đã nhận được thư của con đề ngày 5-8-1990 được biết con đang trên đường truy tầm chơn lý.

Nói về con đường nặng nhẹ, Ông Tám xin phân như sau:

a) Người tu theo đường lối của Vô Vi tham thiên đúng, và nhiều giờ, thì điện năng của người ấy sẽ được thanh nhẹ hơn người không có thiên, cho nên khi ngồi gần người không thiên, người đã có thiên cảm thấy nặng trước vì người không thiên điện năng họ không có thể thanh nhẹ được. Họ chỉ đứng lý đối, nghe chịu không nổi, cho nên người tham thiên cảm thấy nặng mà thôi. Đó là nguyên lý của điện năng. Con người có thiên mà nghĩ xấu cho một người khác, thì điện năng của họ cũng phải bị tri xuống nặng hơn, bởi vậy cho nên Ông Tám thường nhắc nhở người mới tu phải ý thức rõ Vô Vi là gì. Vô là không, Vi là nhỏ nhất cũng không. Trong không không mà có, lúc nào cũng nhẹ nhàng và thoải mái cả. Điện năng trong người nhẹ thì đầu óc con người nhẹ. Điện năng con người nặng thì đầu óc con người nặng, vì lo âu và khối thân kinh bị dấy động.

b) Lấy tâm đối mà xét thì người trong đạo phải vui với nhau, nhưng mọi người có một duyên nghiệp khác nhau, có một tâm trạng và trình độ khác nhau, không thể giống nhau được. Cho nên phải mượn lối chơn lý để thúc tám hành giả trong khi ngồi chung, tự nó sẽ khai mở thức hòa đồng sẵn có ở bên trong, thì mới nhìn lại tính huynh để thất sự được. Còn về đối, người nào cũng có tánh nóng và bức bối cả. Tại sao? Thừa, tại vì nó chưa ổn định và khai mở, cho nên Ông Tám thường nói cảnh đối là bãi trường thì, mọi người phải đủ phải học và sẽ tiến tuý theo lãnh vực sẵn có. Không nên chế đối mà mất đạo, và chế đạo cũng mất cả đối. Sự tuồng quan đó không khác gì bóng với hình. Còn mới tu, con phải nghe nhiều cassettes, chính Ông Tám đã học hỏi nói nhiều người từ những câu hỏi đọc đạo đến lời phê phán trong chơn tâm của mọi người mà ông

LƯƠNG-SĨ-HẰNG

Thiên đường Montréal

Tâm đã lạnh hổi đến ngày này. Chỉ biết học và tiến mà thôi. Con mới vào học, nên học cho hết lý, nghiên cứu cho kỹ và thực hành cho đúng, thì con sẽ nhận ra con là học viên của căn khôn vũ trụ. Con sẽ khai thức vô cùng và thường yêu tất cả mọi người. Thấy đời rất quý, đạo càng quý hơn, lúc đó con sẽ sống trong cỗ luật đời đạo song tu sẵn có. Vui trong thanh tịnh và cõi mở.

Vạn sự khởi đầu nan, phải học và tìm tòi thì cái óc mới mở. Chúng ta đều có điện năng trong cỗ tạng. Khai mở khối óc chẳng còn si mê. Và không sợ bất cứ những sự kích động và phản động từ đâu đến, khi chúng ta sống thăng vào điện giới thì mới thấy rõ chơn lý. Một cọng rau con đang ăn cũng do điện năng của vũ trụ cung ứng. Sự di động của cỗ tạng của con hiện tại cũng nhờ điện năng của vật thể và tự nhiên cấu trúc hình thành. Con phải hiểu điều này mới nhận thức ra thể xác của con là một cỗ luật do trời sắp đặt. Nếu con làm sai là con tự hủy. Nếu con làm đúng thì con sẽ hưởng được hạnh phúc cả vũ trụ, đời lẫn đạo.

Chúc con vui tiến.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng,

U C , Ngày 11-06-90

Linh Bạch Chay,

Hôm nay con mạo muội xin trình
bái lời vàng ngọc của thầy. Con hết sức
long trọng chắp sớ báo la, thầy không
quan ngại sẵn sàng hy sinh giúp đỡ
chúng con trên con đường đi tro và nguồn
cội. Con vẫn bị lệ trên đường đi hầu và
không sao diệt được những ý tưởng xấu,
con luôn ghi sớ con những con lại không sao
bỏ được những lệ này xấu. Chưa thấy
con tên là N N V

Sau này 1/2 Mẫu tuất
Con xin thầy cho con vài lời đi in làm
lời chi móm đi in lấy đó luôn trao
đi đi sớ đi in luôn. Và khi con này
con được tin đó con mất, con nghĩ có
đi tang như vậy con bây giờ phải làm
sao.

Con không sao hết lên lòng tin
lời và mang ơn thầy. Con đã có điểm
phước gặp được thầy, con xin hứa từ nay con
luôn luôn tu tập đi không phụ lòng thầy.
Kính bái
con - nquan

LƯƠNG-SĨ-HẰNG

Thiền đường Montréal

NGUYỄN giáng trần tho hưởng nghĩa ân
NGỌC trung hữu báu tu' khai lần
VÂN hành tan tui tùy duyên thức
Khò hạnh bình tâm xét xét phần.

Xét phần đởi đạo bao lần
Nghĩa ân vay trả ta lần tiên tu
Chẳng còn nuôi dưỡng mê mữ
Điện quang là chánh trũng tu hoài hoài
Ăn vô cảm thức thanh đái
Tri' khai tâm mở tiến hoài không ngừng
Công đồng chẳng phải người dưng
Cùng chung thanh nhè cùng từng cảm giao
Van linh khai triền muôn màu
Bình tâm học hỏi trước sau dung hòa
Cảnh đởi tam bộ phần qua
Trưởng thí phải học chan hòa tính thường
Tri' bền khai triền mở đường
Bình tâm niệm Phật yếu thương muôn loài
Chẳng còn hưởng ngoại đưa đời
Trở về thực chất xét soi chốn hôn
Van linh khai triền trưởng tôn
Tâm vô quái ngại chẳng độn dập tâm
Khai thông cảm thức mừng thắm
Trong không mà có cứ tâm cứ đi
Tự mình cảm thức xét ghi
-Đường đi sẵn có ta đi về nguồn./.

Khi thực hành thiền mỗi đêm, con cầu nguyện cho cha được sớm
siêu thăng tịnh độ trong vòng 21 đêm.

Qui' thường,

Lương Sĩ Hằng,

Montreal, ngày 23-10-1990

Chàng T - 1 - 1990

Bach Klui Thầy,

Con là H p. N N, pháp danh
H L, sinh năm Kỷ Dậu (1909) 28 tháng 2,

Năm ngoài 1987 cháu Thiên Huệ Nhi cho
con cuốn sách "Tu chùa em?" Con đọc xong
rất mừng đã được của bác. Con thi hành
ngay theo lời chỉ dẫn may ra nhờ Pháp-lý
Vô-bi Khoa-học Huyền-bi Phật-pháp của
Đức Thầy sáng lập mà con sẽ được khỏi cái
bệnh arteriosclerosis nó hành con đã lâu lâu
rồi cả bác sĩ đã chữa cho con đã mười năm
nay mà vẫn chưa khỏi. Nay con quyết tâm
thi hành phương pháp huyền diệu này để
chống thoát cái bệnh kinh niên của con.

Con thành tâm tạ ơn là Đức Thầy,

Kính dâng lòng tri ân của con -
H - N

LƯỜNG-SĨ-HẰNG

Thiền đường Montréal

Montreal, ngày 24-10-1990

N N ,

Thỏ con đã đến tay Thầy, đã biết con đang trong hành trình thực hành giải tỏa trước khí trong nơi tâm.

Phương pháp Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là một phương pháp điều chỉnh tâm lẫn thân. Con người tại thế luôn luôn mang tâm bệnh, chuyên ít xịch cho nhiều, trọng vào bệnh mà quên đi khả năng tiến hoá, cho nên bệnh càng ngày càng nặng. Kỳ thật, là duy nhất. Ý chí mỗi hội tụ được diên quang trong cơ tạng của mình, hồi sinh và thăng tiến. Sự hiện diện của chúng sanh tại thế là do nguyên lý cấu trúc từ siêu nhiên mà có, cho nên mỗi người có một thân xác siêu điều vô cùng. Thế gian chứa bao giờ có khả năng chế được một con người như chúng ta, đầy đủ diên năng tiến tới vô cùng. Khối óc lúc nào cũng ben nhảy và từ khai mở được những gì u uất trong tâm. Pháp Lý VVKHHBPP là khu trước lưu thanh, cho nên con người thực hành đúng thì sẽ tự nhận lấy sự thanh nhẹ mà thôi, trở về với thực chất là diên quang trường tồn. Khi thực hành ba pháp, tức là đang ăn nguyên năng của vũ trụ, thanh khí điết, tự giải tỏa và thanh lọc, vận hành theo chiều hướng tự nhiên. Càng tu càng lâu thì phải lưu ý sự ăn uống của chính mình, nhai cho kỹ trong lúc ăn, thực phẩm là y dược, phải hòa tan với nước miếng sẵn có của chính mình mới nuốt, thì nó mới giúp được bộ tiêu hóa tốt, và tự giải tỏa những bệnh nan y. Vậy con nên thực thi cho đúng đắn để cho phân hồn hồi sinh, trẻ trung và cõi mở trở lại. Chúng ta sẽ không còn sự già nua uy hiếp nữa, chỉ biết giữ tâm thanh tịnh để tận hưởng ân phúc của Trời Phật. Đa lo đến đây thì học tròn khóa nhìn nhục, điểm tử bi sẽ khai triển, thì mới cảm thức được chúng sanh tức là Phật, Phật với chúng sanh là một, tự nuôi dưỡng chí thăng hoa thanh tịnh, thì sẽ không còn sự chết sống luân hồi nữa.

Chúc con vui khỏe và tuổi đẹp.

Quý thường,

Lường Sĩ Hằng,

H. K. 17.9.90

Kính thăm phụ thân thường.

Con mới nhận được thư của bà phụ (bác bảy đồng).
Kêu con về mua ít dầu cho bà Kế mẫu 80 tuổi
rồi, nhưng con chưa bán nhà ở có tiền về kịp
tháng 9. Con đặt vé máy bay lại đi 5-12 đến Saigon
12 giờ 15, con hiện giờ ở quê bạn đang cũng mong
con về để tổ chức lại sự việc khổ bạn vui cho nhân
loại, con sẽ nghe theo lời phụ thân làm việc trong
mình. Chánh thường yêu tha thứ con gì yêu thường
phụ thân mà làm việc dù cực khổ cũng ở sao miệng
người người tâm lương niệm Phật an vui, con mới
được thư Tô yêu cho đây là chánh phải lúc này.
Cho nhiều người xuất ngoại mà ở thâu lấy nhà
nên nhiều nhà bán làm, con sẽ thâu hong làm,
vì lời của con luôn bán tuy kiếm tiền cực nhưng rất
dễ kiếm tiền, nên đồng tiền con hay phung phí cho người
muốn tin người lại bị họ giết bây giờ già rồi phải
chính con làm ở tin và cho nhiều nhà, Thước Khu Đại
Hội ra về đêm cuối cùng anh Lạc bán với anh Chân
loan đảo giao số tiền 1000 US cho con đem về VN cần
giúp bạn đảo (tiền lời bán áo lời) con có lúa sẽ chụp
nhưng làm anh làm việc ở VN đang trong báo để làm
sáng tỏ công quả khỏi ai nghi ngờ anh Lạc rất đồng
ý từ này con về VN sẽ mời anh Tâm và quý chú bác
loan đảo lập thành ban cố vấn kiểm điểm tại chánh
và xây dựng thành lập cơ sở hương mãi kiếm tiền của
khó, cũng trả lương cho bạn đảo nào ở việc làm, phải có
hạt tử kỷ luật kiểm soát chặt chẽ từ tiền xuống dưới
đầu phải một mình con làm, mỗi chỗ sẽ cử đại diện
vào ban cố vấn, để sau này khỏi ai nghi ngờ con cũng
khỏi ai nghi ai, con làm đầu gặp quý chú bác lớn tuổi
và anh chú em rất tâm thành, thiên giờ ai cũng hiểu
công đức và sao, những lần phải có người cố gắng
cường quyết lòng bằng chánh, thực dân đầu, nên ở thì

Không ai dám làm dám hy Sinh phải có hạnh phúc nữa
con nghe tito nói là thầy nói Tô Anh về VN sẽ bị gạt liệt
thần làm con lo và đau bỏ ai, nếu họ có ý đồ lại đi có tội
địa ngục sẽ đời họ, phụ thân năm nay con 52 tuổi rồi
lần nào cũng thất bại việc làm từ mình. Chạy bỏ hết con
thầy con có tội lại thuê một chút là từ ai, qua bao khóa
đào con ngày khác hàng Tô Anh ngày trước phụ thân
tin con hề nghe phụ thân con sẽ thân trong hợp của nhà
o tui con chết đời, sự thật đang chết đời gì liệt thần rồi
phải muốn số tiền của má chiếu trả tiền thầy kiến
25.000^{tr} may phúc ông luật sư con o lấy tiền công con
người mua thuê 1 đất hàng ăn họ thừa muốn luật sư
mày nên mất làm con o muốn thừa họ lại vì con nghĩ
do lỗi con con cũ tiền thuê thân cho, lại thêm 60 ngàn
đề con về VN làm phúc ai biết lại có bài học, năm
nay con gặp hạn tại mất của tháng 8 có thừa kiến luật
sinh đúng quá, con o muốn người ta mua chiếc con số họ
có tội, nên con đánh dấu 25. ngàn trả tiền con kiến được
trên, thường con kiến o ra, bây giờ luật sư con viết thư hỏi
đeo trả lời đó rằng mỗi gửi cheque của con đi, bà lấy tiền
nhặt trả thêm lên, 1 Triệu 600 ngàn, con cầu xin phụ thân
giúp con giải quyết giấy tờ cho xong, đề bán nhà cho mua
con bán lời đã cầm ổn phụ thân nhiều. Ông đặt 50 ngàn
muốn giá thấp nếu họ o mua con sẽ bán lại cho bà lý
cả gia đình. Thịch làm tội nghiệp phụ thân o? Đứ chúng
nào đi đâu? Con xin cầu phụ thân đi Tết đến HK 15-2. 91
mừng 1 Tết cũng tui và quý bạn đạo, cũng tui đi Tamng công
chơi vài tháng nghỉ ngơi, cũng phải đi vì lúc trước con làm
nhiều quá bây giờ biết một phần đường kính hành hạ quá
phụ thân cần có năng lực ra mở hội cho tế bào sống lại
vì nữa liệt đởm o? đã tạo nhân lại chết tế bào, phụ thân
cũ o trong máy lạnh loài dàu có sức khỏe phải có o khi thiên
nhiên con đời phụ thân, anh HL cũng đi, Bức chia nói kêu
phụ thân nên đi, da đen mặt mới là làn da lạnh mau
những o phải phổi nặng chày dàu, mùa xuân đi Tamng công
giờ Xuân thời thời tình người làm, chết thế không khi có mùa
non van vật vui với niềm vui của siêu nhiên tui con trong
tin phụ thân trả lời, phụ thân nghe con một chút, con sống
mau khỏe mới con đó thừa phụ thân thường là con o lo thiên
sư Bê, khuyên phụ thân đi nghỉ. Phụ thân cần giúp dân Tamng
Đông Anập gì dàu hỏa, mỹ đem quân bày lại đến pháp đến
quần đi Tamng Đông, làm HK cũng đi kính tế dàu sang lên 7, 03
1 lít lên giá 2 lần, năm 91 HK sẽ có thêm Đài TV mới hình
nhử phải trả tiền muốn 24 H có phim tin tức coi, mỹ đem cung
VN Kỳ kết nhau, Ng Văn Sinh qua Tamng công gặp ông Bức, o
tiết lộ tin tức, TC sẽ cho 2 bộ tướng qua VN sau. Thế bạn hỏi mĩ
o? Tamng công danh dự của người Tamng Hoa. l.c.

Non van vat vui với niềm vui của siêu nhiên tài con trong
tín phục thiên hà lời, phục thiên nghe con một chút, con sống
mạnh khỏe mới con đó thì phục thiên thường là con ở lộ thiên
suu Bê, Khuyển phục thiên đi, orbi. Phục thiên cầu giúp dân Tầm
Đông Anập sĩ dẫu hóa, Mỹ đem quân bày lại đến phải đến
quận đi Tầm Đông, làm HR cũng là kinh tế dẫu sang lên 7,03
1 lit lên giá 2 lần, năm 91 HR sẽ có thêm Đại TV mới hình
như phải há tiên muốn 24 H có phục tin tức coi, Mỹ đem
VN Kỳ kết nhau, Ng Văn Linh qua Tầm Công cấp ông Bả, 0
tết lễ tin tức, TC sẽ cho 2 bộ tướng qua VN sau. Kế Văn Hồi m
3 Tầm công danh dử của người Tầm Hoa làm '90-'96 sẽ
ở nước khác, liên hệ nòng 31 độ, có báo anh ở thành, mới có 50 người
hai tỷ nay đi Mỹ, sẽ có số người về VN, Mỹ nói nếu năm tới ký kết
VN được sẽ cho tiếp đón nhiều người qua Mỹ tin tức con nhiều, con chết
viết nói rồi phục thiên ơi! Kieu bài con TA

H K 17.9.90

Đỉnh phụng thân hương nhỏ !!

Con cũng anh Hoàn hồng và hai cháu kính lời thăm chúc phụng thân an vui mạnh khỏe, gửi lời thăm em Bê mạnh khỏe.

Con nhận được thư em Bê ngày 15-9 gửi 7 con liền đi mua máy khâu cũu tiền trung công ở Kowloon, có chỗ bán 1300# không biết còn đi tiền ghe Hwa giá bán 1250# giá mua 1125# (bớt 10%) Bê gửi 1550# còn lại 425# gửi bảo đảm 55#60 còn dư lại là 370#

Con hương nhỏ phụng thân quá biết làm sao bây giờ ?? chỉ còn đem tình hương nhỏ theo cầu niệm phật, giống nước mắt nhỏ hương phụng thân để tu bỏ vào thanh tịnh và nhân nhân nhân mong ngày nào thành đạo được hả ân tình, nghĩa trọng quan hoài của phụng thân ban cho con cũng gia đình con và để tận độ chúng sanh thế tử cho đạo, con thì biết phụng thân hương con lắm muốn con được an vui tu đạo, nhưng chúng sanh chưa an con làm sao an được, thế theo bước chân phụng thân hành khất đó đây cũng là cái mong của con thì bé muốn cứu khổ ban vui, nhỏ duyên lành tiền kiếp từ 10 năm nay có tình hương của phụng thân thật sự sửa ân tâm, hơn cô đơn của con thế, con dường khốc vì hương nhỏ bóng vị cứu thế ban an lành cho muôn người, phụng thân thật là thần thông quảng đại nếu có được đồng gần phụng thân con sẽ học cái đức từ bi hương yêu tha khi thành tịnh của phụng thân để tu sửa tâm tâm thêm tục ngữ có câu gần mực thì đen gần đèn thì sáng, con thì cứ gần mực hoài, may phúc không đen nhưng ở sáng hơn như linh hồn con mong muốn cho nên lắm lúc quá buồn chán cho hoàng cảnh và loài học ở thiền tiền giúp con tiến hóa mau, hơn con như ở 2 thế cả thiên tử hoá làm sao bây giờ lời phụng thân ?? phụng thân con nhỏ không gần 10 năm rồi ở Marseille phụng thân kêu con phải thế nước mắt thấy phải thực hiện tình hương tha thế dù chết cho tận đường nạt thịt phải thực thành con cũng đã thế, phụng thân kêu con tu phải thế giải thoát nếu ở giải thoát thì bỏ tu đi

con cũng đã thế, bởi vậy mà Thăng nói với anh Hoàn không, chú Tô Anh có gì liền Thăng đau, bằng cấp ở có, chú liền Thăng, là dân thế giải thoát trong khi Thăng, và ai cũng ở dân thế bởi vậy chú Tô Anh phải chịu biết bao nhiêu đau khổ, khổ vậy mà chú Tô Anh dân giải nghiệp từ từ tiến, bởi xưa phật thân kêu con thế con thế vì con muốn chết ra đi liạ thế, càng tu đến ngày nay càng hiểu rõ có tội mỗi người có mỗi duyên phận có lẽ nên hóa độ dân đất điểm đạo mỗi người đi, tội nghiệp Thăng con những tiếng con cố gắng tu để sau này cùng Thăng và gia đình, bạn đạo đồng hành lo cho đạo chia sẻ sứ đấng cay quan trọng của phật thân lo cho chúng sanh trong kỳ nguyện đi Lạc cứu khổ ban vui sắp đến, những những người phật thân có niềm tin vào họ thì lại là những bạn đạo làm phật thân đau đớn nhất không, từng trải với đạo làm thế đạo thật tội nghiệp quá bài thì quá gât gạo nề ở có chôn tâm tu hành làm sao thoát được ma tình duyên thế, con thì con cái phật may có tâm chôn thành tu học và nghe lời phật thân dạy bảo biết sửa tánh và căn bản không hóa đấng như lời thế mà có Đại Hùng đại lực trí dũng nên ở chắc bề thế và bỏ tu, bây giờ con mới hiểu rõ là tại sao chú tiên phát Bồ tát hãy phát lời thế là để tánh và lực căn thật tình lực đức tu nó bất được ở dân làm bây để cốt tủy nó giữ chữ tín số tội tử nạn mình, con tìm được chôn lý ấy con Sung Sống an vui với tâm hồn, nhiều lắm, con xin cầu lạy phật thân chia thế cho tất cả và cầu giúp những bạn đạo lân cận cũng phật thân ở!!! người Tâu có case lúc ngủ, chết, chết vì sẽ chúng thân vì phật, kẻ tên không cầu giúp bề dưới

Chờ lý áy con Sung Sóng an vui với Tam Môn, nhiều lắm, con xin
cúi lạy phụng thần Kha Thủ cho tất cả và cúi giúp những bạn đạo
lần cuối cùng phụng thần ừ!!! người Tào có các lực người, nhiều,
nhất vì sẽ chúng thần bị phụng, bề trên không cúi giúp bề dưới
sẽ xả lấy đau khổ lắm, đau khổ thân thể, ở HK tháng 7 phụng thần
nói với con thầy như tâm thầy ở ai hung thành với thầy hết lo
nhìn anh mắt thầy mà lẽ con chảy nước mắt khóc, bao nhiêu năm
tháng phụng thần đi khắp đó đây cứu khổ gì ai? có ai thành hiền ở?
thật người đời quá ừ khổ đó, chủ tiên Phật từ trong không đến sẽ về trong
không mà, tức, phụng thần ừ! sẽ thật nhiều khi con muốn thét lên,
nói cho quý bạn đạo biết tình huống của phụng thần cao quý lắm
vô giá ở mua ở bán ai ừ! nhưng con biết sẽ có người ở mà con
mới có số người chưa thấu tiết độ của sự thường yêu tâm họ
chức tâm ra chôn giá trị đó của họ kéo vãng vô giá đó là
chôn tâm thật sự của mình mình đời với chính mình
nhưng hãy mới luôn theo yêu thường tâm thể, sau mới
biết yêu quý cha thôi chủ tiên Phật cũng đức sự phụng của
toàn thể bạn đạo, riêng con thể sẽ liệt thể cho phụng, thần
để phụng thần sanh tồn vĩnh viễn độ tha sanh chúng, nhất
nhất tâm hằng cầu xin ngày tạo ngộ cùng phụng thần. Có
người nói con nói nhiều những họ chưa hiểu Tô Anh
thường nhiều đau nhiều, phụng thần còn hơn con tâm
ngăn lân bao la không yêu cho nhân loại, phụng thần
có biết con thường nhớ lắm không phụng thần ừ!!! Hồn phụng
thần thật nhiều.

Kính bái

Con T A

Montreal, ngày 24-10-1990

T A ,

Thở con đã đến tay Thầy
Biết con lẩn lộn ngày ngày sửa tu
Giúp mình giúp họ trũng tu
Đường đời tạm bỏ tạo ngu tạo khổ
Trưởng chạy diệt dục giải mờ
Tâm không qui nhất hợp có thiên đình
Đi đi lại lại một mình
Hành trình sống động, chơn tỉnh quang khai
Thường yêu giải tỏa miệt mài
Trí tâm niệm Phật ngày ngày đạt linh
Càng tu thể hiện tâm linh
Diễn quang bừng sáng, rõ minh hơn ai
Chẳng còn lý luận tranh cãi
Chiều sâu đạo pháp miệt mài tu
Thế gian vụ lợi tạo mù
Lòng tham không đáy khó tu khó hóa
Điện năng sẵn có trong nhà
Vĩ tham động loạn tà bà khắp nơi
Ý lành không hưởng về trời
Lâm sao đạt đạo, nơi nơi thanh hòa
Đêm ngày giải tỏa tĩnh ta
Trong không mà có chan hòa tinh thường
Đường đi sáng chói như gương
Hành trình tự tiến tự lưỡng tự đi
Cần khôn vũ trụ khác gì
Thanh tâm tự luyện tâm thì đạt an
Trước thời làm lý bạc bần
Thành thời cảm thức cảm an cảm hòa

Càng tu càng thấy mặn mà
Thực hành là chánh chan hòa tinh thường
Hành trình khai triển mở đường
Tâm linh tiến hóa yêu thường muôn loài
Chẳng còn lý luận đua đòi
Về không thanh nhẹ, sáng soi muôn người
Thầy nay chỉ có biết cười
Người người hiểu lý tính người dở dang
Ngày đêm suy luận bạc bần
Trong không mà có vẫn bản liên tu
Chẳng ai chịu thấy mình ngu
Tu tâm không sửa an du bề ngoài
Thực hành mới thấy thanh đài
Trí tâm tu luyện trong ngoài cảm an
Thế gian cũng có thiên đàng
Sửa mình tiến hóa đang hoàng hôn xưa
Đi đâu cũng cảnh mây mù
Trở về thực chất môi vũ lòng nhân
Chúc con tiến hóa tử tăng
Thầy nay vẫn học, vẫn cần lý đời
Chúc con học lý của trời
Tinh thường ban rải nói nói an bài./.

Quý thường,

Lưỡng Sĩ Hằng,

M. Lu ngày 16/2/90

Kính gửi Thầy: Lương Sĩ Hằng.

Hôm nay con lật bát xướng trạng pháp pháp này, chắc
có lễ thầy nghe nhiều lắm!

Chúc thầy! con là em rể anh Nguyễn Văn Giác ở NHẬT
Cũng được như anh Giác, ngày nay con được hàng bát.

Như vậy hôm nay anh Giác cũng như thầy, và con cũng như
Thầy, vậy hôm nay lòng con cảm tạ lòng cao lương từ bi
của thầy, và nơi chúng ta cảm ơn trong đó (vô vi),

Vậy hôm nay con cũng có gì tốt, mong thầy rộng lòng
cho ban phần con 1 ít hương như: Sầu (vô vi) để về
tư tập, vậy mong thầy trả lời!

Cung Thầy ở quê xa! Không làm sao để hội ngộ
gặp thầy, cho con xin theo hình tượng, hội pháp vô vi
và nói lên 1 điều gì lòng ở Con tức muốn.

Vậy nên em chú hoàn hảo, được như anh Giác cũng tận
tâm chiếu cố đến ban phần Con, từ ngày nay em được
thỏa nguyện lắm nhiều!

Chúc Thầy, Con xin Thầy trả lời đây này.

Hôm nay Con Thầy một hàng ngũ) Đạo hiểu trong
nhiều Chùa như hải, sự việc như sau!

Ngôi Chùa xây cất đã lâu, và lâu lắm rồi, nhưng
hôm nay cũng đã thấy Ngôi chùa đang bị suy sụp,
Nhưng! Những người trong đạo hiểu ở Chùa như hải
có lòng từ bi, nhưng khi có lòng đại ngộ, vậy nên
Ngày nay con cũng đã hợp Cái đạo hiểu trong ngôi chùa
Như hải, và cũng nêu lên 1 sự rất cần ^{thầy} khi có
tâm chân, ngôn ngữ, để cũng đứng cho phát âm
Của, vậy nay con cũng thu thật rằng là, sự

nhà Chùa như hai, đi về núi sau.

Ngôi Chùa xây cất đã lâu, và lâu lắm rồi, nhưng
hiện nay cũng đã thấy Ngôi chùa đang bị suy sụp,
Nhưng! Những người trong đạo hiểu ở chùa như hai
có lòng từ bi, nhưng khi có lòng đại ngộ, vậy nên
Ngày nay, con cũng đã hợp Cái đạo hiểu trong ngôi chùa
Như hai, và cũng nên lên 1 sự rất cần, ^{phải} khi có
tài chánh, ngân lương, để cũng dùng cho phát âm
Cũng, vậy nay con cũng thu thật rằng là, sự
thấy rộng lòng (hãy là, cho 1 ít tiền để về xây
Đứng lại ngôi chùa (như hai),

Vì dân lao động ở xã như hai này bác rú là
Sang làm, chừa ăn, biên độ rất đời lắm thấy
Vây mong thấy có gắng tận tình giúp đỡ cho, để
về xây Đứng, vì con thấy nói chuy thật Cờ
Cửu Duyên, là cha mẹ là ông là là từ phát
Nhưng con nhìn thấy thật là trái trái quý,
Vây nay con Chay mặt Trần Đạo hiểu

đứng, vậy may (Cháu) cũng như hồi vô vi
lấy rầy lòng bác sĩ như giọt long phượng con
như thường Trần Đạo hiểu là như hai.

Cháu thật cảm ơn Thầy, Mong Chiếu có Tân
Tĩnh Giúp Đỡ

Sau Cùng Cầu Chứa Cháu Như hồi vô vi
gặp được nhiều sức khỏe.

Đệ tử P v B

Cũng như Cung điện từ bi.
Vô vi mở sáng Tòa long phượng con,
Mười đời biết nghĩ vô vi
Vạn đời vạn hạnh đời mình mới hay,
Cũng như anh ấy nói ra.
Lòng con nay đã khỏe nhiều lắm Thầy!

Chữ cũ viết.

Cháu Cháu sức khỏe đời đời.
Cũng lại lúc ngộ gặp nhiều rất may.
Ngày nay con có gặp lên
Nó Chung Tôn Tắt Vô vi lúc này.
Cho con gặp ở tâm long.
Cháu Trần trong phái vô vi môn Đức.

Cháu Cháu a!

Mong Thầy khi nhận được thư này
hãy cảm gấp gấp để con khỏe lên.
Em mừng Thầy lắm!

Đệ tử P v B

Trong Chưc là như hải, Xin chút ít tiên để về lấy
đứng, vậy mong (Chầy) cũng như lời vô vi
lấy rỗng lòng bầu cũ như giọt long thanh xuân
như hương trầm Đâu đâu là như hải.
Chấn thật cảm ơn thầy, Mong Chầy có tận
Tâm Giúp Đỡ

Sau cùng Cầu Chưc Chầy như lời vô vi
gặp được nhiều sự khởi.

Lê Tử P. v. B.

Cũng như Cung điện từ bi.
Vô vi mở sáng Tòa long thanh xuân.
Mười đời biết nghĩ vô vi
Vạn đời vạn hạnh đời mình mới hay,
Cũng như anh cũ nói ra.
Lòng con nay đã khởi nhiều ~~ở~~ làm Chầy.

Chữ cũ viết.

LƯƠNG-SĨ-HÀNG

Thiền đường Montréal

Ngày 25-10-1990

V B ,

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 16-7-1990, được biết con đã nhìn bề ngoài và cảm động.

Con tu về Vô Vi, phải lấy tâm thức làm cách mạng, nhìn vào trong thì khởi óc mới mở ra. Còn nếu nói đến Phật là người thoát phàm, không dính liú gì đến vật chất cả. Không phải con người có khả năng đem vật chất mà xây thành ông Phật được. Giá trị của Phật và phần hồn của chúng sinh là vô cùng. Con có duyên lành biết được Vô Vi là phải hiểu được thực chất của Vô Vi là Không Không, thanh nhẹ và vô cùng, không bị một ngoại cảnh nào có thể trí kéo và tạo nghiệp tâm được. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là giải nghiệp tâm, không tạo nghiệp tâm nữa. Cho nên Vô Vi lo trở về với chùa căn khôn vũ trụ, chứ không lập chùa tại thế để quyến rũ người hiền. Nhưng thực hành để ảnh hưởng người hiền, kẻ yếu nó phải tự mạnh lên, thì khởi óc của nó sẽ bùng sáng ra, thực sự tha thứ và thường yêu để đóng góp. Tâm linh là chủ, chứ không phải xác là chủ nhưng tình đời họ hay hiểu sai lầm rằng vật chất là chủ của tất cả. Cho nên họ đi ngược chiều, thờ Phật nhưng không hiểu được nguyên lý tứ bí là gì, cho nên nhầm lẫn sắc sí, càng ngày càng gia tăng. Thờ Phật nhưng chùa bao giờ gặp được Phật cả, như người có hồn hướng ngoại thì làm sao hiểu được phần hồn. Họ lúc nào cũng thiếu thốn và khởi cả. Con người phải đi xe hai bánh mới vui, nhưng ngược lại tại thế gian, họ chỉ đi xe một bánh mà thôi, đưa tiền bạc và vật chất lên cao hết, để tự ép bỏ tâm linh thì đời nay đến đời họ sẽ không làm được một việc gì phát triển đứng đắn cả. Kể cả chế độ tự do hiện tại ở bên ngoài cũng chưa ý thức được sự căn bản của tâm linh và khởi óc.

Hiện tại con đang có khởi óc và bộ ruột nhưng con đã từng quên bộ ruột và khởi óc. Tại sao? Thưa, tại vì hướng ngoại, thấy sự khổ của người khác nhưng mà chưa thấu đáo được nguyên lý tại sao khổ? Thưa, tại vì họ bỏ họ, họ mới khổ. Cứ tưởng lầm ăn no ngủ kỹ là khỏe mạnh, thì phần trí không bao giờ mở, đi đến quang không bao giờ được đối đảo, sức mạnh tứ bí và ý chí không phát triển, chỉ chôn mình vào đồng tiền bạc mà thôi, lại quên đi tính người và tình trời là một.

Còn đối với người tu đứng đắn thì họ cảm thức được tình trời và tình người là một, cho nên có cấu thể thiền hành đạo, thay trời làm việc đứng đắn thì mọi việc sẽ được thông suốt, kể cả ăn uống cũng phải cảm thức trật tự của vũ trụ. Con đi biển, con nên ý thức rằng con cá không để gì tạo được, nhưng con người vì sự sống tam bộ tham lam, cho nên nuôi dưỡng ý niệm giết chóc, giết cá để sống, giết cá để vụ lợi thì đâu còn tính nghĩa trong vũ trụ được. Khi không còn tính nghĩa thì chỉ chuốc lấy sự đau khổ mà thôi. Hậu quả về nghề nghiệp của con thì lúc nào cũng giam tâm thân vào cảnh khổ não và sầu bi. Nếu chúng ta ăn uống biết nhai cho kỹ lưỡng, chén cơm hòa tan với nước miếng mới nuốt thì sẽ tù hãm chế được miếng ăn và sức mạnh điện năng sẽ đối đảo, bộ tiêu hóa không bị hủy hoại. Điện năng khởi óc sẽ được đủ, thì lượng từ

LƯƠNG-SĨ-HÀNG

Thiền đường Montréal

bi sẽ khai mở, thực hiện tha thứ và thường yêu rở rệt, không cần phải giết chóc mới có sống. Tha thứ và thường yêu là điểm chánh, không còn ý niệm giết chóc thì hậu quả sẽ tốt lành tươi đẹp. Con muốn tu về Vô Vi thì phải ý thức rõ ràng đường lối tu học của Vô Vi là khai triển điện năng và cỏ tạng. Thế xác và vũ trụ là một, thì sẽ có cuộc sống đổi đạo. Chính con và các đạo hữu đều có khối óc, nhưng không lưu ý khả năng sẵn có của chính mình thì sẽ thấy cô đơn và thiếu thốn. Khi con cảm thấy chúng ta có sự hiện diện trên mặt đất này là một điểm linh quang đang dự cuộc khảo thí tại thế gian, chỉ biết học và tiến mã thôi. Chứ ở thế gian này, không có một ai có thể chế chúng ta ra được, thì khối óc của các con là một cửa cải vô tận. Nếu thật sự được hồi sinh trong nguyên lý của vũ trụ, thì vui biết là bao nhiêu. Tình người sẽ phát triển, sống động, an vui và thanh nhẹ. Con đang sống gần mặt trời, thì điện năng càng dồi dào hơn những người ở hải ngoại, tận hưởng thiên nhiên tính, sẽ không còn sự đau khổ khổ ào nữa.

Con về việc lập chùa, tụ ba nhóm bảy mã không ý thức được, thì chỉ tạo khổ cho quần sanh mã thôi, không có ích lợi gì cho tâm lẫn thân cả.

Vậy con nên bình tâm ý thức những lời Thầy đã nói trên mà suy niệm trong cỏ tiến hóa hiện tại, thì con sẽ được ân phước của Bề Trên, tận độ đổi đảo hòn.

Năm nay Thầy cũng 68 tuổi, chỉ biết lo tu mã thôi và khuyến khích mọi người tự tu tự tiến, và không đặt mình vào trong một sự mưu mô nào về tiến bạc, cho nên con nói đến tài chánh thì Thầy cũng không có cách nào xoay trở với tuổi già và tâm đạo không cho phép lợi dụng tình cảnh nào để làm tiến cả, ví nguyên lý của Trời Phật lúc nào cũng sống động và rõ ràng, nhưng chỉ có con người tu lầm sai và phổ biến sai mã thôi.

Con về sách vở Vô Vi và băng giảng của Vô Vi, nếu con muốn có thì con phải tái xác nhận băng văn thỏ xem chánh quyền có cho phép gởi đến không, ví chánh quyền của con quản lý dân và quản lý cả đạo pháp nữa, thì ông đồ lúc nào cũng lớn hơn ông Phật. Con muốn đọc sách Phật thì phải hỏi lại xem ông chánh quyền có cho phép không. Nếu ông chánh quyền không cho phép thì miễn có, khi con xác nhận băng giảng và sách vở có thể gởi về chỗ con ở, thì Thầy sẽ gởi ngay. Nếu gởi về tai hại đến người nhận thì không có nhân quyền nữa, Thầy không bao giờ gởi.

Chúc con vui khỏe.

Quý thường,

S ngày 15. 07. 90

Hình gởi Ông Đám

con là N t L, năm nay con được 55 tuổi. Biết mình còn tham sân si, tánh chưa tròn lành, nên bệnh chưa dứt. Hiện nay tìm gan, bao tử ruột đều yếu vì đau, người con tự nhiên da sạm lại, ăn không tiêu, mặc dầu con cố gắng công phu mà vẫn chưa thấy được tánh mê trần. Con rất mắc cỡ! khi gặp Ông Đám và các bạn như những thanh! Mười bảy năm con vẫn ngồi trời đen không sáng như một số bạn khác

- 1) Thấy Ông Đám có phải con nặng nghiệp nên giờ này con vẫn chưa hết bệnh; mồ hôi của con vã lên người. con hơi lấm, trước kia con không có hơi như vậy. Đầu gối và chân tuy con ướt mồ hôi hay đổ mồ hôi dãi.
- 2) Mong Ông Đám cho con biết căn nhà con đang ở gần sông, không khi ở dưới và hơi lấm; hơi độc lấm đến những đồ đạc và đồng. mỗi mùa lụt đến ngay là đến rồi! có phải vì vậy mà con chậm trễ đường tu! Tuổi của con là tuổi ất hỏa, hỏa kỵ

Địa lý nói: như con ở hướng Tây Nam
con không hợp vì Ngựa quý và Tuyết trắng,
nên con phải bình hòa! như vậy con có
phải thay đổi chỗ ở không? vì đối với
con bây giờ thay đổi chỗ ở rất khó khăn,
con có máy thang nữa là con ngại việc
cứu. Còn nhà con đang ở gần nhà Phước
Tâm mà ông Đám có dấu chỉ đấm chết -
Phước Tâm.

- 3) Đưa ông Đám, con cố gắng tu có hóa
giải được những căn bệnh của con và
vết ở không?
- 4) Có một bạn đạo năm chẵn, tao thấy
con chết! như vậy con có chết không?
gần một tháng nay con lâu như có
em suốt ăn tiệc, tiệc có lâu hút chửi
con không hay, nếu con ăn lâu phải
có ảnh hưởng nặng đờng tu của con không?
con mong ông Đám cho con được biết, con
nhất tâm đạo?

Kính chúc ông Đám mạnh
vui mạnh. +
con kính thư
Luu

LƯƠNG-SĨ-HÀNG

Thiên đường Montréal

Ngày 26-10-1990

L ,

Ông Tám đã nhận được thỏ của con để ngày 15-7-1990, được biết bộ tiêu hóa của con không được tốt, cho nên gặp phải sự biến chứng của có thể và cảm thấy bất an.

Bộ tiêu hóa không tốt là khi ăn uống nhai không kỹ, cho nên mới sanh ra nhiều chứng bệnh trong cơ tạng và thấy bất ổn. Hiện tại con đang sống trong một nơi thiếu thốn kỹ thuật chữa trị, vậy còn nên tu luyện, khi ăn bất cứ những gì đưa vào miệng thì phải nhai 100 lần, thức ăn phải hòa tan với nước miếng mới nuốt. Nước miếng là một thứ thuốc trị bệnh. Nhai lâu tức là ăn ít, giúp cho bộ ruột càng ngày càng tốt thêm, bộ tiêu hóa sẽ được mạnh lại. Không nên đỡ thừa tiếng liếng hay nghiệp quả, mà chính còn không biết săn sóc con mã thôi. Từ món ăn, nó có thể thay đổi từ tương, vậy con nên nhai cho kỹ. Mỗi ngày phải uống ít nhất từ hai đến ba lít nước ấm, thì mới giải được độc tố ở trong mình, qua mồ hôi hay đờ đũng tiểu. Chúng quý bộ ruột là quan trọng nhất. Vì đã lo cho mọi người hít thở, tức là lo cho bộ ruột, để được cơ hội ăn món ăn trực tiếp nguyên khí của vũ trụ, thì dĩ nhiên quang sẽ được dồi dào, nhưng ngược lại ở đời, tham ăn, quên đi sự sống điển quang của cơ tạng. Con nên xem xét kỹ một củ rau cũng từ mặt đất nổi lên, tức là điển năng của vũ trụ. Một hạt gạo cũng vậy, nuôi dưỡng sanh linh tiến hóa rõ rệt, nhưng con người vô trách nhiệm, chỉ biết ăn cho no, nhưng không biết được do đâu đến với ta. Không ăn thì than thở và lo âu. Không hiểu được nguyên lý của vũ trụ, cho nên ăn bao nhiêu cũng cảm thấy đói, chứ kỹ thật khi lọt lòng mẹ, chỉ bú chút sữa những cơ tạng càng ngày càng lớn dần lên và vui khỏe. Nhưng hiện tại, người ăn rất nhiều nhưng mà buồn phiền đủ thứ, cũng do sự ăn uống. Bộ răng hỗ trợ cho bộ ruột, nếu mình nhai không kỹ, tức là vô trách nhiệm đối với bộ ruột. Bộ ruột là rễ cây nhưng rễ hút không nổi thì bộ óc cũng khựng hoảng luôn. Khi con hiểu nguyên lý này, con nên tự trọng, ăn nhai cho kỹ, và bớt ăn những sự phức tạp, thì cơ tạng và bộ tiêu hóa của con sẽ dần dần khôi phục, qua năm tháng từ thức ở tương lai.

Chúc con vui tiến.

Quý thượng,

Lương Sĩ Hàng,

Thiên Trường C C , Ngày 2H tháng 8 năm 1990.

Bach thầy!

Con xin cầu chúc thầy luôn khỏe mạnh để tận độ chúng sanh và cũng xin gửi đến thầy niềm lay trong vô vi vì con đã gặp được thầy hữu vi sau gần 10 năm tu học trong cơ cực, bần hàn.

Bach thầy! Con đã thực hiện những gì thầy đã khuyên dạy cho con. Giờ đây con đã thấy sự nhẹ nhõng của thân tâm, đâu rằng con đang còn 1 gánh nặng vợ con ở Việt Nam, cha mẹ, anh em. Con không bao giờ quên lời minh thể trong năm 1986 sau khi giao cảm được thành quang của thầy và bề trên. Từ khi đó con đã thờ phụng luôn Aoi vào bờ đầu cho đến nay. Con nghĩ lại thời gian con ở Việt Nam tu học qua sức khỏe sợ không tiến học, nhà cửa, mọi người chê bai, đuổi xõ. Vợ chồng con phải ở sát vách nhà xác bệnh viện ung thư, chịu những mùi hôi thối hàng ngày, rồi chuyển sang nhà tranh vách lá mục nát, trời mưa bọ đao phải nép vào vách, ăn có lúc không có cháo ăn phải nhìn để uống nước nhưng mà kỳ thật con lại tu tiên vô cùng.

Bach thầy! nay con đã ở trong một khoảnh khắc vẫn minh vật chất không thiếu một thứ gì mà tâm con lại thấy 1 sự thiếu thốn tham hại của

tình thường và đau đũa. xa~ Bối đưa chen, cần
xe, nhau. vô vi tranh chấp, mất đoàn kết một
cách vô cùng, họp nhau hàng tuần chỉ để nói
chuyện tiêu, chọc nhau, chủ trương ăn mặn, ăn
chay là còn chấp, loạn đâm ngay trong thien đường.

Bach thầy! Con thấy người đời vậy mà đồ đống
loạn biến con người tu. Con lọt vào 1 thế giới
của người tu mà thiếu sửa, con bị tung lên, chấ
đạp khi không theo phe nhóm. Con quay trở về
con và thả lỏng cho thân tâm nhẹ nhàng vì con
chưa đủ sức để trả giá, ảnh hưởng nơi này.

Nay con kính lay thầy ban cho con một đời
lời để con nâng cao tâm thức và thực hiện cho
tròn đại nguyện trong kiếp này. Con muốn dời dời
chỗ ở cách thien đường 1/2 giờ xe để chữa bệnh
cho cộng đồng công giáo Burbank city, họ đã mời
con lâu rồi. Bây là con vẫn lay nơi thien đường
lâu chỗ ở tốt hơn, xin thầy cho 4 kiên.

chân thành kính bái.

Con.

B - M - T

LƯƠNG-SĨ-HĂNG

Thiền đường Montréal

Montreal, ngày 26-10-1990

M T .

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 24-8-1990, được biết tâm con chưa định.

Người tu Vô Vi có khả năng và thực hành đúng thì là người tìm tịnh trong động, không có phiền hà chuyển ở ngoài tai, lo giữ tâm thức thẳng hoa tự do, nhiên hậu mới độ tha. Ngày hôm nay con bước vào ngành y thì tất cả mọi chuyện của nhân sanh, con phải biết rõ rệt nhiên hậu mới trị liệu dễ dàng được. Đó là một cơ hội tu tu tự tiến. Khi con nghĩ được chuyển tu là quan trọng, con sẽ cứu tất cả ở tương lai thì con sẽ không còn phe đảng, chỉ vồn vện có tâm thức mà thôi. Con lại có cơ hội thấy rõ bệnh do tánh sanh, đó là tâm bệnh duy nhất ở trần gian này. Con có đi đâu đi nữa, cũng phải dụng tâm để sống trong lẽ sống siêu nhiên, luôn luôn giấu lỏng tha thứ và thương yêu và sự kích động là ẩn sự, lấy oán làm ân, tiến thân dễ dãi. Tất cả đều ở trong mầm móng thương yêu mà ra cả. Khi con cảm thức điều này thì tứ quang của con sẽ bộc phát và xây dựng cho mọi người ở tương lai, không còn ảo mộng mờ hồ, sống trong thực trạng và thực chất của chính mình. Thầy đã thường giảng chiếc thuyền trên biển cả, lúc nào cũng bị sóng nổi mới gọi là thuyền. Thầy đã giảng rất nhiều, con nên nghe lại những băng Thầy để bắt gặp và đề tự khai mở lấy con.

Muốn trở nên một y sĩ hữu ích cho cộng đồng thì phải đầy đủ bí trí dũng, lúc nào cũng nhẹ nhàng và vui tươi, thì mới nắm được một triết lý sống trong sự sống hiện đại.

Chúc con vui tiến và tiếp tục trên hành trình tu học của thời Thủộng Nguồn.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng,

Ngày 22. 7. 90

Kính Ông Tám.

Con tên là L + T Đao Thiên Chúa, con vô Pháp Vô Vi đã được 8 tháng. Trong 8 tháng tham thiền con đã thấy sinh sáng và tánh con cũng thay đổi nhiều, tánh con không còn nóng nảy như xưa, bớt giận hơn con đã tay chân của con khi chưa thiền đã chét khô mề nể nay đã con đã thay đổi trắng và non da da. Về sức khỏe lúc trước con thường bị chứng nhức đầu, tay chân bị tê dưới mí mắt hay bị giật nay con đỡ nhiều bớt khoảng 70%, mắt con bị nầm nhiều nay nó bớt nầm con muốn hỏi Ông Tám những câu sau đây xin Ông Tám dạy con.

- 1 - Con thiền bao lâu một năm
- 2 - Con để đồng hồ 1 giờ khi rêu con ít nghe và ngồi thiền không khỏe bằng lúc 2 giờ hoặc 3 giờ
- 3 - Tên Thiên của con có ý nghĩa gì?
- 4 - Con ngồi thiền hay bị tê chân mắt.
- 5 - Đao Thiên Chúa khi làm tôi phải đi xưng tội mới được lễ trước nay con đã vô Pháp Vô Vi rồi con có thể xưng tội thẳng với chúa rồi mới lễ có được không?

Kính thưa Ông Tám, con có 2 đứa con trai, 1 đứa 18+ và 1 đứa 17+ con xây chứng nó hay trầy lòi và ít chửi nghe lời con, con ở chung với Bà con, lo cơm nước cho Bà con, có người chi ở Ue lâu lâu cho chút ít nên tài chánh rất eo hẹp con muốn tiến

ăn trước trà sau nên con có ý định buôn bán để ưu tiên chủ với Ba con mà coi không biết nghề nào hợp với con để con có thời giờ Thiền xin Ông Tâm giúp con coi nghề nào con có thể làm được.

1. Con định bán thức ăn lót lòng buổi sáng có được không?

2. Con hãy dạy cách nào để 2 đứa con nó nghe lời?

Ông Tâm chỉ dạy con, con vô gặp Vô. Vì thấy có kết quả và tiến bộ, con may-mắn gặp được pháp môn là nhờ Anh Lý - Công Nhân.

Con kính chúc Ông Tâm được nhiều sức khỏe để đi giảng Đạo.

Con
Quem

Địa chỉ của con:
L + T

LƯƠNG-SĨ-HẰNG

Thiền đường Montréal

Ngày 26-10-1990

T

Ông Tam đã nhận được thư của con đề ngày 22-7-1990, được biết con đang trên đường truy tầm chơn lý.

Khi con bước vào pháp lý Vô Vi, đã tự gạt hái được một số kết quả. Đó là trên đường con đang trở về thực chất của chính con. Tin Chúa, phải hành trong đúng chí thẳng hoa thì mới có cơ hội hội ngộ được Chúa. Chứ tin Chúa mà nhớ Chúa phủ hộ thì điều đó rất bề trễ và không có được. Còn pháp lý Vô Vi, làm cho đúng, hít thở điều hòa, tức là con nhận được nguyên khí của vũ trụ đưa thẳng vào bộ ruột, giúp đỡ bộ tiêu hóa càng ngày càng tốt, cho nên con cảm thấy nhẹ nhàng và vui vẻ. Nếu mặt con nam, thì điều đó là do bộ tiêu hóa không tốt, vậy con nên uống nước nóng nhiều. Một ngày uống ít nhất 2 lít tới 3 lít để cho máu huyết được lưu thông nhẹ nhàng, da mặt sẽ được tốt đẹp lắm. Còn vấn đề dạy con cái thì con phải tự xét rõ vị trí của chính con. Con là hiện mẫu, thì phải nhìn nhục tối đa để ảnh hưởng con cái. Vì sao các con không nghe lời con? Vì các con đang hấp thụ những gì của xã hội hiện tại và không tận hưởng được tử quang của chính mẹ nó. Sự âu yếm mất dần, cho nên mẹ nói con không nghe. Khi con muốn dạy con, con nên nghĩ đến chính con, thì sự nhìn nhục con sẽ tràn đầy thương yêu và tha thứ từ lời nói, một tâm tư cõi mở trong một ý thức cứu độ các con của con, tức là người kế tiếp. Lúc nào mẹ tốt đẹp hơn, nằm trong nguyên lý tha thứ và thương yêu. Con muốn buông bán làm ăn, thì cung tùy duyên độ hạnh. Khi con làm, con muốn bận rộn cho thiên hạ, thì con phải có một tâm tử tận tụy, giúp đỡ mọi người lãnh mạnh và vui tưởi, thì việc làm của con sẽ có kết quả tốt đẹp ở tương lai. Mỗi mỗi phải ý thức rõ rệt, không

LƯƠNG-SĨ-HÀNG

Thiền đường Montréal

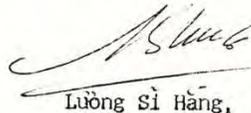
vì lẽ này lý nọ, bỏ dở công chuyện làm ăn của chính mình, thì chạy đi đâu cũng vậy đó thôi. Tâm thiền lành là quan trọng ở trên mặt đất này, có thiền lành mới có thông cảm mọi sự việc. Nếu nuôi dưỡng ác ý thì sẽ phá hoại tất cả có đồ sần có hiện tại, tức là tâm lẫn thân.

Khi con ngồi cảm thấy khỏe hơn, đó cũng do không khí và giấc ngủ của con đầy đủ, đương nhiên nó sẽ khỏe hơn. Nếu giấc ngủ con không đầy đủ, thì chỉ có mệt thêm, cho nên con phải ngủ đầy đủ. Sau khi ngủ đầy đủ mới thiền là đúng hơn hết.

Tên của con là cha mẹ đặt, tử trong tâm mong thương yêu mà ra, muốn con mình trẻ đẹp mãi mãi, dễ thường trong hành trình tiên hóa. Con nên cảm ơn nhũ ý tốt đẹp của cha mẹ và giữ lòng hiếu thảo đối xử với Bể Trên, là mọi sự phiến nào sai quấy sẽ được giải tỏa hết.

Khi con thiền đúng, tức là con xứng tội và rước lễ. Người tu luôn luôn hướng thượng, hiếu thảo với Trời Phật, với Chư, không có sự dị biệt giữa con người và Chư, thì ở góc nào con cũng có cơ hội sống với nguyên lý của Chư ban. Càng nghĩ tới Chư, tới Phật nhiều thì càng không dám làm những điều tội lỗi, đương nhiên là đã rửa tội. Chúc con vui tiên.

Quý thường,

Lương Sĩ Hàng,

Chanh Fố HCM ngày 26/7/1990

Thư gửi cha!

Hôm nay con viết thư cho cha,
nhưng dần có con đồng toán quá.
Không biết nói lên những gì cho
cha khổ, mặc dầu con cố gắng
Tu sửa, nhưng bên ngoài ngoài
cảnh cứ đem tới cho con học và
học hoài, cha ơi! con phải nhân
tâm để học như vậy sao cha,
làm thế nào để vượt qua tất
cả, con biết đôi với câu hỏi này
của con hỏi cha quá tâm thưng
nhưng con vẫn phải hỏi, chớ
con thì khi tu sửa, cứ nghĩ
tới tiền, chạy theo bên ngoài,
để kiếm tiền, khi gần gũi

Ồi con, từ cái nhikos căng bên ngoài họ gặt găm con làm cho con bỏ vở, con cố nhón đề vượt qua TRỞ ngoài, con cần có chông con ở bên cạnh đề che chắn cho con thì lại khg có, từ đó con khg tâm, nhiều khi con muốn cắt đứt với chông con thì khg ai lo cho me con, con.

Đành thôi con phải chịu đựng tu sửa và cô gắng mỗi ngày một sửa, đề bán táng con TRỞ về cái không mà buông bỏ, con khg cần một cái gì chông chông con lo cho con mà con vẫn vâng vâng khg cần nữa, đề quên đi.

Chà ơi! con quá yên lòng, tất cả mọi chuyện con cần phải học

cái này kìa.

cha! con đã cảm nhận được
mức độ thiên tài chưa bắt được
lưu ý của cha. bây giờ thì
con được thanh nhẹ hơn 1 chút
so với ngày nọ, con cũng mừng
bối! con tạm ngưng ăn mừng
cha bạn cho gia đình con vui
bề hợt phải là con rất mừng
sao cho chồng con thúi giặc mà
7n sẵn như con đề anh dưới
ôn định.

Kính cha.

con của cha

Velun

F. T. T

LƯƠNG-SĨ-HẰNG

Thiên đường Montréal

Ngày 26-10-1990

T con,

Thầy đã nhận được thò con đề ngày 26-7-1990, được biết con đang sống trong tâm trạng nhồi quả để tiến thân.

Con người tại thế mà không được điều luyện bởi hoàn cảnh kích động và phấn động thì phần hồn rất khó hội tu với sự cảm thức chơn chánh. Xác của con là chiếc thuyền giữa biển cả, đang đi về bến giác, nếu không có sóng nổi thì làm sao gọi là thuyền. Sau khi sóng nổi, thì đầu cũng sẽ vào đây. Thầy thường nói cảnh đời là bãi trường thi, con phải ráng học và ráng tiến. Tất cả đều hay, không có dở đâu. Thấy khổ qua, nhưng mà vẫn qua, nhiên hậu con mới nuôi dưỡng được sự bình thân là chánh, chẳng có gì khó khăn ở trên đời này cả. Chỉ có sự chấp nhận của chính ta, và nhìn nhục tối đa thì mới hòa được với các giới, nhiên hậu mới gạt hái được một tâm tử sáng lạng và cõi mơ ở tương lai. Hoàn cảnh là ẩn sư, nó theo dõi và dạy dỗ con tứ ly tứ tí. Con nên kiên nhẫn nhìn nhục, học và tiến. Rất cuộc con cũng phải tự tu tự tiến thì mới cầu được tâm linh, chứ không phải rù ren mà đạt được gì. Mọi người ở thế gian này đều sống trong luật nhón quả, vay trả rở rệt, không có một ai tài giỏi hơn ai, chỉ có nhìn nhục, chấp nhận thì mới có cơ hội tiến thân.

Chúc con vui tiến.

Quý thường,

LƯƠNG SĨ HẰNG

W

8, 28, 90.

Kính gửi Ông Tâm.

Con đã có một quyển sách tô tâm đạo 1. 2. 5. 69. và 20 cuốn băng mà nghe ông Tâm thuyết pháp, do đường của con tặng cho con.

Khi được quyển sách quý giá đó con liền coi các thức tập để trị tâm kinh của con.

Nhưng con chỉ mới tập nay được một tuần về pháp thọ năm và coi hôn thối. Trong khi con tập pháp thọ năm thì chỉ được 6 hoặc 7 hơi rồi con ngủ, rồi tập ~~nửa~~ tiếp tục 6. 7 hơi và tập tiếp tục khoảng 10 phút hoặc 15 phút ^{hoặc} có được không, vì hơi thối con tập thêm ten hơi thối bị đứt đoạn hoặc hôn dập và mất bao, tránh thối ra con không thể tập theo lời 1-12 hơi được và lại khi con dứt vào ý con của tập, trung nói giữa chân mũi và khi dứt vô con cảm thấy hơi 2 hơn dài con nó hình như hơi đứt lên, nếu thế có hại không và khi dứt vào hơi con cảm thấy nó làm con mệt và khi thối ra con thấy hân như

nhớ lời ^{nu} xương gân hậu môn,
và khi con vừa nằm xuống niềm
tươi con cảm thấy như con
hồi muốn mẹ hoặc lời dỗ con
nó cũng như như hồi lệch đi đôi
chức, với khi con tập xong phép
thờ năm thì ngón tay út của
con nó sẽ rần hết và như như
con muốn tiếp đi. Nhưng con bác
ngồi dậy không cho nó tiếp.

Theo ông thì dạy cho con để
cho nó tiếp hay con ngồi dậy cho
tươi. À quên nữa khi con tập
thờ thì con để 2 tay lên bụng thì
để thờ lên tránh thờ khi con
thờ năm con đều để 2 tay lên bụng

Cười thì con kính chúc Ông
Tâm khỏe mạnh và xin Ông Tâm
giải đáp cho con sớm để con liễu
vả trên đường tu giải thoát tâm
lĩnh con mau hơn được. Nếu
như Ông Tâm thấy con tập thờ như
vậy tốt thì cứ dần dần cho con thêm
con không được thì ông nhắc bảo
cho con liễu thêm.

Con

R. G. D

LƯƠNG-SĨ-HẰNG

Thiên đường Montréal

Montreal, ngày 26-10-1990

T Ớ Đ ,

Ông Tám đã nhận được thư của con đề ngày 28-8-1990, được biết con đang muốn trở về thực chất của chính con trong sự kiên nhẫn.

Con đang thực thi đoạn đầu: Soi Hồn và Chiếu Minh, tức là đang điều chỉnh bộ ruột và khối óc của con, cho nên có sự biến động. Điều đó là đương nhiên phải có, những sự cố gắng của con ý thức rằng đem nguyên khí của vũ trụ vào thân để chữa trị tâm thân thì tâm bệnh sẽ lần lần dứt khoát, qua những sự trở ngại mà con cảm thấy, chú kỳ thật làm cho đúng thì rất hữu ích cho cơ tạng, bộ ruột và khối óc. Sau 6 tháng khôi phục sự kiên nhẫn thì con có thể tiếp tục hành thiền để xây dựng ý chí và tâm linh và nghe bằng giảng của Ông Tám để xây dựng điển năng của khối óc đang tiến hóa, sẽ mở nhiều tầng lớp ở bên trên khối óc, lúc đó con mới hiểu rõ được đạo là gì, chứ con người ở thế gian này luôn luôn hấp thụ ngoại cảnh, đâm ra nghi ngờ và làm mất tự nhiên của chính mình, gọi là động loạn vậy.

Vạn sự khởi đầu nan, muốn tập một việc gì, cũng phải gặp chút ít trở ngại và tự quyết định thì nó sẽ biến thành một tập quan giải thông sự mở mở trong tâm thức.

Vậy con nên kiên nhẫn tiếp tục tùy theo khả năng. Cuối cùng phải đi đúng theo những gì mà nhiều người đã đóng góp cho con trong phương pháp thực hành. Con sẽ đạt được nhiều kết quả ở tương lai.

Chúc con vui tiến.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng,

TPHCM 20/6/90

Chú Thìn và các bạn kind mến

Một lần nữa con xin chú Thìn và
các bạn giúp đỡ con hoàn tất công việc ra
đi, thưa chú Thìn hôm trước gia đình
con có nhận được số tiền của chú và các
bạn gửi giúp giúp con, chúng con thật
thật cảm ơn chú Thìn và các bạn, thưa chú
Đỗ tiên vừa rồi con đã chi dùng vào mọi thủ
tục như chưa đủ, vừa rồi phòng Dịch vụ
Hà Nội bảo nộp thêm 1 triệu 4 trăm ^{ngàn} (1.400.000)
tiền V.N., như vậy số tiền này tương đương với
350 đô, một lần chốt con xin chú và các bạn
giúp giúp con để sớm hoàn thành công việc. ~~Cho~~
Chúng con chỉ xin chú và các bạn lần này nữa thôi
nếu số tiền này về sớm thì gia đình con sẽ được
vào phòng V&A cuối tháng 9/90, tiền này về muộn
thì chưa biết sẽ được phòng V&A vào tháng nào
hiện tại con cũng chưa biết họ cho định đi vào tiền
bằng nào, tùy họ phân phối, nhưng con thích tiền
bằng nào cũng ổn, thích họ với người VN.

Chúng con thật thật cảm ơn chú Thìn
và các bạn, thế

Gia đình con rất mong sự giúp đỡ của
chú Thìn và các bạn
Con

Montreal, ngày 10/11/1990

Cháu N ,

Chú nhận được thư của cháu đề ngày 20/6/1990, được biết cháu có ý định ra đi, với rất nhiều cố gắng. Đó là điều rất vô lý, không có sự thương yêu và xây dựng dân tộc, thì những người ấy sẽ lãnh trách nhiệm nặng nề ở tương lai. Còn về phần chú năm nay đã lớn tuổi rồi, chỉ biết lo tu tiên, chứ không có làm tiên, thành thử cháu nói chuyện tiên bạc với chú là điều vô ích. Từ rày về sau, không còn cố hội nữa, chú chỉ lo chết mà thôi. Chú không bao giờ chịu xin một ân huệ của các cháu cả.

Xa quê hương, xa đồng bào, xa những người đau khổ, chú vẫn lo tu để phát triển về tâm linh. Mong tương lai chú có thể cứu độ các con bằng tâm linh, thay vì tiên bạc. Cho nên chú vốn vẹn chỉ biết tu mà thôi.

Còn về phần của vợ con, vì nghiệp quả gia đình, phải tự gánh chịu lấy, mới giải tỏa được, bằng không cứ ý lại nói tha nhân thì suốt kiếp này, không giải quyết được. Nhìn nhục là cần thiết. Càng nhìn nhục, càng thấy rõ phần hồn, lại càng biết được tiên duyên hậu kiếp của chính mình, mà ăn năn hối cải, lo tu mà thôi. Còn về lý luận tranh chấp, thì luôn luôn nằm trong sự phá hoại tâm thức mà không kết quả. Vậy vợ chồng con nên cố gắng tu tâm, dù có đi hay ở cũng vốn vẹn chỉ có phần hồn mà thôi. Được thì ra đi, còn không được thì ở lại, không nên tạo cho xã hội đã thối nát, càng thối nát hơn.

Chúc vợ chồng cháu và gia đình vui khỏe.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng,

B

N 4, ngày 5 tháng 11 - 1990

Kính gửi Minh sử,

Tôi chân thành cảm ơn Minh sử đã chiều cố và gửi
sail đến tôi. Tôi xin gửi kèm theo thư này một money
order 20 dollars để đóng góp một phần nhỏ vào sổ phi
ân loạt. Đáng lẽ tôi phải gửi ngay từ lúc đầu. Nhưng chưa
Minh sử, vì tôi không biết chắc có tiếp xúc được với
Minh sử hay không, và lại cũng không biết đi tên người
nhận Money order là ai. Tôi cũng chưa được hẳn hẳn
giới biết đảo hữu nào cả ở Hoaky cũng như ở Canada
ngoại người bạn học hồi xưa ở Nam Vang và hiện cư
ngụ tại Montréal đã cho tôi biết địa chỉ của Minh sử.
Hơn hai tuần này chúng tôi lại có nhiều việc phải sắp
sếp trong gia đình đến nỗi có sử chân trời như vậy.

Xin Minh sử thư' lời' cho tôi về sử khuyết điểm này.
Đọc những sail Minh sử gửi cho tôi, tôi được hiểu
thêm chút ít tuy nhiên cũng còn nhiều điều trong sail
của Cu từ đó chuyển Hân tôi chưa được hiểu tường tận.
Thư từ lai vãng của Minh sử thật là phong phú và nói
lên nhiều cảnh ngộ thật là đáng thương của nhiều người.
Cũng như sail của Minh sử mà tôi hiểu được thêm một
cách gián tiếp những lời Minh sử giảng giải để trả lời
các thư.

Chúng tôi thường ở New York, thành phố lớn nhất trên
thế giới nhưng càng về lúc sau này càng lộ ra nhiều tệ
cáo xã hội rất là nặng nề, như là cướp và giết người
và bao nhiêu là tội ác khác. Chẳng qua cũng vì sự tham
lam, ích kỷ chạy đua theo vật chất quá độ. Những thanh

phân bát hao lai đa rô là thanh thiên niên - nhà trường
không thấy có dãy luân lý' tao đức gì cả? Ngay nào cũng
có những chuyện chẳng lành. Chính chung tôi cũng đã là
nan nhân. Ngay và đêm rất thuddng có xe cứu thuddng, chưa
lừa, cảnh sát rít lên âm âm. Đông loạn ảnh hưởng đến rất
nhiều cho việc tu tĩnh. Cả nhân từ cả ba điều: điều chân,
điều tuệ, điều tâm đều bị trở ngại rất nhiều. Tôi cũng vẫn
đánh chịu vậy. Tôi ao ước một ngày nào được bài kiến
trúc kiếp Minc mà đi được chi' giáo trên đường Phật hành.
Tôi ao ước được Minc mà hoặc quý' tạo hườn nào cho
tôi 1 quyển "tôi tâm tạo" mới ra sau này (quyển 8 hay 9)
Sách cũ cũng được.

Tôi còn nhớ hồi ở Saigon vào khoảng cuối năm 85 tôi
từ nghỉ ra 2 bài thơ đi' từ ra về một con đường tu lấy
mình. Thật quả tôi không biết làm thơ. Tôi xin chép ra đây.
Đi' Minc mà chi' thêm đi' nữa nhưng mà sở xuất:

Tu tu,
Chữ tham ta chữ đưng đầu,
Sân, si, hi' nô lăm râu con tim,
Ai' yêu, ô' ghét đấm chim
Trong cơn mê muội, hãy tìm lối ra!
Khi nào "ta thấy được ta",
Thì ta mới biết Phật xa hay gần.
Chẳng cần khôn' vãi râu râu,
Bần' thanh, phú' trước câu thân' ích chi?
Tu tâm dưỡng tính, kiên trì,
Bông khai tiên cảnh át thì thiên nhiên.

Tâm đạo,
 Đêm, đêm ngời nhăm mắt trong
 Nở nở khắp khắp vẫn không thấy gì.
 Lờ lờ, tham vọng lẩn chi
 Cẩn, trăn, Tâm, sức dường đi Ta Tâm.
 Đờ người, qua lẩn trăm năm,
 Sinh, sinh, hoá hoá lừng trâm suy tư
 Ảo chân, chân ảo ấy như,
 Bầy an phúc lạc hần² lưu không là.

Tôi còn đang từ tìm một con đường tu nơi theo sách
 "Tâm đạo 1" của 1 người bạn cho mình mấy năm về
 trước. Nghe suy nghĩ thay cho khi nào "ta được thấy
 ta" để mà học hỏi thêm - đây cũng là đức vọng! Nhưng
 rồi là "thiền đức" như Minh sư đã từng nói trong tập
 "300 câu đáp về thiền" mà tôi đã may mắn được đọc
 khi còn ở Saigon.

Tôi xin lỗi đã làm Minh sư mất nhiều thì giờ
 cũng vì quá khao khát được Minh sư chỉ² giáo mà phải
 trình bày những ý nghĩ của tôi. Rất mong Minh sư chú
 ý cho. Và cũng vì tôi gặp phải quá nhiều khó khăn và
 trở ngại trong việc tu hành nên mới dám thô² lộ Tâm sự
 này đây.

Cũng xin kính chúc Minh sư cùng quý gia đình và
 tất cả những đạo hữu được mạnh khỏe và luôn luôn được
 như ý trong mọi sự việc. Xin hứa không dám làm phiền rộn
 rinh nữa

Kính chào,

K/C Ơng

Oroville, ngày 12-11-1990

N Đ ,

Tôi đã nhận được thư ông đề ngày 5-11-1990, đã biết ông đang trên đường truy tầm chân lý. Không gì quý hơn tìm được thực chất của chính mình. Vấn sinh hạ trên mặt đất này, đã không có đối cũng chẳng có đạo. Không hỏi mà chẳng thúí, bần tánh tự nhiên và hỗn nhiên. Ngày hôm nay ô nhiễm bởi tập tục của đời, cho nên ông thấy khác lạ và khao khát con đường trở về với thực chất. Những người hành PLVVKHHBPP đều cũng như nhau cả. Có ý chí đó, mới có thể khai thác được nguyên lý vô cùng của mọi người đã sẵn có trong chồn tâm. Tôi cũng như ông, người đồng hành tại thế, đã thực hành, bắt chấp sự quái ngại, gian lao, cho nên ngày hôm nay mới nhóc ra chút đỉnh chơn lý mà căn khôn vũ trụ đã cung ứng cho tâm lẫn thân, nhưng chỉ có nhịn nhục tôi đa thí mới lãnh hội được. Điện năng của con người là quan trọng nhất. Chúng ta nên tự cảm thức, hằng ngày ăn cơm để mà sống nhưng quên hỏi cơm do đâu mà có, thì mới tìm được câu trả lời là do điện năng chấn động của căn khôn vũ trụ hợp thành. Chúng ta được lớn mạnh cũng nhờ điện năng mà hình thành. Từ hạt lúa đã tìm ra thì những cuộc sống hằng ngày, thực phẩm cho đến quần áo cũng đều do điện năng mà ra. Điện năng là bất diệt và tiến hóa vô cùng, trong định luật hóa hóa sinh sinh của căn khôn vũ trụ. Thanh tịnh tìm hiểu nguồn gốc của điện năng thì khối óc của chúng ta sẽ nhẹ nhõm, đức hạnh sẽ được trao đổi thực tế hơn. Lúc nào cũng vui vẻ và chấp nhận trong hành trình tiến hóa hiện tại. Không còn sự sống chết luân hồi nữa. Nếu có dịp xin ông liên lạc với hội ái hữu vô vi Hoa Kỳ để lấy sách, băng cassette, lá thờ vô vi về nghe lại để hiểu rõ hơn. Nếu có dịp muốn gặp mặt tôi, thì vào khoảng tháng 3 tới, tôi sẽ có mặt ở Los Angeles trong cuộc sống chung : "Thanh Lạc và Tĩnh Tâm" của hội Ái Hữu Hoa Kỳ tổ chức.

Kính chúc ông vui khỏe.

Qui' thường,

A stylized, cursive handwritten signature in black ink, appearing to read 'Lương Sĩ Hằng'.

Lương Sĩ Hằng

①

W. , NOV 5 1990

Kính gửi Ông Tâm .

Con vừa nhận được thư của thầy và thầy nói con cố gắng tập Sài Gòn và chiều mình trong khoảng thời gian 6 tháng là con có thể viên được. Nhưng con đã tập hai tháng nay mà con chưa có phần tiến triển hay sự tiến triển mà con không biết, vì con tập phép chiều mình con cố gắng tập trung ý chí của con ngay ~~chân~~ ~~mũi~~ trung tâm chân mũi mà cũng không được và hít, thở cũng không đều vì hơi thở con ngắn quá, vừa hít vô là bụng đã xẹp ra rồi và lại chỉ hít khoảng 4 - 5 hơi là con phải nghỉ một một chút chút không thể hít liên tục, 12 giờ đến 1 như thầy đã dạy trong sách, chắc có lẽ nghiệp thân của con quá nặng nề mà con đã tạo từ bốn chục năm qua nên bây giờ con phải trả nợ. Nơi tồn tại là hiện giờ tâm thân con lúc nào cũng động loạn 24/24 và nghĩ đến những tội lỗi của mình gây ra làm nghĩ nan việc này việc nọ không có giờ phút nào an tâm đến việc niệm lục tự đi đâu cũng không chú tâm đến giây phút, vì hiện giờ con là người

②

chỉ có thể các chớ phần lớn và tâm
linh thì chẳng có, mỗi bước động như
nó cũng có thể làm con người con như
muôn ngàn xương vì lòng như con ~~con~~
không còn điểm lãnh hoặc power mà từ
thời tâm bé.

Thưa thầy! Từ nhỏ đến lớn khi con
không biết tư tư, đến việc ăn chay,
chứng chẳng. Những chớ, liệt hơn sau
con là phát Giáo Hoa Hoa và bây giờ
thì con mắc phải tâm linh nên con cố
gắng tìm nơi học đạo, cũng may con có
người quen tặng con quyển sách và do
cuốn bằng để học hỏi và con đã nghe
thầy dạy thuyết pháp trong bằng
mà sao nó đúng, vào trạng thái của ~~con~~
con đang mắc phải, nên con cố gắng tu
sua và tập ăn chay 1 tuần 3 ngày và
sao đó có thể từ từ đi trường chay và
tâm linh cũng vậy, hầu thoát khỏi địa
ngục của trần gian đeo đẳng trong người
con từ ngày tháng này đến năm nọ, mà
con đang mắc phải.

Thầy kính mến! Con không hiểu tại
sao trong tâm tâm con người lúc nào
mình cũng bị lừa gạt về chớ đó, n
làm gì chớ không thể kháng cự lại. ~~thầy~~

3

Nếu nữ thật con mắc phải phép thuật của giới đũa trên hay bản môn tử địa chi đó thì thầy đã nói trong sách 1. 2. 5. 6. 9.

Ấn-trâm-thành quý âm hồn,
Thần ma quỷ phá, làm liền với đũa.

Mã hiện giờ con muốn hưởng hưởng tập theo pháp lý của thầy, nó có thể giải cho tâm linh con không hay gặp một vi miết mình, từ nào chuyên về vô thuật, đưa phép giải cho con. Nhưng theo con thì con nghe chi, từ con giải hoặc nhờ lòng phước của thầy cho xuống cứu giúp con. Cho về phép thuật con không trả họ cứu mình mà cứu họ mình thì nhiều hơn.

Cách dạy & thầy con có người đàn bà có Thanh Hải là phát sống nên con đến tìm học đạo và đã truyền tâm ấn hầu chữa tâm bình con, nhưng có lẽ vi vô miết nên chẳng suy nghĩ tương, từ nghe nói gì thì theo một cách mù quáng và hiện giờ thì con không có theo nữa, vì khi tập theo pháp lý của cô Thanh Hải con cảm thấy không linh nghiệm, hoặc con tập không lâu hay con không có cơ duyên cũng có Thanh Hải mà có cơ duyên với thầy, vậy xin thầy mách

(4)

Bao giờ con tưởng, vì con bị mang vô môn
che mờ tâm trí bởi nghiệp quả con tạo nên.
Từ lúc con tập theo phương pháp của
thầy thì hiện giờ thỉnh thoảng định đầu
con như có sự chầm chít, đó cũng là một
chút vui vui, vì thầy giảng đó là điển
lễ và tốt nên con cũng mừng vì con đã
được thầy cho một ít ôn huê sao ít tháng
tu tập. Nhưng trong đầu con thường bị
tê đờ năng trí nước vô cùng, từ lúc mang
tâm lý đến nay thành thói làm con
hoan nang ngủ yên lòng bị cố âm ~~nhập~~
môn thể xác - Như vậy con cố gắng
tập con có thể dưới được tâm ô tr ị
của con chăng. Thường thường con soi
hồn thì con cố gắng lòng trí bên phải nghe
mã linh như bên trái con cũng bị nghe
nơi hầu như hằng điển, toàn 2 bên tai
mà con nghe là bên trái thì không tốt
như vậy con phải tập những bao lâu thì
con sẽ soi hồn được kết quả, mong thầy
giảng giải cho con sớm hiểu, tạ.

Thôi con xin ngừng bút và mong
thầy sớm trả lời cho con rõ và
thầy có thể cho con xin số phone mà
con có thể gọi thầy sau 5 giờ chiều
bất cứ ngày nào cũng được, vì con bận

(5)

Việc làm nên không có giờ để gọi cho thầy ở giảng đường như trong sách được. Nhưng khi con ốm cả đống đống loạn muốn nhờ thầy giải đáp, vì thầy có nói là một học viên mới thường hay có những đống loạn hay con bị vô minh che mờ tâm trí nên mới đống tìn cớ, con cũng xin thầy giúp hầu giải thoát nghiệp duyên con. Cuối thư con kính chúc thầy đạt cao đạo pháp và diu đạt sanh linh thoát khỏi biển khổ trầm luân sáu đường. Con xin thầy thật cảm ơn thầy và cầu mong thầy giúp cho con ít phiền lụy.

Phan phụ chú:

Thầy kính mến! con xin nói chút ít về phần công án việc làm của con mà trong đó con nghĩ rõ liên quan đến tâm linh con, con xin thầy giải đáp cho con. Thú thật với thầy con có một hôm cắt tóc mà con lờ thò. Như ~~thì~~ con đang cắt tóc thì con thấy khách con có mũi mũi mũi như trước đến thì tâm linh con bị họ đánh dữ lắm lắm bước gần con không muốn đi được và nước đầu mắt hoa muốn sẽ xuống xuống xuống.

6

lũ vầy. Nhưng phần đông là khác
khó mà thì con bị nặng hơn. Hầu như
tâm linh con có ấn không bị cả tha
thừa thủ rạ đông loạn vô cùng. Nếu
thầy có giải pháp này giúp con xin
thầy mạch cho con ro.

Hiện giờ con không muốn làm,
nửa những khi là con còn phải nghỉ
đến vợ và 4 con nên không thể nào
dứt việc được đành phải hy sinh
thể xác và tâm linh, như nước của con.

Con đã đăng bán và muốn chuyển
qua giai đoạn khác nhưng chắc là
nghề nghiệp con còn nợ nên con phải
chịu hết, đến khi con bán được trên
phải không thầy? và con cũng ước nguyện
sau cho con được kê cần đến thầy để
nghe thầy thuyết pháp, đó là tâm
niệm của con.

Con của thầy.

R t D

Hiện giờ ý chí con muốn hướng
thượng đế đi lên nhưng tâm ý con
bị lôi cuốn vào dục tâm, vậy con xin
thầy ban cho con chức power để con
trên trên trên đường hành đạo. Nhiều
khi con ngủ con bị điên loạn. Những lúc
con bị điên thì con không còn lý trí phải không thầy?

Oroville, ngày 12-12-1990

R T Đ ,

Thầy nhận được thỏ con đề ngày 11-5-1990, được biết con đang bị bộ tiêu hóa bất ổn và thần kinh mất trật tự.

Nếu có dịp, con nên tu luyện Nam Mô, lục tự Di Đà và nghe băng A Di Đà cho thất kỳ và tập niệm cho đúng. Đồng thời con liên lạc với hội ái hữu Vô Vi Hoa Kỳ, anh Lê Văn Lạc để được biết khóa học kỹ tới: "Thanh Lọc và Tĩnh Tâm" sẽ tổ chức tại Los Angeles, con cố gắng đến đó, Thầy sẽ có dịp chẩn chính bộ tiêu hóa của con bằng phương thức thanh lọc và tĩnh tâm, chúng sống ở một tuần lễ. Lúc ấy con sẽ được thay đổi nhiều hơn.

Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'L. Si Hing' in a cursive style.

Luong Sĩ Hing,

B

1990

Kính thưa Đức thầy Tam !

Tuần tới đây Anh Ty² bạn đuo sẽ qua thăm
Thầy ở Cali. Con có đôi lời kính hỏi đến thầy.

Kính thưa Thầy !

Con được may mắn gặp pháp môn Vô vi từ
khi con còn nhỏ². Con đã qua Mỹ được 3 năm,
được gần gũi với Thầy và bạn đuo. Con thấy mình
cũng phư có phần tiến bộ. Nhưng có 2 điểm con xin
thầy chú² dãn cho con. Thứ nhất con sờ hờn rất ít
khi được lâu bởi hai tay con rất yếu mặc dầu con
cũng cố gắng sờ hờn lâu. Nhưng nó mủi rục cánh tay
con điều quan trọng là con không thể sờ được cho
con cái bệnh nhất đầu đã có trong con từ lâu hai
gân đầu hai bên bả vai của con nó nổi to lên và
giật nhiều mỗi khi con sờ nhất đầu. Và điều con lo ngại
là hiện tại con đã sờ được cho hết nhất rồi. Nhưng
cái gân bên tay trái của con nó còn đau và
râm râm, giống như đâm giết, mỗi khi con sờ nhẹ
đầu. Kính xin thầy chú² dãn cho con.

Đệ tử kính thư

TB: Đệ tử tên: N t t M

Tuổi nhỏ.

Chanhma

t M

Oroville, ngày 12-12-1990

T M ,

Thầy nhận được thư con được biết con đang thực hành pháp lý vô vi chỉ mới hai tháng, thì làm sao gặt hái được kết quả? Vậy con nên tiếp tục cố gắng làm thêm thì sự nhọc mỏi nó sẽ tiêu tan, là vì chúng ta thực hành đúng, thì mới có cơ hội thanh lọc nội tạng và cần phải uống nước nhiều thì mới thanh lọc được đường máu của thần kinh. Đường máu của con người gồm có 100 ngàn cây số bị ô nhiễm, cho nên thần kinh bất ổn, chỉ dùng nước ~~và trị tâm~~ thanh lọc thì may ra mới có cơ hội cứu rỗi được. Nhưng rồi đây, con sẽ có cơ duyên gặp Thầy sau đại hội vào khoảng tháng 9 hoặc tháng 10, con sẽ có cơ hội thanh lọc và tĩnh tâm, thì con sẽ được ổn định hơn. Chúc con vui khỏe.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng

On ne croit jamais assez en soi ;
on ignore toujours la puissance des ressources de la vie.
La vie c'est toujours aller au-delà.

Martin Gray

0 , ngày 29-11-1990

Thầy kính mến,

Con rất mừng khi nhận bức thư đầu tiên của Thầy con tưởng không thể có được vì Thầy bận quá, không ngờ Thầy không bỏ một ai đến với Thầy, con đội ơn Thầy.

Con sẽ hết sức cố gắng nghe theo lời Thầy dạy từng chấm phết cũng như ngày xưa con đã nghe theo Phúc âm Đức Yêsu ngày nay con mới hiểu rằng có rất nhiều điều thiếu không nhắc đến như cái pháp làm sao làm chủ bản thể và phát ánh sáng như Đức Yêsu thường bảo TA LÀ ANH SÁNG con cứ tự hỏi trong lòng và vừa rồi con chợt hiểu là thời đó có nhiều đạo ở trong thành Jerusalem như đạo Do Thái, các bậc trưởng lão tu sĩ thời đó cũng cực đoan như các tôn giáo ngày nay nên làm sao Đức Yêsu phổ biến rộng rãi được đến ngay cả người chép Phúc âm cũng không biết. Nay con gặp Thầy con thấy dấu lạ khác gì Đức Yêsu đâu. Thầy dạy có luật nhân gì quá này Đức Yêsu có dạy ai đóng dấu nào thì người ta đóng lại dấu này. Ngài còn dạy thêm đừng làm dịp cho anh em phạm tội xúi dẩy người ta sân si là mình cũng đồng tội chộc cho người này ghét người kia là tội do mình trước mà Thầy có noi chính ta sai chứ chẳng ai sai.

Tại sao con càng soi hèn con càng thấy rõ Đức Yêsu và thầy cũng có một giáo lý nhưng Thầy chỉ rõ hơn trong cái pháp này từ nay con rất yên tâm sống chết cũng theo cái pháp này thôi nếu con chết nguyện xin tu tiếp cho đến khi con gặp lại tri kỷ tâm giao Thầy và Đức Yêsu.

Il faut vivre selon sa pensée, vivre selon l'esprit.
On ne peut longtemps sans dommage
vivre à contre-courant de sa pensée.

Martin Gray

Khi con công phu thì con chưa thờ
lúc nửa đêm được vì hay ngủ quên
con giận mình con đi tìm lay cho
tỉnh táo rồi cũng ngủ quên khi thờ
đến hơn 10 cái con thật ù lì, mà
không hiểu tại sao con được cái
đầu ề ề mắt rớt như có kiến bò
con không tin cứ rờ hoài trên đó
ngồi trên xe buýt con tập trung

niệm Phật thì gật gù mê đi đến
khi tới nơi thì tỉnh con lại tức mình ham mê ngủ
chắc con còn đâm tạnh và tham mê nhiều.

Xin Thầy giúp con hiểu và công phu sao cho
tỉnh tấn hơn con cả vài thác mặc sau đây xin
Thầy giải dùm con:

THANH TINH là trạng thái làm sao?

Làm sao để đạt được thanh tịnh?

Thờ chiêu mình năm và Pháp luận thường chuyển
khác nhau làm sao?

Tại sao năm thờ thôi mà có tạng thay đổi được?
vì năm còn hưởng thụ năm quên đi đêm tới đầu rồi
ngồi thờ phải tỉnh hơn là năm không?

con ngồi tịnh thalông tập trung lên đỉnh đầu vậy
mà thấy rớt hơn là soi hơn là tại sao?

Đây là tháng thứ ba con công phu Pháp này con đã
hiểu thế nào là anh sáng, con thấy anh sáng đẹp
hơn là anh sáng ban ngày, anh sáng không chói mắt
mà êm dịu lằng lằng thiên tịnh chứ không bóng đèn
có một lần con thấy bật lên một hàng bóng đèn từ
trên mi tóc xuống trán con mừng vì biết rõ mình
hơn Thầy nói rất đúng con người là một tiêu thiên
địa tiêu vũ trụ, một linh căn xuống trần để tu tiên

Bây giờ là cái trán con ề ề, đỉnh đầu mắt rớt nhiều
lần trong ngày con sung sướng với cái niềm vui bị
mặt này, con dạy cho thằng bé con của con nó tu

La richesse d'une vie est faite d'enthousiasme et de joie.
Et ils ne viennent que du dépassement de soi.

Martin Gray

3

Gon còn quên nói cho Thầy là con khi con mang kiến mắt thì mắt kiến con bị nhòa vì hơi nước phía trong, nhiều lần ở trong nhà cũng vậy, con mới hiểu là con thở hơi ra khắp cả châu thân ra cả mắt ra cả lỗ chân lông ra dính đầu ra tiểu tiện và đại tiện bấy khi không nắm thở chiều mình con cũng thở như vậy luôn rằng con cũng bị ế ế như trâu và dính đầu tại sao vậy hay con còn bệnh gì ?...

Tuyết đang rơi ngoài trời, con vẫn luôn en contact với tình yêu thương của căn khôn vũ trụ, tuyết đến với

tất cả mọi người ngay cả lúc người không nhớ đến vì nhiệm trần nên con người phải vong ân bội nghĩa với thiên địa nhân căn khôn vũ trụ, con thốt thúc bởi hồi tiếc nhớ và ăn năn liên li và cảm tạ liên li vì Tình Thương cao cả sai từ bị nước mắt rưng rưng con nhìn vạn vật đang im lìm trong sự ấp ủ của Cha Trời Mẹ Đất hồn tan hòa trong tình con để với vạn vật trong một đại gia đình.

Dâng lên Cha bài thơ hồi hận
Dâng lên NGÀI khúc hát thương yêu
Dâng tất cả lúc quên ở nhiệm
Dâng hết lòng tiếng nức nở NAM MÔ....

Chúng ta tử hù không và trở về với hù không cho nên có thứ nào chấm dứt . Có lối nào cạn được? Đức Yêsu cũng có nói ta là omega và alpha, theo tiếng Do Thái là không có bắt đầu và kết thúc vì hồn là bất tử vô tận vô cùng đúng y như Thầy nói.

Kính bái,
thâm thâm nhớ thương,

L. P. Y

Trước khi đi ngủ là hai mẹ con cùng soi hồn và thờ
nó lay 12 lần, thờ, cúng 12 lần số cho nhiều nó chán
bỏ còn nường từ bát lén sau này thấy nó công đầu m
xấu hổ vì mình không bằng nó.

Khi nào Thầy đi đâu Thầy cho con xin biết địa chỉ
để liên lạc với Thầy con ở Ottawa có một mình lên
xuống Montreal khó khăn vì không có ai gửi gắm chú
bé của con bỏ nó ở nhà đi hoài tội nghiệp số nó bị
nan .

Kính mong Thầy luôn khỏe mạnh để dìu dắt chúng sanh
bỏ vô không biết lối về. Tình yêu nào cũng hi sinh
dau khổ đến thì mạng mình, chết cũng thường sống
cũng thường. chú tu và chú thường hình như là đồng
nghĩa phải không Thầy?

Con xin đánh lễ Thầy trọng tâm. Giáng Sinh mùa này
con cầu xin cho mọi người đạt mục tiêu để không phụ
lòng Thầy . xin cho người người biết khóc nhiều vì
tội lỗi mình và hối hận ăn năn sám hối để rửa sạch
tâm ma, xin cho tình thương nở trong lòng thanh tịnh
để hàn gắn sự ngăn cách với THƯỜNG ĐẸ. Xin cho chiếc
cầu là Thầy vững chắc để chúng con nhớ Ngài mà bước
vào cung thánh hào quang. Thường thường thường thật
là thường cùng về với nhau trong hoan lạc an vui
phải không Thầy?

NAM MÔ NGỌC HOÀNG THƯỜNG ĐẸ VÔ CỤC ĐẠI THIÊN TÔN
NAM MÔ TÂY PHƯƠNG CỰC LẠC THẾ GIỚI QUẢN THẾ AM BỒ TÁT
NAM MÔ A DI ĐA PHẬT - NAM MÔ A DI ĐA PHẬT - NAM MÔ A
DI ĐA PHẬT VẠN VẬT THÁI BÌNH.

Kính bái,
diệu diệu nhớ thường,

Con có gửi 1 cái thư nữa
bên T/V Hải Không số
không đến nên gửi thêm
cái này nữa - Mong Thầy
nhận được hết 2 cái -

L P Y

Groville, ngày 12-12-1990

Y ,

Thầy vui nhận thờ con đề ngày 29-11-1990, được biết con hồi tâm trên đường tù học rất nhiều.

Được biết Chúa là phước, mà trọn hiểu nguồn gốc của Chúa mới tiến, đó là chân lý bất di bất diệt. Muốn tìm hiểu rõ rệt hơn, thì phải tìm nguồn gốc sanh hạ của chính con, vốn không đối, cũng không đạo, chỉ tùy duyên thực hành trong chơn thức mà thôi, thì con sẽ thấy rõ đại tử bi là gì, tức là nhất trần bất nhiễm. Ở trong vũng bùn những cứng tiến hóa thành hoa sen thơm tho và điều ngọt được. Đó là một triết lý có thật, nói nào cũng tìm thấy cả. Ngày hôm nay con đang tung phá bỏ ọc tiến về thực chất của ánh sáng tử bi, thì con sẽ được sống mãi trong tình yêu thương của Chúa. Xem lại tính đối đều là một giả ảo mà thôi, những biết học thì mới gặt hái được sự quý báu của tâm linh, đừng mãi thực hành tiến tới, và sẽ không ngừng nghỉ trong sự ổn định. Vui thay và lành thay, con vẫn được cơ hội truy tâm chơn lý và tự phá mê phá chấp qua nguyên lý đang thực hành. Đồi nay có gì quý hơn và có mấy ai đã lành hội? Con nên vui lên để sống nhịp nhàng trong điện năng kính mới mà tiến thân. Tu là cảm thức rõ rệt, thì ở một góc nào cũng có thể tu được, chủ không cần đòi hỏi gần bạn đạo. Cần gần sự thanh tịnh của chính mình hơn. Lúc nào bỏ đầu của con hưởng hưởng, hưởng về trung tâm sinh lực căn khôn vũ trụ, đó là con sẽ được gần người bạn thân yêu nhất của con.

Còn về việc đi làm, chung đung với nhân sanh cũng là một cơ hội cho con được đọc cuốn kinh sống động từ mỗi tánh tình khác nhau. Điện năng đi xuống hay là đi lên, căng ngày căng thấu đáo và rõ rệt hơn nữa. Khi bị thăm tra, xuống địa ngục, cũng gọi tên thật của cha mẹ đặt ra mà thôi. Vì sao? Vì tên ấy là sự âu yếm của cha mẹ kết thành, cho nên không bao giờ bị phai lạt được. Thấy sẽ đi ức châu và sẽ không đứt thì giờ liên lạc nữa.

Chúc con vui khỏe.

Qui' thường,

Lữ Sĩ Hằng,

Ngày 16 tháng 11 năm 1990

~~Bác~~ Cám kính gửi cho Bác Cám!

Bác Cám đã viết thư cho anh Lai Thi rồi.
Nhưng mà anh Lai Thi rồi đã đi chỗ đi
đâu mất rồi.

Con nghe tên của Bác Cám từ lâu
lắm rồi. Đại vì con có người cậu bà con
bên má, tu theo hành pháp chính của Bác
Cám dạy. Con bị bệnh thần kinh lâu năm
rồi. Con cũng muốn gặp mặt Bác Cám lắm
Con thấy thư của Bác Cám ở trên đống thùng
thổ, con muốn lấy, nhưng mà con không
dám lấy. Hai ngày sau con đi đơm trên đống
thùng thổ, không có bao thổ đó nữa. Con vội
đi lục ở thùng rác rã, thì xem coi ở bao
trong thùng rác, có bao thổ của Bác Cám gửi,
có ở trong đó không? thì thấy thư của Bác Cám
ở bao trong thùng rác, thì con vội lấy lên
nhà, để mở ra mà xem.

Khi nào Bác Cám có nhận được thư này,
thì hồi âm cho con

hay nhé! Bác ~~Bác~~ Bác hoặc khi nào
Bác Bác có xông Calgary này chơi nhớ ghé
nhà của con chơi nhé Bác Bác.

Chời đến đây con xin tạm dừng bút, cho
con chúc Bác Bác tiến triển trên con đường
đạo.

Ngay thư đến
cho Bác Bác

T

TÊN CON LÀ: T L T

Oroville, ngày 12-12-1990

L I

Bác Tám đã nhận được thư của con, được biết con mang bệnh thần kinh. Con nên liên lạc địa chỉ sau để lấy sách và băng cassette nghe trước. Nếu có dịp bác ghé đến, sẽ liên lạc với con sau.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

T L

2

P

Th. 11. 1990

Chức thư của cha!

Con xin nhớ cha con tên là H, tên trên giấy tờ hiện tại của con là H M. Cha đưa tờ đũa cha nhìn nhân, trong một ngày con đưa má của anh Phillip là Bà Paul dẫn con lại gặp ông Tam để tư binh, bị người ta dùng búa đập ám Thái. Và con đã gặp đũa cha thì đũa con dứt binh và nhìn con là đũa con lạc loài của tiên kiếp trước.

Thưa cha con có gặp anh Phillip nói nếu con muốn gặp cha thì con viết thư cho cha. Chưa cha gửi, thì con đã bán xong tiệm một gánh nặng gần lắm cha con nhẹ nhàn, con cảm thấy như con đã dứt được cái gì của trần thế này. Con đã tính toán sống cuộc đời bần lương không muốn đưa chèn nhai cuộc đời này nữa. Con đã đem hết số tiền còn lại, mua cất nhà để cho miễn, con lấy số tiền đó để trả tiền nhà Credit của cái nhà con sống tại Hoi đầu óe con được thanh thản, không lo chạy tiền trả tiền nhà hàng tháng nữa. Đầu ngày này con không tiền trong người này mà con thấy đầu óc con được thanh thản thì lo kiếm ăn ngay 2 bữa.

Thưa cha ngày cách đây 4 năm, cha có gửi thư cho con liên lạc với chị Hoa, để tìm cái buôn bán bên Thái, nhưng con chưa liên lạc với chị. Con xin ý kiến của cha ở biết gì con còn có thể đi Thái Lan, Hong Kong hay con về Việt Nam, xin cha cho con

đều, vì làm quan ăn ở hiền lành giúp đỡ dân nghèo
- nên khi chết người đời - may em đã đặt tiền đường
đền thờ em người. Con sau này y' thế được,
dầu con yếu đuối đau hoài, o' học được như ý muốn
nhưng con quyết không thế' như em, em' bất công
của xã hội đời với người nghèo khổ', xin

③ cha giúp con, để con có thể giúp được người
- khác, thay người này, Con xin y' kính cha mẹ con
phải làm gì. Con mong được thế' cha
chi' nó Con mong tìm cha Con kính
- mong em đừng phi hồ cho cha được bình an
Trông tay người. Con kính chào cha

+

Đia chỉ của con

N

H

M

Groville, ngày 12-12-1990

H M ,

Cha có nhận được thư con đề ngày 14-11-1990, được biết con đang lận đận, muốn tìm một lối thoát cho chính con.

Con đi! Con sanh hạ ở đời này, kỳ thật con không có đời, nhưng ngày hôm nay rặng bước vào cảnh giới đời động loạn, con này sanh ra ý muốn đổi đời. Trước hết con phải tu. Muốn tu, con phải tìm đúng đường mà tiến hoá, vì con chưa hiểu con là ai? Cứ nhớ những chuyện ở thế gian, mà đành lãng quên sự vĩnh cửu của tâm linh. Vậy con nên liên lạc với hội ái hữu vô vi Pháp để xin những băng và sách về nghe và xem cho kỹ, rồi lúc ấy mới quyết định được con đứng đi của chính con. Còn con muốn buôn bán làm ăn mà tâm hồn bất ổn, chỉ biết họ khổ, nhưng không biết nguyên do của sự khổ, thì làm sao con giúp họ được.

Nếu con muốn buôn bán ở Thái Lan thì phải có vốn đầy đủ và uy tín thì mới liên lạc được với chị Hoa, tùy theo món hàng con muốn mua và bán. Nhưng có một điểm quan trọng, buôn bán làm ăn, thuận thì nó cũng sanh ra tâm tham lam, nghịch thì nó cũng tạo ra sự buồn phiền trong nội tâm, nhưng ở đời này, tùy duyên mà học hỏi, tùy duyên mà hành. Còn con muốn chăm cứu thì phải bỏ mất rất nhiều thì giờ, nghiên cứu cho tường tận về cở thể học, nhiên hậu mới bước vào học luật sanh khắc của âm dương, và thực hành chăm cứu. Vạn sự khởi đầu nan, con phải tu trước hết, cho nó có lòng kiên nhẫn vị tha, thì lúc làm việc đụng chạm, nó có thể để tha thứ hơn, cho nên con cần phải nghe những băng giảng của Cha để hiểu rõ đức tính nhẫn nhục, tha thứ và thường yêu là của báu ở trong đời con. Con lấy đó làm phương châm tiến thân ở tương lai, về hôn cũng như về xác.

Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Kính "ÔNG THẦY"

Kính thưa "Ông thầy"; Thật là phước đức và may mắn được đọc cuốn "TÔI TÂM ĐẠO", do em^v của người bạn đến nhà chú Phê, và được biết vì lẽ ông anh vợ để cho đủ tay, chú (câu ta) tên là Nam không thích chú Phê; trong lúc chơi, Nam không mòng ăn thua, mặc dù đã thua mấy chục, sau câu anh rể phải cung cấp tiền để tiếp tục đánh... Nhưng Nam lúc nào cũng vui vẻ; liên hoan, như những khi không mất câu ta rất dễ hòa đồng và sang suốt như thường... Không uống rượu và ăn chay... Thì ra Nam đang tu và thiện... lúc đó làm tôi hơi tưởng tôi biết anh, tíu tíu lời với thanh và như những của "Ông thầy"... Mà một thời gian chiến nào cũng ở 35 Phố Cổ thiên chó lớn nhà era Thái tử, cũng ông hiền, ông chân, ông Nhôn và Ông thầy, vui vẻ Một Phê.
khi đọc đến đây chắc Ông thầy đã biết là ai viết thư này?

Đó là một mai bán của hãng ENGINCO, mà Ông thầy và Thái tử thường đến, muốn giúp nên kêu đến nhà Thái tử chơi để có dịp làm affaire... Đó là anh chàng lái, nói này có vợ và 4 con... FATOUX, mà đã được nhiều lần "Ông thầy" khuyên dỗ... Nhưng lời khuyên ấy đã mấy chục năm rồi mà bây giờ tôi còn nhớ đến....

bất chợt thấy hình và tiểu sử, các Ông Tâm "Ông thầy" chú Ông thầy, là Thái tử gọi... Khi được biết Ông Tâm cũng là Ông Thầy... làm cho tôi có một niềm tin và tự cho mình là có căn duyên... Vì trước khi được nhận quyển "TÔI TÂM ĐẠO" câu NAM

chỗ sự quyết định của tôi là muốn tu
Thiền thật sự ... Sau 2 tuần lễ NAM với
đứa cho mình về đọc ... và từ đó và
tháng 9-90. Tôi bắt đầu tập sỏi hôn và
chiền Mít ... Thi NAM tháng 10 đi về Viet-
nam ... Tôi có đứa cuốn sách này cho
người bạn xem, người bạn này đã tập thiền
từ 8 năm, nhưng lại không muốn kết
hôn ... Mà cho khi nọ gặp được Mít-sư
nhân đây lúc đó mới kết hôn ... Mặc
dù đầu tiên ta đã mất ... Tên là Hồng ...
Hồng trả lại quyển sách và với cuốn này
hay viết đúng, nên tiếp tục theo ...
theo Hồng không cần mất thì giờ cho 6,
tháng đi lỵm coi hôn và chiền Mít ... Có
thể làm tiếp Pháp luân thường chuyển và Thiền
định ... Vì bạn tài nọ này có sẵn
nên đã tiếp tục đọc thuộc lòng:

NGUYÊN ... sỏi hôn ... Pháp luân ...
Thiền định ... xa thiền ... và tôi bắt đầu
điền điền mỗi đêm 1 tiếng ở đây ...
2 tuần đầu thì đầu chân và đầu lưng, có
gặp nhưng không thì ngớt kiệt già, mà
chứ ngớt bạn già ...

Đời lúc khi sỏi hôn: Mặc dù phòng
đóng kín nhưng khi có tiếng gió luôn qua
áo phướn phất ... thì ông dần bắt đầu ...
... làm tôi hoảng sợ ... cần NAM thì
đi về thiền gia đi ở Việt NAM ... Vì vậy
tôi cũng đọc đi đọc lại cuốn sách và
lấy tâm tiếp tục công phu ... và hy vọng
sẽ được ông từ hoãn ông TAM bảo trợ kể
gặp nửa quý?

Đặc biệt ngày 16/11/90. 2H thiền lại
lần thứ hai vì đang thiền làm đầu, mặc
lửa con coi video, định cúp nên làm ổn ...

Vì đồng nên tôi xa thiên, các cháu đi rên
lưu đó, 2# vì mai thôi bây rên như y
đặt tiếp tục thiên lại... khi bắt đầu
thiên... từ nhiên đầu tôi rần lên,
nhưng mắt diên từ diên lượm địa lên đầu
lầm đầu tảo tảo, rần rần, dòn dầy như
bị nén... thì rồi, một vật sáng tròn đỏ?
như tròn bít chon, phỉe tia sáng đỏ?
tôi tưởng là đèn sáng... vì vừa cụp diên
tôi sẽ này bắt đầu quỉn tét... và thấy
tia sáng đỏ... nên như hế mặt trời, thì
thấy tôi thui... tôi sẽ như chĩa từ
ngay... và tiếp tục nhiên nhất niên
phút đó 2 phút sau lại thấy phỉe
sáng đỏ như lúc đầu... lúc đó tôi
niệm phật... và đầu rần rần, tê tê
vừa niệm phật và như tôi ổng Tản
" ổng thầy", tôi thâm ngay: xin ổng
Tản che tôi nếu đó là thiên chấp
kầu, số ma quỉ phá, uầy... khi tôi
nguyên uầy đến ổng Tản... xin che tôi
thiên... vì trong sách uầy không nên cầu
xin số ai... thì lưu đó,
đầu tôi thấy uầy, và như có cái gì
đim và vào trong đầu tôi, lằm dơ
bọt uầy tí tí, và rần rần, uầy đó
30 giây sau lại thấy uầy diên đó lên
và tôi tiếp tục Niệm Phật... Từ từ
đầu bọt đầu dầy như nước... đây là
hiện tượng lạ... cảm thấy hoang mang...
Hay là thôi bây liên lạc được cần Nam, và
Nam cho hay là có thiên chấp tốt... phải
ngồi lại sau khi từ Vietnam về cần Nam.
Lại ăn uầy trở lại... hiện tượng như
cần Nam giới thiệu uầy người khai cúng
thiên đi hao đó khi cần... →

Nay biên thư này cầu xin Ông Tâm
giúp, để tiếp tục tu luyện và sớm
được chầu lại cùng tôi với mẹ
từ xưa đến giờ đã phải ... trên
đơn đường cho mai sau ... chui cũng
chàng nhưn bôn chen sự đời ...
con cái đã lớn cũng bắt phần nào
giải này về vật chất, còn vô buồn
bàn thừa lỗ, bị thiên hạ lường gạt
nên đã bỏ nhà ra đi ... và
đang làm giấy ly dị ... đôi phải
làm theo ý này nhưn như vậy.
... thời thì cũng đã tam dư, cũng
chàng cần thiết gì, hỡi này đi
lâu đi tra hỏi tốt cần nhà đã
mua từ 10 năm hay ... sau
này thì còn cần nhà cho các con
biên đây tôi cảm thấy ghen ghen ...

Biên thư này đến "Ông thầy"
mong được hồi âm và được sự
giấy báo ...
và khi nào Ông thầy qua pháy
xin ghé qua nhà, nên không thể
vội thì xin được bàn bạc đơn
tiếp Ông thầy ... nhà tuy nhỏ
nhưng cũng có phòng để đơn tiếp
Ông thầy ... và mong sao có
tâm lòng mở rộng là đủ ...

Xin tạm dừng bút, chờ sự hồi âm
của Ông thầy - và cần chui cùng với
chui lành ... bên thư sau ...

F 9

Oroville, ngày 12-12-1990

Anh Georges,

Tôi nhận được thư anh, được biết anh có duyên với Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Những điểm mà anh đã tả trong thư thì rất đúng theo đường lối của Pháp Lý Vô Vi, tức là đi tới con đường điển quang thanh nhẹ, mở khối óc điển quang sáng tỏ. Vậy anh nên tiếp tục thực hành cho đúng và liên lạc với Alain Canitrot, hỏi xem ai phụ trách về băng cassette và video. Anh có thể xin những copy gần đây về phương pháp công phu do tôi thực hành. Cứ làm đúng như vậy, thì không bao lâu anh sẽ được cải tiến tâm linh tốt đẹp, chỉ tốn công chứ không có tốn tiền. Khi có dịp nào tới qua Pháp, thì Alain sẽ cho anh biết. Không nên nghe lời sự chỉ bảo nào, ngược lại với phương pháp mà tôi đã thực hành trong video. Xin sách Thủ Tú Lai Vãng 1,2,3 đọc để anh hiểu điện năng của con người có thể làm được nhiều việc.

Tu về Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp sẽ được hồi phục điện năng rõ rệt và không có mê tín dị đoan, đúng theo chiều hướng tiến hóa của vũ trụ.

Kính chúc anh cùng quý quyến vui khỏe.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng

**VÔ VI ASSOCIATION OF CANADA
2590 ALLARD ST
MONTREAL, QC
H4E 2L4
CANADA**